

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૮૭૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી ૩૧૮૨૧૧૪૮૧

વિષય ક્ર- : ૧

ચતુર કૃત
જગદંબા કાવ્યામૃત.

છપાવી પ્રિંટ કરનાર,
સોની પોપટલાલ નાચણુદાસ,
વઢવાણ શહેર.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત. ૧૪૦૦.

સંવત ૧૯૭૮.

ઇ. સ. ૧૯૨૨.

મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦.

(અંથ તામીલના સર્વ હક્ક રચનારને સ્વામીન.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
૧૯૮૭
ગુજરાતી ભાષા-૨૦૦૫

૧. 'નવપ્રકાશ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં મૂળચત્તાર્થ ત્રીકમનાયે
જાણુ કં ડાલુપુર ટંકરાળ—અમદાવાદ.

નામદાર હાકોર સાહેબ શ્રી જીરાવરસિંહજી ખડાદુર

સંચાલક વંચાળ

અર્પણ પત્રીકા.

(હરીગીત છંદ)

શુભકર્ત સારી જગ પ્રસારી નિતીવારી નહથી—
 પરોપકારે સુવિચારે કીધાં કોડા સ્નેહથી
 ધરી ધીર ધામે આવી સામે દીનનાં દુખડાં દહો
 જગમાં જોરાવર સીંહજી અહોનીશ આનંદમાં રહો
 અંબે ઉપાસી વિદ્યાબ્યાસી ઝાલાકુળ ઝલકામણે
 શુરવીર શાણા કુળ ભાણાં શાલીના સોહ્યામણે—
 માટાઠ નહો મનમાંડી આનંદ મુર્ત ભાસે છે અહો
 જગમાં જોરાવર સીંહજી અહોનીશ આનંદમાં રહો
 સંગીત સાહિત્ય જાણીને ઊર આણીને ઉછરંગમાં
 કવિજન કદાપી પ્રેરે આવે ઉરમી આવે અગમ
 પ્રેમ બોલાવે ભેરે ભાવેઃ કરુણામય વાણી કહો
 જગમાં જોરાવર સીંહજી અહોનીશ આનંદમાં રહો
 અંબીકા આર્ધ થાઓ સહાઈ સુખદાઈ સર્વદા
 હજો શુદ્ધ બુધી સીધી સીધી યાગે અધીકી આપદા
 આશા છે એવી શક્તિ શેની કીકીયા થાયે પ્રહો
 જગમાં જોરાવર સીંહજી અહોનીશ આનંદમાં રહો
 અર્પણ પત્રી જાણી ક્ષત્રિ આપ પાસે આવીયો
 નહીં જાણુ પીંગળ આપ આગળ સાચથી દીલ ભાવીયા
 કહે ચતુર લેખક અંબા સેવક અર્જ મારી ઉર લહો
 જગમાં જોરાવર સીંહજી અહોનીશ આનંદમાં રહો

પ્રસ્તાવના.

લક્ષ ચારાશી ચોનીમાં ભટકતાં ભટકતાં આત્માને તેના કાઈ સત્કર્મના પુન્યના પ્રભાવે છેવટે માનવ તનુ પ્રાપ્ત થાય છે. મનુષ્ય દેહ પ્રાપ્ત થતાં તેને માટે માત્ર એક જ માર્ગ ખૂલ્યો રહે છે, અને તે માર્ગ મોક્ષ પ્રાપ્તિનો છે. જે આ જીવમાં તે એ માર્ગ ચૂક્યો તો પુનઃ લક્ષ ચારાશી ચોની ડી ઊંડી ગર્તામાં જઈ પડે છે, અને પછી તેમાંથી તેનો ઉદ્ધાર થવાનું ભાવિના હાથમાં રહે છે.

હવે મોક્ષ પ્રાપ્તિને માટે આ કામમાં કળીકાળમાં સર્વથી રહેલો માર્ગ પ્રભુભક્તિનો છે. પછી તે પ્રભુને પિતા રૂપે ભજો, માતા રૂપે ભજો, પતિ રૂપે ભજો. ગમે તે રીતે પણ પ્રભુની તન્મયતાપૂર્વક ભક્તિ કરનારની મામે મોક્ષનાં દ્વાર ખંધ રહી શકતાં નથી એમ આપણાં ધર્મ શાસ્ત્રો અને પુરાણો જણાવે છે. જ્યારથી હું સમજવા લાગ્યો ત્યારથી આજ ત્રિચારોએ મારા મનને ઘેરી લીધું હતું અને તેથી ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહ્યા છતાં, વ્યવહારોપાધિથી આરક્ત રહ્યા છતાં મને સૂઝ્યો તે માર્ગ મેં ગૃહસ્થ કર્યો છે. પ્રભુને પિતા રૂપે ભજવો કે માતા રૂપે, એ વિષયમાં વિદ્વાનો ગમે તેવો વાદ કરે, પણ મારી સાદી સમજશક્તિએ તો મને એવું સમજાવ્યું કે બાળકને આશ્વાસન માટે માતાસમું બીજું સ્થાન નથી. પિતા કદી કેપે ભરાવાનો સંભવ, પરંતુ માતા-અહા ! માતા એ શબ્દમાં જ એટલું માધુર્ય છે કે માણના નામનું સ્મરણ કરતાં મારું હૃદય આનંદ પૂર્ણ બની જાય

છે. એ માજીની ભક્તિ-એ માજીની સ્તુતિ, એ માજીની પ્રાર્થના હું ટાલાધેલા શબ્દોમાં કરવા લાગ્યો. અહા, જ્યારે અંત્ર વઢવાણુ શહેર માં અમારી કુળદેવી વાર્ધશ્વરી માતાના મંદિરમાં જ્યારે હું દર્શન કરવા જઈં છું અને માતાજીના ગોખ સામે દિભો રહું છું ત્યારે માજીની દયાળુ દ્રષ્ટિ મને રોમાંગનો અનુભવ કરાવે છે, મારા અંતરને એક અપૂર્વ આનંદામૃતનું પાન કરાવે છે. એવી પાવનકારી, ભક્ત જન હિદ્દારિણી, જગદ્જનુનીની ભક્તિને અર્થે મેં તે માજીએ જ મને આપેલી શક્તિ અનુસાર માત્ર મારા મનને આનંદ આપવાને ખાતર જુદા જુદા રાગ રાગણી, છંદ અને ભજન, વગેરેના રાહમાં કેટલાંક કવનો કર્યા છે. મારા કેટલાક રનેહીઓને મારે એ શ્રમ પસંદ પડવાથી તથા મારા ગુજરાતી જાણનાર ભાઈઓ એ કવનોનો લાભ દઈ શકે અને તે વડે માતાજીની પ્રાર્થના કરી પોતાનાં દુઃખો ટાળી શકે તથા, આ રંસારનો સંબંધ છૂટતાં માજીના અનંત મોક્ષધામમાં વાસ કરી શકે તે માટે મેં બનાવેલા માજીની પ્રાર્થનાને લગતાં કવનો એકત્ર કરીને પ્રસિદ્ધ કરવાનું આવશ્યક ધાર્યું છે. આ કવનો દોપરહિત નહિ જ હોય, કારણ કે મેં પીંગળનો અભ્યાસ કર્યો નથી, તેમ હું કાંઈ પ્રાસાદિક કવિ નથી. હા, હું માજીનો ભક્ત છું અને એક ભક્તજન તરીકેનો મારો આ પ્રયાસ આપ સહુને આવકારદાયક લાગશે તો પણ એથી મને સંતોષ છે.

આ સમયે મારે ઝાલાકુળ ભૂપણુ ગોપ્તાલણુ પ્રતિપાલ વઢવાણુ નરેશ શ્રી જોરાવરસિંહજી બહાદૂરનો ખાસ આભાર માનવો જોઈએ. તેમના સ્વર્ણસ્થ પિતા મહુમ હાકોર સાહેબ માતાજીના પરમ ભક્ત હતા. તેમજ નામદાર જોરાવરસિંહજી પણ માતાજીના ભક્ત છે

અને આવાં કાર્યોમાં સારો રસ લે છે. તેમણે કૃપા કરીને આ પુસ્તકમાં પોતાનો ફોટોગ્રાફ મૂકવાની અનુમતિ આપી છે તે હું મને મોટું માન મળ્યું સમજું છું અને તે માટે હું તેઓશ્રીનો જેટલો આભાર માનું તેટલો ઓછો જ છે. તદુપરાંત અન્ય જે જે ભાષાઓએ મારા આ કાર્યમાં મને સહાય આપી છે તેમનો પણ હું આભારી છું.

આ પુસ્તકની કીમત અગાઉ રૂ. ૦-૧૨-૦ રાખવાનો વિચાર હતો, અને તે વિચાર જાહેર પણ કર્યો હતો. પરંતુ તે વખતે જે ધારણા હતી તેના કરતાં કરવોની સંખ્યા વધી જવાથી પુસ્તકનું કદ વધારવું પડ્યું છે તેમજ ડાગળો, છપાઈ, વગેરેમાં પણ ધાર્યા કરતાં ખર્ચ વધી ગયું છે. તેથી તેની કીમત રૂ. ૧ રાખવામાં આવી છે જે કે એટલું આ સ્થળે જણાવવાની ખાસ જરૂર છે કે આ પુસ્તકમાં કમાણી કરવાનો મારો હેતુ નથી. અર્થાત્ ખર્ચના પ્રમાણમાં જ મૂલ્ય રાખવામાં આવ્યું છે.

છેવટે જગદ્ગુરુની અંગિકાના ચરણમાં વારંવાર નમ્રતાપૂર્વક નમન કરીને હું એવી પ્રાર્થના કરું છું કે જ્યાં સુધી આ દેહ સાથે મારો સંબંધ હોય ત્યાં સુધી માજી મને પોતાની ભક્તિમાં તક્ષીન રાખો અને આ કવનો પ્રકટ કરવામાં મારો જે હેતુ છે તે પાર પાડો.

વઢવાણ સીટી,

ચં. ૧૬૭૮ના

}

માજીનો ચરણરજ સેવક.

ચતુરદાસ.

અંબાલકાં

સોની ચતુરદાસ નારણદાસનું જીવનચરિત્ર.

વિરમગામના વતની સ્વામીદાસ વંશના સોની નારણદાસને ત્યાં આ અંબિકા કાવ્યોના રચનાર ચતુરદાસનો જન્મ સંવત ૧૬૨૭ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧૧ ને દિવસે વઢવાણ મુકામે તેમનાં માતૃશ્રી વખત-ખાધના ઉદરથી થયો હતો. વઢવાણ-વર્ધમાનપુર પુરાતન નગરી છે. જૈન સંપ્રદાયના ૨૪ માં નિર્ધિકર મહાવીર વર્ધમાન સ્વામીના ચરણ-કમળથી પુનિત બનેલી આ વર્ધમાનપુરીમાં સતિ રાણેકદેવી અને જગતજનુની વ્યાગ્રેશ્વરીનાં પુરાતન દેવાલયો છે; પાટણપુરના પતિ કરણ વાઘેલાના પ્રધાન નાગરવંશીય માધવની બંધાવેલી અખુટ માધાવાવ છે. તદુપરાંત ખીજાં પણ આ વર્ધમાનપુરીમાં પુરાતન રથળો છે; તેમજ લોકપ્રિય કવીશ્વર દલપતરામનો ઉદ્ભવ પણ આ રથળે જ થયેલો છે.

ચતુરદાસ પાંચ વર્ષના થયા એટલે તેમને સરસ્વતી દેવીને પ્રસન્ન કરવાની દિક્ષા આપવામાં આવી. નિશાળે ખેસારવામાં આવ્યા. અમુક સમય સુધી પંડ્યાની ગામડી શાળામાં અભ્યાસ કર્યાબાદ તેમને સરકારી ગુજરાતી શાળામાં દાખલ કરવામાં આવ્યા, જ્યાં તેમણે તેર વર્ષની ઉંમરે એથું ધારણ પસાર કર્યું. ત્યાર પછી શાળાના અભ્યાસનો ત્યાગ કરીને તે આ જગતરૂપી વ્યવહારશાળામાં અનુભવરૂપી અભ્યાસ કરવાને પોતાના સોની કામના ધંધામાં દાખલ થયા. ન્હાનપણમાં જ તેમને ચિત્ર કામનો શોખ હોવાથી તે વિષયમાં તેઓ આગળ વધ્યા અને ચિત્રકાર તરીકે જાહેરાતમાં આવ્યા તથા સારા કારીગર સાથે હરીફાઈ કરી શકે તેવા નિવડ્યા. ખાત્યાવરણથી જેમ

श्रीमती चतुरदास नारायणदास देवीलक्ष्मी.

તેમને ચિત્રકામનો શોખ હતો તેમ સંગીતનો પણ કુદરતી શોખતો હતો એટલે ધંધામાં પ્રવિણતા પ્રાપ્ત કરવાની સાથે સંગીતમાં પણ તેમની શક્તિનો વિકાસ થવા લાગ્યો; અને દિવસે દિવસે જેમ મધુ કર પ્રકૃષ્ટિત કમળના વધારેને વધારે સુગંધ તથા રસ પ્રાપ્ત કરીને આનંદમય બની જાય છે, તેમ તેઓશ્રી સંગીતમાં બુદ્ધા બુદ્ધા રાગ રાગણીઓનો રસ લઈ પ્રેમાધીન બની જતા. તેને લઈને તેમનો ગાવા બળવવાનો શોખ પ્રતિદિન વધતો ગયો, અને છેવટે પોતે આનંદ લઈ શકે તેવી સંગીત અને સાહિત્યની યથાસ્થિત શક્તિ મેળવી. એ પ્રમાણે તે સ્વતંત્રપણે કાવ્ય કરવા લાગ્યા, એટલે સંવત ૧૯૪૪ માં તેમણે “વ્યાગ્રેશ્વરી કાવ્ય” નામનું પુસ્તક પ્રકટ કર્યું. એ તેમની પહેલી કૃતિ હતી. આ પ્રમાણે સંગીત પૂર્ણ કાવ્યો બનાવવામાં તેમની પ્રવૃત્તિ વધતી ગઈ. તેમનો સંગીતનો શોખ એટલો બધો વધી ગયો હતો કે કોઈ સ્થળે કયા કીર્તન કે ભજનનાંદ હોય તો તે એ સ્થળે જઈને તેના રસમાં એટલા તો તક્ષીન બની જતા કે કોઈ કોઈ વાર આખી રાતની રાત ત્યાં વિતાડી દેતા જ્યારે કોઈ વાર તેમની જરૂર પડે ત્યારે તેમના પિતા તેમને શોધવા નિકળતા, તો ત્યાં સંગીતના મેલાવડા હોય ત્યાં જ તેમની હાજરી જણાતી હતી.

તેમનું લગ્ન તેમની વીશ વર્ષની ઉંમરે થયું હતું. ત્યારબાદ આવીશ વર્ષની ઉંમરે તેમને હડપચી નામે મોટી રસોણી થઈ હતી. તે વધતાં વધતાં મોટા શ્રીફળ જેટલી થઈ હતી. તે રસોણીનો ભાગ મુખની અંદર જીભ નીચે લીધું જેટલો ઉપસી આવ્યો હતો એથી તેમને ખાવા પીવાની ધણી જ અડચણ પડતી હતી. પરંતુ જેટલું દુઃખ એથી તેમને થતું ન હતું, તેટલું દુઃખ પોતે સંગીતનો લાભ લાભ લઈ શકતા ન હતા તેથી થતું હતું. જો કે તેમ છતાં પણ

તેમનું મનોબલ મજબૂત હોવાથી તે આવા દુઃખના સમયમાં પણ માજીના કાવ્યામૃતનું પાન કરવામાં પોતાના મનને વાળતા હતા. એ રસોળીના ઉપર અનેક ઉપચારો કરવા છતાં જ્યારે તેની કશી અસર ન થઈ ત્યારે છેવટે તેના પર ઓપરેશન કરાવવામાં આવ્યું. જો કે એથી દરદ સંપૂર્ણપણે તો મટ્યું નહિ, પરંતુ રહેજ શાંતિ થઈ અને પછી તે એક સાલ્કાંકાળે વૈદ્યશ્રીના મંદિરે જઈને મૃદંગની સાથે ગાવા લાગ્યા. ત્યાં જગદંબાનું ગાન શરૂ કર્યું. ગાન પૂર્ણ થતાની સાથે જ તેમની જીભ નીચેની એક નસ તૂટી ગઈ. એથી તેમના મુખમાંથી રૂધિરની ધારા છૂટવા લાગી. એવી સ્થિતિમાં તે ગાન બંધ કરી, મૃદંગ લઈને રૂધિરના કાગળા કરતા ઘેર આવ્યા લોહી નિકળતું બંધ નહિ થવાથી હોસ્પિટલમાં જઈને ઉપચાર કરાવ્યો એથી લોહી વહેતું બંધ થયું પરંતુ પ્રમાણથી વધારે લોહી નિકળવાને લીધે તેમને એકદમ મૂર્છા આવી ગઈ. એક રાત્રી તેમને હોસ્પિટલમાં રાખીને બીજે દિવસે ઘેર મોકલવામાં આવ્યા જો કે આ વખતે પણ રસોળી સંપૂર્ણ નાથુદ થઈ ગઈ ન હતી. આ દુઃખમાં લગભગ રહાડા ત્રણ વર્ષ તેમણે પસાર કર્યા એવામાં જગદંબાની કૃપાથી આ ગામના જ આ ગામનાં જ વતની બ્રહ્મનિષ્ઠ વિકૃતજીભાઈ નામના એક સત્પુરુષની તેમને મુલાકાત થઈ તેમના પર ચતુરદાસનો અત્યંત ભાવ બંધાયો અને જાણે તેમણે પોતાનો દેહ બ્રહ્મનિષ્ઠ વિકૃતજીભાઈને અર્પણ કરી દીધો હોય તે પ્રમાણે ત્રણ વર્ષ તેમની સેવાનો કાલ લીધો એ સેવાના ફળથી અને આ મહાપુરુષના આશીર્વાદથી ચતુરદાસના દરદનો અંત આવ્યો.

આ દરદથી મુક્ત થયા બાદ તેમણે પોતાના ધંધાના વિશેષ અનુભવ માટે સુરત, મુંબઈ આદિ મોટાં શહેરોમાં આશરે પાંચ વર્ષ

સુધી નિવાસ કર્યો ત્યારબાદ પુનઃ અત્ર આવ્યા અને તે પછીથી વતનમાં જ રહીને પ્રામાણિકપણે પોતાના ધંધામાં પ્રેરાયા એક તરફથી ધંધામાં લક્ષ આપવાની સાથે બીજી બાજુથી માતાજી તરફની તેમની ભક્તિમાં વધારો થવા લાગ્યો; અને પોતાની વૈખરી વાણીમાં તે માતાજીનાં ગુણગાન કરવા લાગ્યા. તેમણે બનાવેલાં માતાજીને લગતાં કાવ્યોનો આ પુસ્તક સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે ધંધાને લીધે તેમને દિવસે લખવાની કુરસદ મળતી ન હતી. એટલે રાત્રીએ કાવ્યો લખતા હતા. એમ કરતાં મોડી રાત્રે તે દ્રાને આધીન થતા તથાપિ તેમના મગજમાં તો કાવ્યને લગતા વિચારો રમ્યા જ કરતા કોઇ કોઇ વારે રાત્રીએ જાગૃત થતાં તેમનાં મગજમાં કાવ્ય રૂપે સ્ફુરતા વિચારો તે બીજા કશા સાધનના અભાવે દિવાલ ઉપર લખી નાખતા અને પછી બીજે દિવસે તેનો ઉતારો ચોપડીમાં કરી લેતાં.

તે સ્વભાવે શાંત છે ખરા, પરંતુ તેમની પ્રકૃતિ તેજ હોવાથી જો અમુક વાત પોતાને સસ લાગે તો તેનાથી સામાને સાડે લાગશે કે જોડું તેની દરકાર કર્યા સિવાય તે કહી દે છે તેમનો એક ખાસ સિદ્ધાંત છે કે જો મનુષ્ય સસ પ્રિય રહે અને જો પોતાના અંતરમાં હોય તે સંકાય વિના સ્પષ્ટ પણે કહી દે તો તેનું મન શાંત અને નિર્લેપ રહે છે વળી એમ પણ ખરું કે જો પોતાના સસકથ-નથી કોઈને મારું લાગ્યું હોય તો તે મારે તેની મારી માગવાને પણ તે અચકાતા નહિ. પણ કોઈની ખુશ મદને અર્થે તે અસસ બોલવાનું પસંદ કરતા નથી. મહાત્મા વિકૃત્તના ઉપદેશથી તેમને નીચું જોઈને ચાલવાની ટેવ પડી છે કેમકે નીચું જોઈને ચાલવાથી જગતની ઉપાધિઓથી મન બને તેટલું વિરક્ત રહે છે અને એથી આત્મા નિષ્પાપ તથા પવિત્ર રહે છે. આથી જો તે કોઈ માણસને

મળવા જતા હોય અને તે માણસ તેમની પાસે થઇને પસાર થઇ જાય તો પણ તેનો તેમને ખ્યાલ રહેતો નથી. પોતાના બાઇઓ તથા અન્ય સગામંજીઓ, વગેરે તમમાની સાથે તેમનો સરખો સંબંધ છે અમુક મનુષ્ય પ્રત્યે વિશેષ અને અમુક પ્રત્યે ઓછો ભાવ રાખવાનું તેમને પસંદ નથી “ **वसु धैव कुटुम्ब कम्** ” એ ભગવાન શંકરાચાર્યના સૂત્રને તેમના અંતરમાં નિરંતર સ્થાન હોય છે. પોતે જે કાન્યો લખે છે તે પ્રાસાદિક હોવાથી વાંચવાં અને સાંભળવાં ગમે તેવાં હોય છે. તથાપિ એથી તેમના અંતઃકરણમાં લેશ પણ અભિમાનનો પ્રવેશ થવા પામ્યો નથી. અનેક વાર કોઇ દિવે કે લેખકની મુલાકાત થતાં તે પોતાના કામકાજને અળગું કરીને પણ તેનું યોગ્ય સ્વાગત કરી, તેની પાસેથી પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને તત્પર રહે છે. સોની લોકો ઉપર એવો આક્ષેપ મૂકવામાં આવે છે કે તેઓ પ્રામાણિકતા જાળવી શકતા નથી. પરંતુ ચતુરદાસને માટે નિઃસંકારપણે દલીલ શકાય કે તેમણે પોતાની પ્રામાણિકતા નિશ્ચય પણે જાળવી રાખે છે; એટલું જ નહિ પણ પોતાના બાઇઓ વગેરેમાં પણ પ્રામાણિકતાના ખાસ સંસ્કારો પાડ્યા છે મહાત્મા ગાંધીજીએ ચલાવેલી સ્વદેશીની ચળવળ પ્રત્યે તેમનો પક્ષપાત છે અને તે પોતે શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્રો ધારણ કરે છે તથા તેમણે સ્વદેશભક્તિનાં કાન્યો રચીને પોતાની સ્વદેશ પ્રીતિ સિદ્ધ કરી આપી છે. તેમનું જીવન સાદું, શાંત, આડંબર વગરનું, એકમાર્ગી અને પ્રેમપૂર્ણ છે. તેમની અખંડ પ્રીતિ તો કેવળ જગદંબાપર જ છે, અને તે એટલી અચળ છે કે જગદંબાના ગુણગાનનો પ્રસંગ નિકળતાં તેમને આ લોકનાં વ્યવહારિક કાર્યોનું બિલકુલ વિસ્મરણ થઈ જાય છે.

અનુક્રમણિકા.

નંબર	નામ	રાગ	પૃષ્ઠ.
૧	જય ગણેશ સુત મહેશ	ધ્રુપદ	૧૭
૨	જય જય જય જુગાર્ધ	જય જય જય ત્રીપુરારી	૧૮
૩	જગન માત જુગ વિખ્યાત	ધ્રુપદ કલ્યાણનો	૧૮
૪	એવી ગહન ગતી ગીરજાપતી તારી		૧૯,૨૦
આરાધું અક્ષમેલી અંખા			
૫	કાઇ અંમેઅંમે યાદ કોર લાવે	તાલ દાદરો દીંડો	૧૯,૨૦
૬	તુંતે ખંમાખંમા રે	બેરવી તાલ લાવણી તથા	૨૦,૨૧
૭	જગો જગ જનની આર્ધ	ખીલાસ તાલ પંજાખી ઠોકા.	૨૧
૮	અદ્ભુત જોઇ આર્ધ	ખીલાસ.	૨૨
૯	કર કરણા હે કાળી કૃપાળી	ખીલાસ	૨૨,૨૩
૧૦	આજે આનંદ મારા જિરમાં અપારી	ખીલાસ	૨૩
૧૧	જપ મન જગ જનની બેરવી તાળ	પંજાખી ઠોકા	૨૩,૨૪
૧૨	રે શું જાણી શકે મુંઢ મતીયાં	બેરવી	૨૪
૧૩	પ્રગટ નીરખી આર્ધ અ.પ તણો પારો	બેરવી	૨૫
૧૪	અંમે ભજ ને તું બાઈ	બેરવની તાલ	૨૫
૧૫	સંકટ સમયે આવોરે આઇ	બેરવી	૨૬
૧૬	આઇ ઇસ જુગમે કહો કોન જીતા	બેરવી	૨૫
૧૭	જય જય જુગ જનની આઇ	બેરવ	૨૬
૧૮	ભવાની ભજો ભાવથી સુખદાર્ધ	કલ્યાણ તાલ દાદરો	૨૬,૨૭
૧૯	આજે છત્રી અતી સુંદર શોભે	બેરવ પ્રભાતી	૨૮
૨૦	મન મદ માતે સમય ખીતી જાતે	બેરવી	૨૯
૨૧	મેરી આર્ધ અરજ સુનહુ અંખંડી	કલ્યાણ તાલ પંજાખી ઠોકા	૨૯

૨૨ અંખે નામના નાવમાં બેસી	બેરવીનું પ્રભાતીયું	૨૯
૨૩ હે દયાળી મા દયા કરો	બેરવી	૩૦
૨૪ જે જે આરાસુરી અંખીકા ઇશ્વરી	કેદારનું પ્રભાતીયું	૩૧
૨૫ ઊમંગ ધરીને સહુ ઊરમાં	રામત્રી પ્રભાતીયું	૩૧
૨૬ જો જપશે જનની તું જીવડા	બેરવીનું પ્રભાતીયું	૧૯
૨૭ એક અંખે ભરૂંસો સાચો રે	કાલીંગડો	૩૨, ૩૩
૨૮ હે આરાસુરની રાય રે	કાલીંગડો	૩૩
૨૯ ભવાની ભજો ભાઈ રે	કાલીંગડો	૩૪
૩૦ મન મહા માયાને જપને રે	કાલીંગડો	૩૪, ૩૫
૩૧ સદા શીરતાજ અંખે આજ અરજ ઉરધારો માલકોશ		૩૫
૩૨ જપો જુગરાય અંખે માય સદા સુખકારી	માલકોશ	૩૬
૩૩ ઝો અરજ સુણો માત હે માલરી	માલકોશ ૩૭, ૩૮	
૩૪ જય ગમર જમર વસનારી	માલકોશ	૩૮
૩૫ અરે જન દે તૃપ્તિ તું ત્યાગી	વાગે શ્રી કાનડો	૩૯
૩૬ આરાસુર અનુભવી હોય તે આવો	વાગે શ્રી કાનડો	૩૯, ૪૦
૩૭ ભવાની ભજો નવનીધ હે નર થાશે	વાગે શ્રી કાનડો	૪૦ ૪૧
૩૮ સુખ નાંહી રે સંસારીયામાં	રાગ આશા	૪૧
૩૯ ભજન કર ભાવ ધરી હે ભાઈ	આશા તાલ પંજાબી	૪૨
૪૦ અંખે આઈ રાહુને વારો	આશા	૪૨, ૪૩
૪૧ અંખે આજ ગરીબ નીવાજ	આશા	૪૩, ૪૪
૪૨ સેવો સાંભલી રનેહ જ આણી	આશાવરી	૪૪, ૪૫
૪૩ માજી મુખ જોઈ તારું હું નો હરખાઈ	આશાવરી	૪૫
૪૪ ભાઈ આરે દુનીયાની એવી અનેક	આશા	૪૫, ૪૬
૪૫ આ ભયાનક વન વીશે આઈ શી	સોહીણી	૪૭

૪૬ તું જનની જ્યકારી મૈયા તું જનની	સોહીણી	૪૭
૪૭ તારો મુગટ મણીમય ભાગા	સોહીણી	૪૭, ૪૮
૪૮ આ જગમાં જન્મ ધરીને	રાગ કારી	૪૮
૪૯ મારા હૃદય કમળ આપ રેળે	સોહીણી	૪૯
૫૦ ધન્ય ધન્ય હે મા ધરણી કરણી	કારી	૪૯
૫૧ સમજ્યો નહીં શતસાર સંસારીયામાં	ધનાશ્રી	૪૯, ૫૦
૫૨ બુધી રૂપે મા ખીરદાળી ખેડી હૃદય	કારી	૫૦, ૫૧
૫૩ આરાસુરી ખેલે હોરી	હોરી	૫૧
૫૪ થયો હવે પ્રભાત રે વીતિ મુઆદર રાત માઠ		૫૨
૫૫ માનવ દેહ મળ્યો છે માટે જપ જનની માઠ		૫૨, ૫૩
૫૬ ઓસરના ફેરી આતેહે	ખીલાગ	૫૩, ૫૪
૫૭ રે આઈ ભવસીંધુથી તારો રાગ સોરડી મતાર		૫૪
૫૮ આઈ આપ ગરીબ નવાજ આરાધું	દેશ	૫૫, ૫૬
૫૯ અંખે આઈ આનંદકારી	મલાર	૫૬
૬૦ અંખે આનંદ ધરી ભજી લે મન	ધનાશ્રી	૫૭
૬૧ ધન્ય ધન્ય આરાસુર રાણી	બંજરો	૫૭, ૫૮
૬૨ અંખે રટો રસતાં હરદંભ અંખે રટો	ધનાશ્રી	૫૮
૬૩ ભજો ભલી ભાત અંખે માતને ઓ	પહાડી ગજલ	૫૯
૬૪ ઓ અક્ષખેલી એક આરાસુર ધાંમ	સારંગ	૫૯, ૬૦
૬૫ હરદંભ દીયોજી દેદાગ એહી માગું	ગજલ	૬૦, ૬૧
૬૬ એક અંખે સરીખે ઈસ જુગમે દેખે	ગજલ	૬૧, ૬૨
૬૭ મેહેબુબ મૈયા મેરી તુમ દેદાર દીનકું	ગજલ	૬
૬૮ દેરી દે દે દેદાર દયાળી રે	ગજલ	૬૨, ૬૩
૬૯ સુમર તું સમ્ભવી સાચી	કવાલી	૬૩, ૬૪

૭૦	શાને માટે શાણા તુંને સમજ પડી	મનહર	૬૪, ૬૫
૭૧	મુળતું મંડાણ મહામાયા વીના કાંઈ	મનહર	૬૫
	નહી		
૭૨	અંખે નાંખે સર્વ સુખ	મનહર	૬૫, ૬૬
૭૩	મુન્ય હોય ત્યારે તેને	મનહર	૬૬
૭૪	અંખે અંખે રટ ભાઈ	મનહર	૬૬, ૬૭
૭૫	ભજ્યે ભવાની ભાવથી	હરીગીત	૬૭
૭૬	શક્તિ કરજો સહાય	શીખરિણી વૃત	૬૮
૭૭	સમર માતા સારદા	છંદ પરધરી	૬૮, ૭૨
૭૮	અંખે તારો આશરો	૩૫ મુકુદ છંદ	૭૨, ૭૫
૭૯	અંખે નામ અમૃતનિધી	નારાય છંદ	૭૫, ૭૮
૮૦	બીરદાળી મા બોયરા	ત્રીભીગી છંદ	૭૯, ૮૦
૮૧	આરાસુર અમૃતનિધી	ત્રોટક છંદ	૮૧, ૮૬
૮૨	બનખ્યાન બરનુમે	કવીત	૮૬
૮૩	બંદાઅંબેકા યાદ કરો ઊરમે	રેખતા	૮૭
૮૪	વય વ્રધમે વાંકસના	રેખતા	૮૮
૮૫	તીખી તેજસી દ્રગ	રેખતા	૮૮, ૮૯
૮૬	મોજશાખ મેતું	રેખતા	૮૯, ૯૦
૮૭	અંખે વીક્ષં કરો જખહી	સર્વૈયા.	૯૦, ૯૧,
૮૮	૩૫ ગુનખીના	સર્વૈયા	૯૧
૮૯	વાણી દે મા સારદા	મોતીદામ છંદ	૯૨, ૯૫
૯૦	ખરી અંખે દયાળી માત	લાજ લીધી જરૂર	૯૫
૯૧	સ્વેતાગીરીથી સીધાવીયારે	પાટણવાકુ પરમણુરે	૯૬, ૯૮
૯૨	હવે મેહેર કરો મુજ ઊપર હવે સહાય કરો	આરાસુર	૯૯, ૧૦૧

- ૯૩ આ રમ્ય રઢીયાળીરે રાતરે મા, અંબાજી ગરબે ૧૦૧,૧૦૨
 ૯૪ વારે વારે મૈયા વીનવું મારી શક્તિ, આશા ભર્યા અમે ૧૦૨,૧૦૩
 ૯૫ પક્ષ ઊત્તરમાં અજવાળીરે મા, અંબાજી ગરબે છે ૧૦૩,૧૦૪
 ૯૬ ચાચરમાં રચીઓ રાસરે મા - „ „ ૧૦૪,૧૦૫
 ૯૭ જુગત જોડી ચઢને સજરે મા „ „ ૧૦૬,૧૦૬
 ૯૮ સુતા સોલંકી તણી વીનવેરે લોલ રાસડો ૧૧૦,૧૧૧
 ૯૯ મારી અરજી અંતરમાં ઊતારે મારી હુંડી રવીઠ ૧૧૨
 ૧૦૦ આરાસુરમાં આનંદની એકી ચઢરે, મુને નેડો લાગ્યો ૧૧૨
 ૧૦૧ આજે આનંદે આઘ કરે કીલોલ, પ્યારાના પારણે ૧૧૨,૧૧૩
 ૧૦૨ ચાલો આરાસુર ચોપે ચતુર પ્યારાને પારણે ૧૧૩,૧૧૪
 ૧૦૩ આજે આનંદ મારા ઝિરમાં અપાર પ્યારાને પારણે ૧૧૪
 ૧૦૪ કરે આનંદની એકી, દેખો સખી ડોલરીઓ ૧૧૪,૧૧૫
 ૧૦૫ આઘ આનંદ ધરીને વેગે આવજો રે, પુનઃ આંદની ૧૧૫,૧૧૬
 ૧૦૬ આવ્યા વિધનને વારીલે, છખીલો લાલ આવ્યા છે ૧૧૬,૧૧૭
 ૧૦૭ ચોસઠ દેવીની સંગ રાસડો તાળ હીંચ ૧૧૭,૧૧૮
 ૧૦૮ મૈયા મેહર કરોને મુજ, નહી આપું હો નંદજીના લાલરે ૧૧૮
 ૧૦૯ આ આદી તે આનંદ તણી પડવેની પણ પ્રીત
 ચઢ એકીરે ગતી મતી ભુલીરે ૧૧૯
 ૧૧૦ આજ ગરબે રમે છે માત, આજ રસીયો ચાલ્યા છે ૧૨૦,૧૨૧
 ૧૧૧ લાવે લવાનીને લાવો રાસડો તાલહીચ ૧૨૧
 ૧૧૨ વારે ચડજોરે માત વાધેશ્વરી જો, સૈયર શીદને વોળાવો મુને ૧૨૨
 ૧૧૩ ચાલો સખી સનખલ પુર ગોર પુજે છે ગોપી ૧૨૩
 ૧૧૪ સાંભળવી કેરું સમરન કરતાં, શગમાં ૧૨૩-૧૨૪

- ૧૧૫ અંબે નામ અલોકીક એવું સ્ત્રીયોને માંગલીક
સમયમાં ગવાય તેવાં ગીત. ૧૨
- ૧૧૬ પરથમ ગુણપતીના ગુણ ગાઈરે મારી સહાય લેજો ૧૨
અવીનાશી રે
- ૧૧૭ આદીતવારે આનંદ મારા હિરમારે કારતીક માસે કર-
ણા કરો મુજ માતરે અંબાજી ૧૨૫, ૧૨
- ૧૧૮ અનુભવી તમે અહીંઆ આવો ઓધવજી મારે
ધર પછવાડે ૧૨૭, ૧૨
- ૧૧૯ આજે સ્વપનામાં મેતો મહાવીરની માતૃશ્રીના ચૌદ
સ્વપનાનો રાગ ૧૨
- ૧૨૦ લજો લલી જાત અંબે માત, સદા સંસારના સુખ દુખ ૧૨
- ૧૨૧ અંબે ગરીબનીવાજ મોહની લગાડીરાજ ૧૨
- ૧૨૨ કરલે મૈયાકા દેદાદાર પીલે સરાખ મજેદાર ૧૩
- ૧૨૩ કમાયોશું આ અવનીમાં આવી નાથ કેસે ગજકે
મંધ છોડાયો ૧૩૦, ૧૩
- ૧૨૪ અંબે આઈ ગહન ગતી છે તારી નાથ કેસે ગજકે ૧૩૧, ૧૩
- ૧૨૫ કીકી રૂપે ચક્ષુ ચંડીકા છાપ નાથ કેસે ગજકે ૧૩
- ૧૨૬ જીવડલા જનની જગતમાં મોટી, જીવડલા આજ કે કાલે જનું ૧૩
- ૧૨૭ રટને રટને અંબા નું રૂડી ગોવીંદ જાણ્યા વીનાના ૧૩
- ૧૨૮ મૈયા લાગું તોરે પૈયાં જૈયાં છોડો છોડો ગેલ
હમારી કાના ૧૩૪, ૧૩
- ૧૨૯ અંબે આપ અરજ મારીરે ખેડો આપ યુગતાં તારો રે ૧૩
- ૧૩૦ કહે શુકસાલ સુમ ખ્યાલ લાવણી ૧૩૬, ૧૩
- ૧૩૧ આઈ અમ ઘેર આવોરે યાજ-અવીનાશી આવોરે ૧૩૮, ૧૪

- ૭૨ જીવરાજ જગમાં તમે આશી બધાંધરે તારી મનડા
હે મારાં ૧૪૦, ૧૪૧
- ૭૩ પંચધંદ્રો સુખ દુખ, અરે હાય હવે તે હુંરે શું કહેરે ૧૪૧, ૧૪૨
૬૪ ધીર ધરો મમ બંધુ ધીરા ખટક રહી આ મૃગ
નેનીને ૧૪૨, ૧૪૩
- ૭૫ ઘેર ઘેર ઘેર બોલો જે જે, શું નટવર વસંત થૈ થૈ ૧૪૩, ૧૪૪
- ૭૬ જનની જય કારીરે બળે સહુ સામુ જીવો ન્યાળીરે ૧૪૪
- ૭૭ જીવડા જન્મ ધરી નવ જાગીયા રસીયા દક્ષ્યાદની
ચુંદડી ૧૪૪, ૧૪૫
- ૭૮ એમ સુર પતી કે છે રે રાગ ભારથનો ૧૪૬, ૧૪૭
- ૭૯ હે ભામા ભલી ભાતરે રાગ ભારથનો ૧૪૭, ૧૪૮
- ૧૪૦ મન માને તો માન્ય મનવા દીનાનાથ દયાસ
નટવર ૧૪૮, ૧૪૯
- ૧૪૧ મારા ભાગ્ય અનોપમ જળીયારે મારા મનના માલીક
મળીયારે ૧૪૯, ૧૫૦
- ૧૪૨ હવે સમજી દ્યો શાણા નહીં ગોકળીયું નાનું ગામડીયું ૧૫૦
- ૧૪૩ સમજી દ્યોને શાણાસાર મગ દેતે હે ક્યાં માર તેરે ખાલ ૧૫૧
- ૧૪૪ શાંભલી કેરું સમરન કરતાં રાગ ભવાઈનો ૧૫૧, ૧૫૨
- ૧૪૫ આઈ ગંકટ સમયમાં ગંભારીયેરે તું સમજ સમજ
કુછ લાલીયારે ૧૫૨, ૧૫૩
- ૧૪૬ સરજાગત સુખ કારી આઈજી રાગ આશાગોડી ૧૫૩
- ૧૪૭ કાચારે ગઢમાઈજ કચારડો કરાવો રાગ ભોળ ભગ-
તના આખખાનો ૧૫૪
- ૧૪૮ ન્યાય દ્રષ્ટે જોતારે જગની રાગ ધીરાના પદનો ૧૫૪, ૧૫૫

- ૧૪૯ રે આ અમુલ્ય અવસર જાઓ જાઓ સીધાવો ૧૫૫, ૧૫૬
 ૧૫૦ દેવ દુંદાળાને શીર નામીયેરે લોલ રાગ સણુગારની
 ગરબાના ૧૫૬, ૧૬૦
 ૧૫૧ બાઈ મુને ઉભાવર વાલો, બાઈ મુને કાનવર વાલો ૧૬૧, ૧૬૩
 ૧૫૨ અંબે જાળ્યાથી અધઓધ નાસે હિપજતી ૧૬૩, ૧૬૪
 ૧૫૩ ગરજે નોખત કડી ધીનધીન, ગરજે મનન ગરરર ૧૬૪, ૧૬૫
 ૧૫૪ નહી દમકા આદંમકા ક્યામ ખુલે હીડોરે ૧૬૬
 ૧૫૫ જય મુજને છે બારી રાગ આશા ૧૬૬, ૧૬૭
 ૧૫૬ મનવા માન્ય કહું તું મારું રાગ આશા ૧૬૭
 ૧૫૭ શંભુ સુતનું નામજ લૈયે રાગ કટાવ ૧૬૮, ૧૭૧
 ૧૫૮ સફળ જીવિત ત્યારે માલીની છંદ ૧૭૧, ૧૭૨
 ૧૫૯ ચીત ચતુર આહે માલીની વૃત ૧૭૨
 ૧૬૦ ધીંગો ધણી અમે ધાર્યો કામ પડ્યું છે આજે
 તારૂં મારા બાપલા ૧૭૩
 ૧૬૧ અવસર અમુલ્ય જાશે કામ પડ્યું છે આજે તારૂં ૧૭૩, ૧૭૪
 ૧૬૨ કારતીકે કુદરિ ત્યાગી, બારમાસ રાધે રીસ તજે ૧૭૪, ૧૭૫
 ૧૬૩ જગત હવે ચડ્યું છે જીધે આજે, જોગ જગતના ચાખખા ૧૭૬
 ૧૬૪ હવે જાતભુમી તન જગો માલકોષ ૧૭૮
 ૧૬૫ અત્યારે આરે અવનીર્મા મજલ ૧૭૯
 ૧૬૬ અંબે આઈ અવની તલમારે મંજરીએ મનકુ ૧૮૦
 ૧૬૭ શ્રી ઐ નમઃ શ્રીધમ ખ્યાલકો લરમાસુરનો ૧૮૧
 ૧૬૮ જમદંબા ક્ષમાપન સ્તોત્ર ૧૮૫

ભગવતિ શ્રી અંબિકા.

આર્ટિસ્ટ, વલ્લભગર ગંગાગર ગોસાઈ-વલ્લભાણ શહેર.

ચતુરકૃતીજુગ્તંબાકાવ્યામૃત.

ગણેશસ્તુતી.

ગાયન ૧.

કુપદ.

જય ગણેશ, સુત મહેશ, ટાળો કલેશ, મમ હૃદયેશ. જય.

આપ નામ જપશે જેહ, કાર્ય સિદ્ધ થાય તેહ,
જે સુખદાયક, શુભ શુભ લાયક ગૌર વરણ, ગજ વેશ. જય.

ચતુર ચિત્તમાં એવી આશ, કરો વિદ્ય સરવે નાશ,
મોદક આહારી, મુશક સ્વારી, નીશદિન ગાયે શુભ શેષ. જય.

મહાલક્ષ્મીની સ્તુતિ.

ગાયન ૨.

(રાગ. જય જય જય ત્રિપુરારી.) એ રાગ.
 જય જય જય જુગ રા.....ઇ. (૨)
 પંકજ નયની કમળ આસની—
 દાનવ દળ અહોનિશ ત્રાસની
 મુજ ભાઇ, રટ આઇ, કરશે સહાઇ, અંબે આઇ,
 ગીરી નંદ ની ના ગુણ ગા.....ઇ જય.
 જળ હળ જ્યોત જગતી ઝળકે,
 શીશ પર શેષ દ્રેણુ શુભ લળકે,
 ચતુરે વંદીત ચિત્ત આ.....ઇ. જય.

અંખિકા સ્તુતિ.

ગાયન ૩.

દુપદ કલ્યાણનો.

જગન માત જુગ વિખ્યાત
 ગતી અગાધ છે ભલી ભાત. ટેક.
 દેવને દમ્યા અસુર, સમરી હાજરા હજુર,
 દાળી નાંખ્યુ દુષ્ટ પૂર, દાદ દિલ ધા...રી. જગન.
 અદ્યાયુધ મારકંડ, પરચો આપનો પ્રચંડ,
 કોપ્યો કૃતાંત મંદિષ રૂઢ, લીધો મુની ઉગા...રી. જગન.
 ચણિકો ચતુર આશ, કરો વિઘ્ન સરવે નાશ,
 વસો આઇ દ્વંદવ વાસ, ધન્ય અસુરા...રી. જગન.

શિવ સ્તુતિ.

ગાયન ૪.

એવી ગહન ગતિ ગીરજપતિ તહારી, પાર ન પામું પામર હું,
 આદિ નિરંજન લવલય લંજન, દ્રઢ આસન વાઘખરનું. ૧
 મારકંડે લીડી ખાથ, મૂક્યો શીર તેને હાથ,
 યમે નમાવ્યું છે માથ, અહો અનાથુના નાથ,
 સગા સહોદર સાથ, સ્તુતિ કીધી ઉમાનાથ. એવી.
 શોભે મયંક લલાટ, જટા પાગ કીધો ઘાટ,
 રમ્ય વિભૂતીનો ઠાઠ, કોટિ સૂર્ય ચળકાટ,
 સોહે ગંગા જટા જુટ, વરિ વહે છે અખૂટ. એવી.
 કોટિ શશિ સમ લાલ, દીર્ઘ ખાહુ છે વિશાલ,
 ગળે સોહે રૂઢમાલ, નેત્ર દિસે અતિ લાંલ,
 જોતાં કંપે અતિ કાલ, એવો આપ તણો હાલ. એવી.
 શર્ણુ આપનું છે એક, કહે ચતુર વિવેક,
 આપ ગુણુ છે અનેક, મમ બુદ્ધિ છોટી છેક,
 મુજ નીલાવશે ટેક, એક અલેખી અલેક. એવી.

ગાયન ૫.

તાલ ઢાઢરો—દીંડી.

કોઉ અંબે અંબે યાદ ઉર લા...વે.
 શત્રુ સમસેરમાંથી હાં શત્રુ સમસેરમાંથી
 લયંકર વેરમાંથી, મહા મારી કેરમાંથી. મહા.
 નીજતણું અંચાવે લાવે ઉર લા...વે. કોઉ.

કળી કાળમાં તું કાળીકા છે મો...ટી
 ગુના માફ કરે કોટા ન કો...ટી
 નીજ દાસને ભુલાવે ખોડ ખો...ટી
 અરે આછે કળી કાળ, જાંણી બાળ
 પ્રણતપાળ, દયો સંભાળ, મતી વીસાળ
 કષ્ટનાવે નાવે ઉર લા...વે. કોઈ અંખે અંખે
 ચતુર ચીતમાં વીચારી ચેતી ચા...લો
 મણીદ્વીપ માંહી અહોનીશ મા...લો
 જપે આપને જો કાંગલો, કે કા...લો
 આઠ પ્રબળ તુજ પ્રતાપ, માધ બાપ, ગુણ અમાપ,
 જપીયે જાપ, રજે સંતાપ
 ભજી' હું ભાવે ભાવે ઉર લા...વે. કોઈ અંખે.

ગાયન ૬.

રાગ ભૈરવી તાળ લાવણી તથા ત્રીતાલ.
 (હું તો ખેડી જપું રામ માલા રે) એ રાગ.
 તુંને ખંમા ખંમારે તુંને ખંમા ખંમારે માતુ મારીરે
 માતુ મારીરે માતુ મારીરે માતુ મારીરે. તુને. ટેક.
 છડિ ચમર લઈ હાજર હજુર હું,
 વારણાં લઈ વારી વારીરે, તુંને ખંમા ખંમા. ૧
 આભુસણુ આપે અતી ઉત્તમ,
 ખડગ ત્રીમુલ કર ધારીરે, તુંને ખંમા ખંમા. ૨
 જળહળ જોત્ય જાગતી ઝળકે,
 સિંહ પર કીધી છે સ્વારીરે, તુંને ખંમા ખંમા. ૩

ધુપ દીપ કરી આરતી ઉતારું,
 મુરતી છે મંગળકારીરે, તુને ખંમા ખંમા. ૪
 મન કર્મ વચને સેવા કરીને,
 પાવડી પુજી તમારીરે. તુને ખંમા ખંમા. ૫
 રેહ્યેમ કરો રઢીયાળી આજે,
 ચતુર દયો ના વિસારીરે. તુને ખંમા ખંમા. ૬

ગ.યન ૧૫.

રાગ ધીભાસ, તાળ પંજામી ઠેકા.

જાગો જગ જનની આર્ધ, અંબે મુખ દા.....ધ.
 અંબે મુખદાધ આધ, અંબે મુખદા.....ધ. જાગો.
 કનક તણી છે ઝારી, ગંગા તણા ભર્યા વારિ,
 અમર તેલના દંત, ધાવન લા.....ધ. જાગો.
 મુખડા પખાળી ન્યાળી, અમિદ્રષ્ટિયે બિરદાળી,
 માનસરોવર મધે, લીયો માતુ ના.....ધ. જાગો.
 આભૂપણ અંગે ધરી, કેશરની આડ કરી,
 મુખડાં તંબોળ ભરી, આરાસરી રા.....ધ. જાગો.
 ચતુર દેહાર કરી, તેના દેખી દેખી કરી,
 આજ લીલા લહેર કરી, લેઉ ગુણ ગા.....ધ. જાગો.

ગાયન ૮.

રાગ ખિલાસ.

અદ્ભુત જોઇ આઈ, આપ તણી આં...ગી,
 ભવો ભવ કેરી મારી, ભાવઠ ભાં...ગી. અદ્ભુત.
 પચરંગી પેર્યા ચીર, દામની ઝળકે રીર,
 કરમાં ધનૂપ તીર, અડગને સાં...ગી. અદ્ભુત.
 કાનમાં ઝણુકે ઝાલ, માંહી મણી જડ્યા લાલ,
 કુમ કુમ આડ ભાલ, કીધી અનુરા...ગી. અદ્ભુત.
 સીંહ પર કીધી સ્વારી, ત્રીશુલ કરમાં ધારી,
 મસ્તક કીરિટ ભારી, હીરા હાર લા...ગી. અદ્ભુત.
 ધન્ય દિવસ આજ, સેવક સુધાર્યા કાજ,
 અંખિકા રાજા વિરાજ, જોયા મેંતો જા...ગી. અદ્ભુત.
 ચતુર ચંડિકા ન્યાળી, આપદા અધીકી ટાળી,
 દેજો દર્શી હે દયાળી, મુખે એજ મા...ગી. અદ્ભુત.

ગાયન ૯.

રાગ ખિલાસ.

કર કરણા હે કાળી કૃપા.....ગી,
 હર્ષ થયો છે નગ પાવાને નીહાળી.
 કળીયુગમાં તું કાળી, દીન પરે છો દયાળી,
 પતાઇને દિધો ઢાળી, માતૃ મર મા.....ગી. કર.
 વિકાળ વેશ ધારી, સંહાર્યા અસુર અરો,

દેવતાની રહાય કરી, પાપીને પ્રજા.....ળી. કર.
 જપે મહાકાળી જાપ, ટળે સરવે સંતાપ,
 વેદ પુરાણે છાપ, વેદના દયોદા.....ળી કર. કર.
 જાણું હાજરા હજુર, દીન દાસ કે ચતુર,
 નિત્ય નવું વાંધે તુર, વાણી દયો રસા.....ળી. કર.

ગાયન ૧૦.

રાગ બિલાસ.

આજ આનંદ મારા, ઉરમાં અપા.....રી
 આજખો આનંદી આર્ધ, સહુ નરનારી. આજ. ટેક.
 જીગતિ છે જોયા જેવી, સુર નર મુનિ સેવી,
 કળી ન શકાય કેવી, અભિ નીધી વા.....રી આજ.
 નિરંજન નિરાકારી, વ્યાપી તું થઇ સાકારી,
 જે પરે કૃપા તમારી, મટે છે વિકા.....રી. આજ.
 કૃષ્ણ આજખ્યાતા કાળી, વૃકોદર શંકા ટાળી,
 યુધિષ્ઠરે અંશે ધારી, કીધી સેવા સા.....રી. આજ.
 ઉરમાં વાંધ્યો ઉલ્લાસ, તીમિરનો થયો નાશ,
 ચતુર દાસનો દાસ, માનો માતૃ મહા.....રી આજ.

ગાયન ૧૧.

તાળ પંજાપી ઠેકો રાગ ભેરવી (કલ્યાણમાં પણ ગવાસે.)
 જપ મન જીગ જનની, જીગ રાયા (ર)
 દુર્લભ દેહી નર પાથો.....જપમન. ટેક.

જાહે શ્રીજીકો સુમરન કીનો,
 અડસઠ તીરથ નાહ્યા.....જપમન.
 સમજ પડી નહિ શક્તિ કેરી,
 ભાન ભૂલ્યા નિજ ડાહ્યા.....જપમન.
 બ્રહ્મા વિશ્વે મહેષ શેષ ગુણ,
 પાતા પાર ન પાયા.....જપમન.
 દાસ ચતુર કારજ સહુ સિદ્ધા,
 જાહે ગુણ તુજ ગાયા.....જપમન.

ગાયન ૧૨.

રાગ ભેરવી (કલ્યાણ) (માલકોષ) ત્રણેમાં પણ ગવાશે.
 રે...શું જાણી શકે મૂંઢ મતિયાં.
 મતિઆ મતિઆ મતિઆ રે.....શું.
 અગમ પંથ છે આધનો એવો,
 સમજ પડે નહિ રતીયાં.....રે શું.
 વાદ વિવાદ કર્યાથી શું વળશે,
 મોટાઈ મૂકો સફતીયાં.....રે શું
 શુદ્ધ શુદ્ધ શક્તિ ચરાચર વ્યાપિ,
 પતળેલ રાખ્ય તું પતીયાં.....રે શું.
 મન કંમ વચન દેહ થકી તું,
 સુમર તું હર્ષિ ત છતીયાં.....રે શું.
 દાસ ચતુર કારજ સહુ સરસ,
 મૂકો બિભત્સજ બતીયાં.....રે શું.

ગાયન ૧૩.

રાગ ઉપરનો ભૈરવી.

પ્રકટ નિરખી આપ આપ તણા પારો,
સફળ થયો છે કાંઈ, મુજ જન્મારો. પ્રકટ.
કુદ્રષ્ટિ કરે જો કોઈ, શિક્ષા ઝટ દીઓ સોઈ,
પરચો પ્રકટ જોઈ, મીઠ્યો ભ્રમ મારો. પ્રકટ.
અલૌકિક દેખી ભૂમી, ઝાડી રહી છે ઝૂમી,
હોય કદાપી મુમી, બને ત્યાં દાતારો. પ્રકટ.
અકળ કળા તું આઈ, કેવી છું તે ન કળાઈ,
ત્રણ દેવની તું જાઈ, આપ પંથ ન્યારો. પ્રકટ.
આવડત નહિ કાઈ, સુખી આપ ગુણ ગાઈ,
ચતુરનો, કર સાઈ, ભવ જળ તારો. પ્રકટ.

રાગ ભૈરવ ત્રીતાળ.

અંબે ભજને તું ભાઈ, અંબે.

બ્રહ્મા વીરુતું મહેશે સેવી, મહામાયા મોક્ષજ દાઈ. અંબે.
મનોરથ પુરે એવી કળી કાળમાં છે દેવી,
મુની મારકંડે સેવી ત્રીભોવન રાઈ. અંબે.
અનેક કરીને કાંમ રાખ્યું છે અમર નાંમ,
અખેચંદ આદીયોના લહીકર સાઈ. અંબે.
વીરુ ભૂમીની માંહી બીરાજ્યા અંબીકા ત્યાંઈ,
ઝળકે જગતી જોત કળીકાળમાંઈ. અંબે.
ગીરા અમીસમ ખાપો પોતાનો કરીને થાપો,
મણિકલાલના પાપો હરો અંબેઆઈ. અંબે

ગાયન ૧૪.

રાગ ઉપરનો ભેરવી.

સંકટ સમયે આવો રે આઠ સંકટ સમયે આવો.
 વિકટ વાઘે કરીને સ્વારી,
 વેગે વારે ધાઓ રે આઠ.....સંકટ
 અવગુણ અધિક સમુ નવ જોશો,
 રહેમ દુઃખમાં લાવોરે આઠ.....સંકટ
 ગજ કુખંતાં જીમી ગીરીધારી,
 મુજને આપ બચાવોરે આઠ.....સંકટ.
 અંતરના દવ ઉપર આઠ,
 અમિ વારિ વરસાવોરે આઠ..... સંકટ.
 દાસ દૂખી થાયે છે દિલમાં
 શિદને લોક હસાવોરે આઠ.....સંકટ.
 ખાનાની પત રાખજો અંખા,
 ચતુર ચિતમાં લાવોરે આઠ.....સંકટ

ગાયન ૧૫.

રાગ ઉપરનો ભેરવી.

આઠ ઇસ જુગમે કહો કોન જીતા ટેક.
 ક બહુ કીસીકા દિલ ન દૂભાવે રે.....
 નિશ દિન પઠતે ગીતા.....આઠ.
 કબહુ જીંદાસે જૂઠ મતિ ભાંખે,
 ફરદમ અદસે પ્રીતા.....આઠ.

દીર્ઘ ઉદર છ દગી તક જાકો,
જેસો નીર સરિતા.....આઠ.
દાસ ચતુર વાકી બલિહારી,
ધન્ય જનની ધન્ય પિતા.....આઠ.

ગાયન ૧૬.

રાગ ભેરવ ત્રીતાળ.

જય જય જુગ જનની આઠ. જય જય જુગ, ટેક.
અદ્ભુત જોઈ આંગી ભ્રમના સરવ ભાંગી,
જોયું મેં તો જાગી લાગી તાળી તનમાં. જયજય. ૧
તીમીર ટળયું છે મારું, માજી મોક્ષ કેરૂં બારું,
સમજી દ્યો સારૂં અંતે સાચિ એ સગાઈ. જયજય. ૨
નીલાવો અમારી ટેક, ચતુર આંધાર એક,
અલેખી અલેખ નેક નામદાર બાઈ. જયજય. ૩

ગાયન ૧૭.

રાગ કલ્યાણ તાલ દાદરો.

ભવાની ભજો ભાવથી સુખદાઇ,
તારન ભવનીધી નાવ, માટે લઈએ દહાવ,
રાખી ભાવ ભક્તિ કરો ભાઈ ભવાની.
સુરનર મુની આદિ દેવ, નીશદિન સહુ કરત સેવ,
તતમેવ ગુણ આપના ગાઈ. ભવાની.

શ્રુતિ સમૃતિ વેદ જાણી શકે શું ભેદ,
 આઘ અભેદ અખિડાણ આઘ; ભવાની.
 પામર શું પામું પાર, ગહન ગતિ છે અપાર,
 વારંવાર કરે શક્તિ સહાધ; ભવાની.
 ચતુર ચણેકા દાસ, પદ પંકજની રાખે પાસ,
 સ્તુતિ ખાસ સુણે હૃષી લાઈ, ભવાની.

—◆—
 ગાયન ૧૮.

તાલ દીપચંદી, રાગ ભેરવ પ્રભાતી.
 આજ છળી અતિ સુંદર શાભે,
 જુગલ જોત્યું માની ઝળકે રે. દેક.
 મસ્તક કીરિટ મણીથી જડેલો,
 હારમાં હીરલા ચળકે રે. આજ.
 વેણ ગુંથી વિધવિધ સુભારી,
 જાણે વશીયલ સળકે રે,
 દામની દમકે રત્ન મણીની,
 ભાલ અનોપમ ભલકે રે. આજ.
 ઝાલ ઝળકે જડીત હેમની,
 બાહ્યમાં ચુડી ખળકે રે,
 દાસ ચતુર દેહારજ કીધા,
 અંતરના ઉમળકે રે. આજ.

ગાયન ૧૯.

રાગ ભેરવી

મન મદે માતે, સમય બીતી જાતે,
અંબે નામ કયુ નહિ લીના, જુઠી કરતે ખાતે. મન.
કાલીકો કીરતન નહિ કીના, વીષયી ગીતો ગાતે; મન.
પરદારા કુર દ્રષ્ટ દેખકે, મોર મુખ મસકાતે; મન.
દાસ ચતુર જખ ઓસર બીતે, બોત ખાહોરી પસ્તાતે. મન.

ગાયન ૨૦.

રાગ કલ્યાણ તાળ પંજપી ઠેકે.

મેરી લાજ સરમ રખ તું જગમેં. એ રાગ.

મેરી આઘ અરજ સુનાહુ અખાહી. મેરીઆઘ.
તુમ ગીરીજ ગરીબન નીવાજ. મેરીઆઘ. ટેક.
દુનીયા દુખ દરિયા વહે ઘારે, તારણ થઇને આઈ તું તારે;
તેરા ચેરા ચરન આયે જખહી. મેરી આઘ. ૧
જન્મ મરણકી કાટો કાંસી, ફેરી ફેરી ભટકું ના ચોરાસી;
પ્યાસીને નાંકો પરમ સુખદે પલહી. મેરી આઘ. ૨
સતુર ચાંડિ ચરાચર વ્યાપી, કયા જાને મહીમા જન પાપી;
કાપી કષ્ટ દીયે કોહી કખહી. મેરી આઘ. ૩

ગાયન ૨૧.

રાગ ભેરવી પ્રભાતિયું.

અંબે નામના નાવમાં બેસી, સહેજે ભવજળ તળીઅરે. ટેક.

નામ જપી નીશદિન અખાતું, ધ્યાન દૃઢ્યમાં ધરીએરે.
આ ભવમાંહી પરમ મુખ પામે, દુખ ન આવે જરીએરે. અંબે
રાત દિવસ આઈ રટણ કરાને, ભક્તિ ભંડારજ ભરીએરે.
કળીયુગમાં કાળી કિર્તન વીણ, અન્ય કશું નવ કરોએરે. અંબે.
નોતમ નૃત્ય કરી આઘ આગે, ફરતી પ્રકમાં ફરીએરે,
મન કંમ વચને કરીએ સેવા, ચતુર ચિત્ત અનુસરીએરે. અંબે

ગાયન: ૨૨.

રાગ ભેરવી.

દુખ દર્દી દીલડું અતી. એ રાગ.
હે દયાળી મા દયા કરે, નીજ દાસનાં દુખડાં હરે. ટેક.
હોતો વીમળ વાણીયો તે તો જક્ત બધે જાણીયો,
નીજ નાંમથી મુખ માંણીયો,

માતંગ કુલંતા આણીયો. હે દયાળી.
વહાણવટી વેવારીયો, તેનું ઝાંઝ જુડતાં તારીયો,
મા મહીસાસુરને મારીયો, મારકંડને ઉગારીયો. હે દયાળી.
નિશુલ શુલ મારીયા, દેવો સહુ ઉગારીયા,
ભવાળંબી સીંધુ ત:સીયા, મા વારી વારી વારીયા. હે દયાળી.
જેને ભરસો આપનો, નવરાત્રીમાં કરી સ્થાપનો,
જપે મંત્ર કિલમ જાપનો, ટળે ભે ત્રીવીધી તાપનો હે દયાળી.
ચતુરદાસ ચીતમાં, કરે ગાંનતાંન ગીતમાં
આનંદ ઉર નીતમાં ભક્તી સહુના હીતમાં. હે દયાળી.

ગાયન ૨૨.

રાગ કેદારવું પ્રભાતિયું.

જે જે આરાસુરી, અંખિકા ઈશ્વરી
 પરમ પરમેશ્વરી, પુણું પ્રિતે ટેક.
 પુજ્યા આઈ પ્રેમશું, નિશ્ચે ધરી નેમશું,
 સુખદાઈ સાંભળી શુભ રીતે જે જે.
 અનેક ઉપાધીઓ, ટળે નીજ વ્યાધિઓ,
 જેને સ્નેહ સાંધીયો, ચોડી ચિત્તે. જે જે.
 ચતુર ચીંતા ટળી, પોતી મનની રળી,
 દુઃખ દીધા ફળી, નીત નીતે. જે જે.

ગાયન ૨૩

રામ રામમી.

પોઠોરે પોપટ રાજા રામના એ રાગવું.

ઉમંગ ધરીને સહુ ઊરમાં, ગુણ ગીરજના ગાઈ,
 આ ભવના સુખ ભોગવિ, સહેજે મણો દ્વિપજાઈ. ઉમંગ. ૧
 જનની વીનારે કોણ જાળવે, ભલજાત જનને હે ભાઈ
 લાડ લડાવે લાલને, શાંભલવી સુખદાઈ. ઉમંગ. ૨
 મુરતી મનોહર માતની, રાખો રદ્યની માંહી,
 સીંહ ચડીને માણ શોભીતાં, છાપ રદ્ય છપાઈ. ઉમંગ. ૩
 ચતુર ચંડી સમું નહીં, ત્રણ લોકમાં કાંઈ,
 દુખ ભાંજે મા દીનના, આરાસુરની રાઈ. ઉમંગ. ૪

ગાયન ૨૪.

રાગ ભેરવી પ્રભાતિયું તાળ દીપચંદી.

જો જપસે જનની તું જીવડા,

જન્મ મરણ મટિ જાશે રે;

આ ભવ માહિ પરમ સુખ પામિ,

મણી દીપ વાસો થાશે રે;

જો જપસે જનની તું જીવડા,

જન્મ મરણ મટી જાશે રે.

ટેક.

કલ્પ તરૂં સમ પુરે કામના,

અંતરની આપદા આલાશે રે;

અવસર આવ્યો લેતું લાવો,

નહિ તો તું પરતાશે રે.

જો જપસે.

થૈ થૈ નૃત્ય કરી આક આગે,

ગુણ અંબાના ગાશે રે;

સાદ સુણિને સાંભળવી સહેજે,

વાહલાં વારે વાશે રે.

જો જપસે.

ગાયન ૨૫.

રાગ કાલીંગડો. તાલ ધમાલ.

એક અંબે ભરસો સાચોરે,

આ કાયા ગઢડો કાચો રે. એક અંબે. ટેક.

નારાયણી નહી નામ જોહમાં,

તે પુસ્તક સીદ વાંચો રે.

એક.

અવર દેવનિ આશ તજીરે	
જગ જયા આગળ જાયેરે	એક અંબે.
નિરાદિન સાંભલવિ સુમરન કરતાં	
ચાએ ન ઉનિ આંચેરે	એક અંબે.
દાસ ચતુર માના ગુણ ગાચ્યા	
ધનગન થૈ થૈ નાચેરે	એક અંબે.

ગાયન ૨૬.

રાગ કાલીંગટો, તાળ દાદરો.

હે આરાસુરની રાયરે	
સેવકની કરજો સાહ્યરે.	હે આરાસુરનિ. ટેક.
અમો શિશુ છીએ રંક તમારાં	
તું જુ' જગત તણી માયરે	હે આરાસુરનિ.
ભવ સિંધુમાં ભમિયે ભારી	
બુડતાં ગ્રહજો બાહ્યરે	હે આરાસુરનિ.
કામ કોયે મોહ લોભ સતાવે	
હૃદ વળી છે હવે હાયરે	હે આરાસુરનિ.
અધમ ઉધારણુ આપ છો આધ	
મેહોર કરોને હે મ' માયરે	હે આરાસુરનિ.
પરચો પ્રબળ પારાનો નિરખી	
ચતુરનુ' ચિત હરખાયરે	હે આરાસુરનિ.

ગાયન ૨૧૭.

રાગ કાલીંગડો તાળ દાદ્દો

ભવાનિ ભજો ભાધરે	
સેવકના સુખદાધરે	ભવાનિ ભજો. ટેક.
દેવ દુજો નહિં આ દુનીયામાં	
માતૃ ત્રીભોવન રાધરે	ભવાનિ ભજો.
આ ભવમાંહિ પરમ સુખ પામે	
જો જપશે હુષં લાધરે	ભવાનિ ભજો.
અર્થ ધર્મને મોક્ષની દાતા	
ત્રાતા છે અધિકાશ આધરે	ભવાનિ ભજો.
અનુભવ સિંધ કરીને જોતાં	
ખિરદાણી બૌચરા તું બાધરે	ભવાનિ ભજો.
ચતુર ચિત હુલાસ ધરીને	
માણના ગુણ લિયો ગાધરે	ભવાનિ ભજો.

ગાયન ૨૮.

રાગ કાલીંગડો તાલ ધમાલ.

મન મહા માયા ને જપનેરે	
મુકીદે દુશ લપનેરે	મન મહા માયાને. ટેક.
જોતું શ્રેય ધ્વજે જો તારં	
છાંડો લવરિ ગપનેરે	મન મહા.
શક્તિ વિનાનું સરવે સુનું	
હોય કાન્તિ કંદર્પનેરે	મન મહા.

દુરભાગીને આ દુનિયામાં
શાંભલાવિ નાવે સ્વપનેરે મન માહા.
ચતુરદાસ હર્ષ વરી નિરખે
માજી તણાં મ'ડપનેરે મન માહા.

गायन २६.

તાળ દાદરો રાગ માલકોશ
સદા શિર તાજ અંધે આજ અર્જ ઉર ધારો
ગણી નિજ દાસ ચર્ણ વાસ એ અભિલાષ મારો
સદા શિર તાજ એ દેક.
આપ કંડણા નિધાન આપો સાન આઈ મુને
અગ્નિ દાસ જાણી વિમળ વાણીને વધારો
સદા શિર તાજ.
અખિલ વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યાં થઈ ને વાણી
જુગમ જોડી હસ્ત નિજ ભક્ત હાજર છે હજારો
સદા શિર તાજ.
હરિહર અનજ થઈને સજ્જ ભજે શક્તિ તુને
પામર શું જાણી શકે પ્રમળ પ્રતાપ તારો
સદા શિર તાજ.
ચતુરત્વં ચિત હર્ષિત ગીત ગાઈ તારાં
ભક્તો ભીડ ભાંગ્યા વેગેથી વહેલાં પધારો
સદા શિર તાજ.

ગાયન ૩૦.

રાગ માલકોટા તાલ દાદરો.

જપો જુગ રાય અંખે માય સદા સુખકારી
મળ્યો નર દેહુ શિખ એહુ માનિલો તું મારી
જપો જુગ રાય એ દેક.

તુરે તુજ નાવ નિત્ય ભાવ રૂઢે રાખ્ય સદા
અરે નર જગ્ય હીન ભાગ્ય વ્રથા ત્યાગ તારી
જપો જુગ રાય.

જપ નિત્ય જપ દળે પાપ જન્મ કેરાં
અવસરે જાય અરે હાય માન્ય શિખ સારી
જપો જુગ રાય.

નહિ નિરંવાર ઘડિવાર દેહુ વિખરાતાં
કદી પર દ્રોહ અતિ રોહ રાખ્ય રીસ ભારી
જપો જુગ રાય.

ચહે ભલું અવરતું થાય શ્રય તોજ તારું
શિખ એ સારી ધારી ઉરમાંહિ લે ઉતારી
જપો જુગ રાય.

જુવો નાભ માંહ અંખે ત્યાંય રાજે રૂડી રોતે
ચતુર તું ચેત રાખ્ય હેત હૈયે હોંસ ધારી
જપો જુગ રાય.

ગાયન ૩૧

કરમ કર મેરે હાલપર એ કરીમ એ રાગ માલકોશ.

તાળ દીપચંદિ.

ઓ અરજ સુણો માત હે માહરી

રટના આહુતમ મુને તાહરી. ઓ અરજ એ ટેક.

સાખી

વૃથા જન્મ વીતી ગયો નીરજ્યા વિના જગ માત

દયા કરો દરમન દીધો આરામુરી સાક્ષાત

ચાલ

દરસ ખિત જાયે મમ રહય ભરો. ઓ અરજ.

સાખી

મજ્જા હુશે જો આપની સરશે સરવે કાજ

દુનિયા દુઃખદાઇ ગણું આપ ગરીબનવાજ

ચાલ

ઉગારો આનંદની એલી કરી. ઓ અરજ.

સાખી

ચાતુક ચાહે મેહુને છમી ચકોરને ચંદ

તિમી ચાહું મા તુજને ટાંગો આ ભવકેંદ

ચાલ

ભવોભવ ભટક્યો છું ફેરા ફેરી. ઓ અરજ.

સાખી

ચતુર ચિત આતુર અતિ દેજો દરસન દાન

અરજ અમારી અટલી આધજી સુણજો કાન

ચાલ

આ હાસ તણી વિનતી દ્યો ઉરમાં ધરી. ઓ અરજ.

ગાયન ૩૨.

રાગ માલકોશ તાળ ત્રીતાલ.

જય ગખર જખર વસનારી

અલખેલી આનંદી આંધ

અકુળ ગતી છે તારી.

જય ગખર. ટેક.

નંદ જશોદાજી ત્યાં આવી

લાલના કેશ ઉતારી

પ્રેમમાં જનનિની કોધી

અંખે નામ ઉચારી.

જય ગખર.

પુરતની જોધ પ્રેમજ વાંધો

ભુમિ અમોપમ ભારી

ગખર ગોખે અંખેરાજે

વારણ લઈએ વારી વારી

જય ગખર જખર.

કુંડ દ્રષ્ટ કરે જો કોઈ

કોપે મા ખીરદાળી

ચોટે ભમરા ચટપટ ચોંપે

હોય ભલે નરનારી.

જય ગખર જખર.

ચતુર ચિતમાં જો નહિ ચેતો

જશો બાજી હારી

અનુભવથી અંખા ઝાળખીલે

મુરતી મંજળ કારી

જય ગખર જખર.

તાલ પંજપી ઠેકા રાગ વાગેશ્રી કાનડો.

રે નર દે ત્રણ્યા તું ત્યાગી	
નો અંધિકા અનુરાગી. અરે નર દે ત્રણ્યા. ટેક. ૧	
કિત દુકિતનો તું ભુક્તા	
જાંખી જરી જાગી.	અરે નરદે. ૨
વાતોથી ખગડે તારું	
વિત અરે હીણસાગી.	અરે નરદે. ૩
ય જય અંખે નામ ઉચારી	
રજ મુખ લે માગી.	અરે નરદે. ૪
સ ચતુરને નિજ નામની	
મી અહોનિશ લાગી.	અરે નરદે. ૫

લ પંજપી ઠેકા રાગ વાગેશ્રી ઊપર પ્રમાણે	
આરાસુર અનુભવી હોય તે આવો	
રનો આનંદ દરસાવો આરાસુર. ટેક. ૧	
વસર અમૂલ્ય મળીયો તુજને	
જલદી હવે લાવો આરાસુર	૨
ભૂસેઠ તીરથ આર્ધના સરણે	
નસરોવર નાવો આરાસુર	૩
ભોજ પશુ નહિ: લાસે ત્યાહી	
આરાસુર જાઓ આરાસુર	૪

દાસ ચતુર અતિ ઉછરંગે
હરખી નીરખી ગુણ ગાઓ આરાસુરઃ ૫

ગાયન ૩૫.

તાલ પંજખી ઠેકો. રાગ ઉપરનો વાગેશ્રી.
 ભવાની ભજે નવ નિઘ હે નર થાસે
 આપદા અધિકા ઓલાસે. ભવાની ઠેક. ૧
 આ ભવ માંહી પરમ સુખ પામી
 લખ ચોરાશી જાસે ભવાની ૨
 અર્થ ધર્મ ને કારજ સરસે
 ભજવાથી અઘ નાસે ભવાની ૩
 વિમળ પર કીરપા જેમ કીધી
 આઁયો આપની પાસે ભવાની ૪
 આપો વરત એમ વદીયો વાણી
 આઁજ થયા છે ઊલાસે ભવાની ૫
 સ્વેતા ગીરિ જઈ સુર સુરેન્દર
 મુમર્યા સક્તીદાસે ભવાની ૬
 મહીસાસુરને માજી મારે
 નથી ખમાતો ત્રાસે ભવાની ૭
 મારકંડની આયુષ્ય થોડી
 ઓળખ્યા આઁજ આલાસે ભવાની ૮
 પુજ્યા ગીરીજા પ્રેમ પોતે
 કાપી કાળતણી ફાંસે ભવાની ૯

૨ ચંડિ સમું નહિ કોઇ		
૧ કલેષ કંકાસે	લવાની	૧૦
મ્ય ભરસો રૂઢીયા માંહી		
ભળ ગંગા નાસે	લવાની	૧૧

ગાયન ૩૬.

રાગ આશા સંસારમાં સુખ સાનું.

૥ અજબ જગત રંગે ઢોગીલું જણાયે એ રાગ
 નાહીરે સંસારીયામાં સમજલ્યો ભાધ દેક
 હે મમ ભારજ ભુંડી આપદા કોઇને અંતર ઊંડી
 ૧ કહે છે ગયો કરજથી કાંઈ સુખનાહીરે ૧
 હે બગડી મમ બાળ કોઇ કહે મુજ પુત્ર છે પાછ
 ૨ કહે છે મળયો જુગારો જમાઈ સુખનાહીરે ૨
 હે રોગી તન માઈ ઇસ ઘરેસું આવું ભંધાઈ
 ૩ છે સંપત્તિ તો સંતતી નાહીં સુખનાહીરે ૩
 હે ગમ ઊમર આખી દુકારા શેઠાનાં સાંખી
 ૪ કહે છે નિજ દુહિતા રંડાઇ સુખનાહીરે ૪
 પાવને અવળી ઘાલી કોઇ બેઠા થઇને મોવાલી
 ૫ તો સુતા છે પર ખોદાયેલી ખાઇ સુખનાહીરે ૫
 નિયાનાં આઘણ ભાંશે અંબે આરાધી થાઓ સુખારી
 ૬ ચિંતાને ટાળે આરાસુરરાઇ સુખનાહીરે ૬

ગાયન ૩૭.

રાગ આશા તાળ પંજપી ઠેકા.

આશા કેવી નાર ધુતારી એ રાગ.

ભજન કર ભાવ ધરી હે ભાઈ. ભાવ ધરી હે. ટેક.

શીખામણ સમજે જો સારી

જપી લે તું જનનિ મુખકારી

સરવે ને મુખદાઈ. ભાવ ધરી હે. ભજન કર. ૧

પાણી પેલી પાળજ બાંધે

નહીં આવે પછી જરીયે વાંધે

એ છ ત્રીભુવન રાઈ. ભાવ ધરી. ભજન. ૨

અમુલ્ય અવસર વિતી જશે

પાછળથી પસ્તાવો થાશે

સંશય જરીયે નાંહી. ભાવ ધરી. ભજન. ૩

ચતુર થેતી લેતો સારું

જ્ઞાન દિપકથી જાય અંધારું

જનમો જનમ અવ જાઈ. ભાવ ધરી. ભજન. ૪

ગાયન ૩૮.

રાગ આશા તાળ પંજપી ઠેકા.

અંધે આઈ રાહુને વારો

અમોને ઉગારો. અંધે આન. ટેક.

અકલ હીણો અમ કેડે અડીયો

નગણો થઈને અહો નિશ નડીયો

૧૭ જાણે જે તેને કેવો ઘડીયો
 ૧૫ તું સુખનો આરો. અમોને ઉગારો. અં. ૧
 ૧૬ વસ્ત્રાં આરામુર ઝાડી
 હેર કરો મમ અંધિકા માડી
 ૧૭ વાનળ દુખ દીધે છે દાડી
 ૧૮ અપરાધ અમારો. અમોને ઉગારો. અં. ૨
 ૧૯ કંઠ વાહન કરો સુકલગ વરણી
 ૨૦ જનોનાં સંકટ હરણી
 ૨૧ મધમ હશે મમ પૂર્વની કરણી
 ૨૨ રાગવું દુઃખનો ભારો. અમોને ઉગારો. અં. ૩
 ૨૩ માનંદી આનંદની એલી
 ૨૪ રસો થઇને વેલી પેલી
 ૨૫ વેનતિ ચતુરની આછેલી
 ૨૬ માંધાર એક તમારો. અમોને ઉગારો. અં. ૪

ગાયન ૩૯.

અખેચંદની સ્તુતી.

તાળ પંક્તિથી ઠેકો રાગ આશા.

મે આજ ગરીબની વાજ
 તા મુજ ઝાંઝને તારો. અંખે આજ. રેક.
 સમે આઠ આવો જાં ધાઈ
 ૧૭ સુર રાઈ દીધો કર સાઈ
 ૧૮ આજી નિજ હાસને ઉગારો. અંખે. ૧

દેવ દુખ હરીયાં શુરકાજ સરીયાં
 નેહથી નજરીયાં ઠીક ઠામે ઠરીયાં
 મહોશાસુર મારી ભાંગ્યો દેવ દુખ ભારો. અંબે. ૨
 કંજુજી મોરારી સરિતા ઉતારો
 કીધી રખવારી વારો વારી વારી
 ઉડી તું આકાશે આઠ કરી જખકારો. અંબે. ૩
 સિંહ ચડી ધાઓ દાસને બચાવો
 અમી વરસાવો મુજ મન ભાવો
 વગર મોતે શું આઠ હવે સીદ મારો. અંબે. ૪
 આવ્યા ઝટ ધાઠ અખિકાજી આઠ
 લીનો કર સાઠ વાર જરી નાંઈ
 ચતુર ચડિકા આવી કારજ મુધારો. અંબે. ૫

ગાયન ૪૦.

રાગ આશાવરી તાળ દીપચંદી
 સેવો સાંભલાવિ સ્નેહજ આણી
 નેતિ નેતિ કહી વેદે વામાણી. સેવો. ૧૬.

સાખી,

દુર મુખે જખ દેવને દીધું દુઃખ અપાર
 સિંહ ચડી સીધાવીયા જરીયેન લાગી વાર. સેવો. ૧
 મુલ નિશુભે બળ કરી જીત્યું દંદ્રાસન
 દાદ દેવોની દીલ ધરી આપ થયા પ્રસન. સેવો. ૨
 મધુ કેટલ વિલુ કણ્ઠથી પ્રગટયા જુગમ અસુર
 ચાહી ત્રાહી વધી વહે ભય પામ્યા ભરપુર. સેવો. ૩

॥ગવડ કેરે પાંદડે પોઢયા જુગ જીવન
 માઠ તુને આરાવતા દીધા તેં દરશન. સેવો. ૪
 જેને શ્રિજી સમરીયા પુરણ કીધા કાજ
 માસજ પુરી એહની મહારાજ ધીરાજ. સેવો. ૫
 મવર શું જાણી શકે આઠ આનંદી એહ
 ચતુર ચિતમાં આહના નિશ્ચે સાચા રનેહ. સેવો. ૬

ગાયન ૪૧.

રાગ આશાવરી તાળ ત્રીતાળ.

માજી મુખ જોઇ તારૂં હૃતો હરખા...ઈ. માજી. ૧
 માજી મુખ જોઇ તારૂં મર્યે દુઃખ રહ્યું ન્યાડું,
 અંગા અંગ વાધી મોહ, શીલ સમતા...ઈ. માજી. ૨
 રાજ્યો તેં લંકાનો પતિ, રામ ઘરે થઈ રતી;
 પાતે બની પારવતિ, જય જુગ રા...ઈ. માજી. ૩
 ગતિ છે ગહન ગુહ, જાણી શકે શું મુંઢ;
 ત્રીગુણી માયા જે કહીયે, તુજમાં સમા...ઈ. માજી. ૪
 ચતુર આતુર અતિ, દેહાર દીયોને સતી;
 આપની ગહન ગતિ, જાણી શકું તાં...ઈ. માજી. ૫

દુનીયા દુખદાઇ વીસે.

તાળ પંજપો ઠેકો રાગ આશા.

૧ અજબ જગત રંગે ઢાંગીલું જણાયે એ રાગથી ગવાસે.
 પ્રાઇ આરે દુનિયાની એવી અનેક ઉપાધી. ઠેક.

રણ વગડામાં કોઇ લુંટાયો, કોઇને લોહ પનોતિ પાયો;
 કોઇને છે અંગમાંહી, આધી અરૂ વ્યાધી. ભાઇ આરે. ૧
 કોઇને વહનીહે વીંટી લીધા, કોઇએ ઝેર હળાહળ પીધા;
 કોઇતો હુબ્યા છે નીર, કોડામાં અગાધી. ભાઈ આરે. ૨
 માટે સમરે સાંભલવિ સાચી, દુશ વાત દુનિયાની કાચી;
 ચતુર ચડિકા સાથે, રનેહ દીયો સાંધી. ભાઇ આરે. ૩

ગાયન ૪૨.

સંસાર રૂપી વન વીસે.

તાળ ગજલ—રાગ સોહીણી.

(દા ઉડી છે દુઃખની દિશમાં એ ઢખ.)

આ ભયાનક વન ત્રિશે, આઠ રી ગતિ થારે અમારી;

વા । વરને વાનર ડરથી, ભુલ્યો હું ભક્તિ તમારી

આ ભયાનક ૦ ટેક. ૧

અહીં અહંકારે ડંસ કીધો, વીષ વાદ્યું છે આ વારો.

આ ભયાનક ૦ ૨

ધોર તિમરમાં હું ધુંચવાયો, ભયભીત થયો છું ભારી.

આ ભયાનક ૦ ૩

આ વેળા નહીં વાટ ખતાવો, થારે આ છંદગી અકારી.

આ ભયાનક ૦ ૪

ચતુર આઠશ ચોંપે ચાલો, વીકટ વાઘે કરી સવારી.

આ ભયાનક ૦ ૫

ગાયન ૪૩.

રાગ સોહિણી ઉપર પ્રમાણે.

તું જનનિ જયકારી મૈયા, તું જનનિ જયકારી;
સમજણ આપો સારી મૈયા, તું જનની જયકારી. ટેક. ૧
તું શક્તિ સચરાચર વ્યાપી, મતિ ન પોંચે મા ..રી.

તું જનની ૦ ૨

અજન્મા અવિનાશી વિભુને, આકારી કરના...રી.

તું જનની ૦ ૩

જહરા રૂપી જનની જુગમાં, સરવેને મુખકા...રી.

તું જનની ૦ ૪

અદ્વા શાન્તિ ક્ષમા જે કહીએ, તે કીર્તિ છે તા...રી.

તું જનની ૦ ૫

લક્ષ્મી રૂપે વિદ્ય સર્વને, લાભાવીયા તેં ભા...રી.

તું જનની ૦ ૬

તું મહાકાળી દિન દયાળી, તું હરિહર પટરા...ણી.

તું જનની ૦ ૭

ચતુરને દરમન દયો દાહી, કરીને વાધે સ્વા...રી

ગાયન ૪૪.

રાગ સોહિણી તાળ ત્રીતાલ.

તારો મુગટ મણિમય ભાળી, શું વરહું મૈયા હું મુખથી,
હીરલાથી હાથાળી.—તારો મુગટ મણિમય ભાળી. ટેક.
કનક માંહિ કોતરણી કીધી, જુગતે કીધી જાળી.—તારો ૦ ૧

લટકે લાલ્યું રંગે રાતી, તીમિર નાખ્યું ટાળી.—તારાં ૧
 સાંભલાવિ કેરા શિર પર સાંભિત, ઝળકત ઝાક ઝમાળી—તારાં ૩
 દિતમ દિવસ ઉદય થયો છે, ચતુર ચંડી નિહાળી.—તારાં ૪

ગાયન ૪૫.

રાગ કાફી—તાળ દીપચંદી.

આ જગમાં જન્મ ધરીને સમજ્યો ના સતસાર.—ટેક ૦
 ઝાળખી લે અંબા અલખેલી, પામે મુખ અપાર;
 અર્થ ધર્મને મોક્ષની દાતા, આપે પદારથ ચાર.—આ જગ ૧
 સમજી લે તું શાણા સહેજે, શક્તિ સરજનહાર;
 ગ્રહ ગ્રહ ગીરિજા ચરાચર વ્યાપી,
 શું કહું વારંવાર.—આ જગમાં જન્મ ૦—૨
 અખીલ ઈશ્વરિ ઝાળખ્યા જેણે, ધન્ય તેના અવતાર;
 દાસ ચતુર જનનિ નહિ જાણ્યા, ભુતળ કેવળ ભાર.
 —આ જગમાં જન્મ ૩

રાગ સાહીણી તાળ ત્રિતાલ.

મારા રહ્ય કમળ આપ રેજો. મારા.
 રહેમ રહ્યમાં અંબે રાખી, દાસને દરસન દેજો. મારા. ટેક.
 ભવાળંગી વનમાં ભુલ્યો ભટકું, ભાળ ભવાની લેજો. મારા. ૧
 નર નારી સહુ નેહુ ધરીને, જય જય અંબે કેજો. મારા. ૨
 ન્યાસ થયો મા નયને ન્યાળી, ભાળીને નયરંગ નેજો. મારા. ૩
 ચતુર ચંડી ચરણે જાતાં, સંકટ સઘળાં સહેજો. મારા. ૪

ગાયન ૪૬.

રાગ કાફી ઊપર પ્રમાણે તાળ દીપચંદી.

- ધન્ય ધન્ય હે મા ધરણી, કરણી અગમ અઘાત
 વ્યોમ વાટે વારી વરસાવે, વીજ રૂપે ભક્તી ભાત
 પૃથ્વી રૂપે પાલણ સહુતું
 કરતાં હે જગ માત, ધન્ય ધન્ય હે મા ધરણી ૧.
 હીરાચત્ર અમુલ્ય ઉત્તમ ધારણ હારીધાત
 જીવ જંતુ વિદ્ય ને વારી
 તુજ પ્રેરે પર તાપ, ધન્ય ધન્ય. ૨.
 અતુર સમજ લેતું શાણા, જગ કારણ જગ માત
 ત્રિગુણાત્મ જાણે જનનીને
 વિશ્વ વિશે વિખ્યાત, ધન્ય ધન્ય ૩.

ગાયન ૪૭.

રાગ ધનાશ્રી.

- સમજ્યો નહીં સત સાર સંસારીયામાં સમજ્યો નહી સતસાર
 ઉમર આખી એળે કાઢી, ગાફલ છેક શુમાર
 સંસારીયામાં.
 ઓળખ્યા નહીં અબિકાઆઇ ખાશો જમનાં માર
 સંસારીયામાં.
 રાખ્ય ભરસો રૂઢીયામાંહી, હુલીલા સીદ હાર
 સંસારીયામાં.

અવનમ આંધારણ આંછ એવી, એ છે તારણ તાર
સંસારીયામાં
દાસ ચતુર જનની નહી જાણ્યાં જૂતળ કેવળભાર
સંસારીયામાં.

ગાયન ૪૮.

રાગ કાફી ઊપર પ્રમાણે તાળ દીપચંદી.
 ખુલ્લું રૂપે મા ખીરદાળી બેઠી રહ્યે આજર. ટેક.
 જઠરા રૂપી, જજની સહુને, પાચન પોષણ હાર;
 તે વિણ સર્વ જીવાત્મા સુતુ
 પશુ પંખી નરનાર... બુધીરૂપે. ૧
 જૂઠા શાંતિ દેવિ કહીયે,
 સંસાર કેરો સા.....ર;
 બેમાંથી એકે નવ હોયે,
 તો ખાશો જમ માર બુધીરૂપે ૨
 જૂઠા દેવી થકી ધ્રુવ ધીરા,
 જપીયા જુગદાવાર...;
 શાંતી દેવી વસી નહી જેમાં;
 ધીક તેને અવતાર. બુધીરૂપે ૩
 આશા રૂપી અંખા સહુની,
 પુરે જગમાં આ...શ;
 પૂજ્યા રૂક્ષમણીએ મા પ્રીતે,

પામ્યા કૃશ્ણ મોરાર. બુધીરૂપ ૪
હરી હર અજથી ના આળખાઈ,
નર પામર શુભાર, દાસ ચતુર ગતી ગહન જોઈને
થઈ બેઠા લાચાર. બુધીરૂપ. ૫

ગાયન ૪૬.

રાગ હોરી તાળ દાંપચંદી.

આરાસુરી ખેલે હોરી સંગ ખીરદાળીકી જોરી,
આરાસુરી ખેલે હોરી. એ ટક.
પાવે ગદસે આઈ કાલીકા, સંગ લવાની ભોરી
મદ ભરી મૈયા ધુમ મચાઈ, અંબે બાચરકી જોરી
ખેલે મત વારી મા હોરી. આરાસુરી. ૧
લટકત લક્ષીત હાથ પીચકારી
કેસર ગાગર ઘોરી, ડારત રંગ પતંગ પરસ્પર
ગૃહી ગુલાલકી ઝોરી, ખેલે સખ જોરી જોરી
આરા સુરી ખેલે હોરી. ૨
બાજત તાલ પખાજ ઝાંઝડકે
ગાવત મૈયા મોરી, ધમમમ ધમમમ ધુવર બાજે
ઠમકતપાથે ઘોરી, સુંદર સીર નાઈકી સોરી
આરાસુરી. ૩
શ્વેત ચુંદરવા શીરપર શાભે
જરીયાનીકી કોરી, જળહળ જોત્ય જગતીઝળકે
કહે ચતુર કર જોરી, દરસ દીને માત્ર મોરી
આરાસુરી ૪

ગાયન ૫૦.

રાગ માઠ તાલ ગજલ

થયો હવે પ્રભાતરે વિતી મુસાફર રાત એ દેખ.
 મુખથી મુતોશું નિંદ્રામાં
 જાણું છે ખડુ દૂર, જાગૃત થઈને જોતું ઝાંખી
 ચિતમાં ચેતિ ચતુરરે, વિતી મુસાફર રાત. થયો ૧
 સ્વપ્નામાં સમૃતિ ગઈ છે,
 કરણું તું જે કાજ, વખત વીતેથી શું વળવાતું
 રટતું રાજ વિરાજ રે, વિતી મુસાફર રાત. થયો હવે ૨
 જ્ઞાન ભુલ્યો છું નિજચુદ કેરું
 ભ્રમીયો ઠારોઠાર, ચતુર ચિતમાં જો નહી ચેતો
 આશો જમના મારરે, વિતી મુસાફર રાત. થયો હવે ૩

ગાયન ૨૮.

રાગ માઠ તાલ ગજલ.

આ માનવ દેહ મળ્યો છે મારે,
 જપ જનની જુગરાય. એ દેક.
 આજખીલે અંધે આનંદો મનડા કેરીમાંય
 શુદ્ધ રદ્યથી સમરન કરતાં
 પાતિક દુર પગાયરે, તું જપ જનની-માનવ. ૧
 કલ્પ તરૂ છે કળીમાં કાળી સહેજે કરશે સાય
 આવળના ઝાંચે બેઠાથી
 આગે કાંઠા પાયરે, તું જપ જનની-માનવ. ૨

આમૃતરૂ અઢીયાળું રમણિ શીતળ તેની ઝાંચ
 જેમ જેમ અધીકાં ફળ જામે
 નિચું નમતું જાયરે, તું જપ જનની-માનવ. ૩
 તાડ સમાં ઊંચા નવ રહિયે સમજી દ્યોએ સદાય
 નમીયા તે માણને ગમીયા
 બુડતાં વૃદ્ધસે ઝાંચરે, તું જપ જનની-માનવ. ૪
 હું પામરને આપ ભરસો છું ઠરે છે ત્યાંય
 કરે જોડીને ચતુર તારા
 પૂજે પ્રેમે પાયરે, જપ તું જનની-માનવ. ૫

ગાગન ૫૭.

દીન તીકે બી ટી જાને હે રાગ.

રાગ બીહાગ તાળ ધમાલ.
 ઓસર નહીં ફેરી આતે હેં. ૨.
 સુમર શાંભવિ સુખ નિદાન. ઓસર ટેક.
 અવસર અમુક્ષ જાય તુમારો
 અધમ ઊંધારણ આઘ સંભારો
 છાંડો નિજ સ્વભાવ નઠારો
 તખ પાવેગે સુખકો આરો
 ક્યોં. ઘેર ઘેર ભુત જાતે હે. ઓસર ૧.
 માહા માયાકિ એહીહિ માયા
 છસમે તીનજ લોક સમાયા
 ભાન ભુલે અપનો નિજ ડાયા

સમજે ના જનનિ જુગરાયા
 ક્યોં ફેરી ફેરી પછતા તે હે. આસર ૨.
 ઈશ્વર મેં જે શક્તી નાંહી
 વાકું કોન ભજે હે ભાધ
 શક્તિ વિના નહીં કિંચિત કાંધ
 જલ સ્થલ જુગદંબે રહી છાધ
 તુમ અતુર ક્યોં ભુલ ખાતે હે. આસર ૩.

ગાયન ૫૩.

રાગ સોરઠી મલાર તાળ પંજપી
 રે આઈ ભવ સિંધુથી તારો, કુબે છે નાવ હુમારોરે
 આઈ ૬૬.
 વનિતા રૂપી વમળ પડયું છે, હાર્યો હાંકણ હારોરે
 આઈ ૧.
 મન મોજ આવે છે મોટા, નથી ઊગર્યાનો આરોરે
 આઈ ભવસીધું ૨
 લોભ ખડક સાથે અથડાશે, ભાંગીને થાશે ભારોરે
 આઈ ૩.
 કુબશે નાવ જશે પન તારી, ભરાઈ અંત્રમય ગારોરે
 આઈ ૪.
 અતુર અરજિચિતમાં ધારી, આપજી ઊરમાં ઊતારોરે
 આઈ ભવસિંધુથી તારો, કુબે છે નાવ હુમારોરે
 આઈ ૫.

ગાયન ૫૪.

રાગ દેશ.

મારી નાડ તમારે હાથે.

આઈ આપ ગરીબન વાજ આરાધુ આ સમેરે,
આ રંક ગણી નિજ બાળ બાંદા ગ્રહણે તમેરં. ટેક.
સવાળંબી વનમાં ભારે સરકુઃ આપતી આણીએ

આવી અટકું

લોભ થકી હું સરકું, ગ્તાન વિનાં અમેરે આઇ ૧
હિમર આખી એળે કાઠી શ્યામદી સ્વેત થઇ ડાઢી
નીજ દ્રષ્ટિ કર ડાઢી ચીત ભુલ્યું ભમેરે આઇ ૨
હે અંબા છો અંતર જામી માફ કરો સેવકની ખામી
કીડી કોસનો ડામ કેવી રીતે ખમેરે આઇ ૩.
નામ ચતુરને મરખ જાણો આપના નામ થકી

ઓળખાણો

વગર ઘડેલો ખાણો કહો કેને ગમેરે આઇ ૪.

ગાયન ૫૪.

તાલ ત્રીતાલ મુદો.

રાગ મલાર ઘન ઘોર ઘેરાયો ઘન ભારી એ રાગ.

અંબે આઇ આનંદ કારી અંબે આઇ આનંદ કારી
જળહુળ જોત જાગતી જાગડે

નિરખો સહી નર નારી, અંબેઆઈ ટેક.
 ગીરીવર ગખર જખર ગુણ ગંભીર
 આપીત આનંદ કારી
 સુરનર બ્રહ્મ મુનેધર ફનીધર
 અકળ કળા ડીર ધારી અંબેઆઈ ૧
 ગાઓ ગુણ ગરબા ગીરીજના
 હુષ્કે ધરી નરનારો
 જય જય સહુ અંબે ડીચરતાં
 આનંદ ડીર અપારો અંબેઆઈ ૨
 પરચો પ્રબળ પારાનો પુરન
 ભાસિત ભોમી ભારી
 મોઢા મોઢા મહીપત મુનીવર
 વારણાલે વારી વારી અંબેઆઈ ૩
 પુરુષ પિયર છે આધનો પારો
 સમરથ સરજન હારો: અંબેમ આંધારણ અંબેએવી
 દે છે દુખ વિહારો અંબેઆઈ ૪
 મુજવાંણી શાંણી થઈ બેડી મતી ન પાંચે મારી
 દાસ ચતુરને ચંડીચોંપે ભવસીંધુ દયા તારો
 અંબેઆઈ ૫

ગાયન ૫૫.

કનૈયો તેરો જમુનામાં કુદ પડ્યો. એ રાગતું.

રાગ ધનાશ્રી તાળ પંજાપી.

અંખે આનંદ ધરી, ભજીતે મન અંખે આનંદ ધરી ટેક.
અર્થ ધર્મને મોક્ષની દાતા, કામના શુભ સરી. ભજીતે ૧.
કલ્પતરૂ કાળી કળજીગમા, નિરખો નયનાં ભરી. ભજીતે ૨.
નિરમળ નામ જપીતે નિશદિન, ભવસિંધુ સહેજતરી ભજીતે ૩.
આનંદ મૂરતિ છે અલખેલી, ચતુર ચિતમાં ઠરી ભજીતે ૪.

—:૦:—

ગાયન ૫૬.

રાગ ખંજરો.

ધન્ય ધન્ય આરામુર રાણી
તુજ વેદ વખાણે વાણી, શ્રુતિ સ્મૃતિયે પરમાણી
ચાહુ દ્વિશ આંણુ વરતાણી, ધન્ય ધન્ય ટેક.
જય સૃષ્ટિ સરજન હારી, જીવ જંતુ પશુ નરનારી
છે અજબ તુજ એવાણે તુજ વેદ વખાણે વાણી
ધન્ય ધન્ય ૧.
પરચો પારાનો ભારી, વરણવતા જાંઝી હારી
સાયર નહીં કીરત સમાંણી, તુજ વેદ વખાણે વાંણી
ધન્ય ધન્ય ૨.
હું દીનજ દાસ તમારો, આપો આઈ સુખનો આરો
જીગ સચરા ચર જાંણી, તુજ વેદ વખાણે વાંણી મા
ધન્ય ધન્ય ૩.

જ્યાં જોખ્યે ત્યાંતું તેવી, હું કહી ન શકું મા કેવી
તું રૂદ્રાણી બ્રહ્માણી, તુજ વેદ વખાણે વાંણી
ધન્ય ધન્ય ૪.

જવાલા જંગલ આ જગની તું વારે ધાજે વગની
મુને રંક શિશુ નિજ જાણી, તુજ વેદ વખાણે વાંણી
ધન્ય ધન્ય ૫.

ચતુરે ચરણાં કે દાસા, રાખો પદ પંકજ પાસા
છાંદગી થાયે ધુળધાણી, તુજ વેદ વખાણે વાંણી
ધન્ય ધન્ય આરાસુર રાંણી તુજ વેદ વખાણે વાંણી ૬.

ગાયન ૫૭.

કનૈયો તેરો જમુનામે કુદ પયો એ રાગતું.

રાગ ધનાશ્રી તાળ પંજબી.

અંખે રટો રસના હરદંભ અંખે રટો રસનાં એ ટેક.
એ વિષ્ણુ અન્ય વાત છે અમથી, ત્યાગ કરો તૃષ્ણા
હરદંભ ૧.

ખોટી લવરી ખાલી કરનાં ધ્યાન સમુ ભસના
હરદંભ ૨.

અગર અંદન અલૌકિક છોડિ, કાષ્ટ મે કયા ઘસના
હરદંભ ૩.

દાસ ચતુર અંખે આરાધો, ડંકા બજે જસના

ગાયન ૫૮

સદા સંસારના સુખ દુખ સરખા માની લઇએ એ રાગનું

રાગ પહાડી ગજલ.

લજે લક્ષી લાત અંજે માતને હો મનવા મેરા
 શીખામણ માની લેતું, આખર નાંહી ફેડી તેર લજે ટેક.
 ખાળ પછું એજે ખેયું જીવાનીમાં કાંઈ ન જોયું
 જરાહવે પોહોચી જાણ તાણીસ તું જંગલમાં ડેરા લજે ૧.
 સુકરીત કષ્ટ ન કીતો, પાપથી જરા ન ધીનો
 ખેયો ઊમદા નગીનો ફરીશ તું ચોરાશી ફેરા લજે ૨.
 રૂઝ આહુ જામ અંખા હવે કર નહિ વિલંખા
 સમજ નાંહી એ અચંખા આ દમહો દરોયાકી લેરા લજે ૩.
 ચતુર કે છતી ખાજ હાર્યો તું હરામી પાજ
 માટે લજ લે તું માજ કોઠક દિન પાર ખેરા લજે ૪.

ગાયન ૫૮.

ઓ જશોદાજી આવડો લાડક વાચો લાલ ન કીજીયે. એ રાગનું.

રાગ સારંગ

ઓ અલખેલી, એક આરાસુર ધાંમ અનોપમ તારું;
 છે રમ્ય અતિ સુખકારી સોહાગી દુઃખ હરનારું ટેક.
 આરાસુર જાત્રા જે આવે, તે માન સરોવરમાં નાવે
 તેને સંકટ કદિયે નહી આવે, ઓ અલખેલી ૧
 નરનારી ચાચરમાં આવી, ગરખાગાથે ઊછરંગ લાવી
 ફૂંદણિ કે છે વજ્ર સાધી, ઓ અલખેલી ૨.

જય જય અંબે મુખ ઊચ્ચારી, ઘણું હુર્પિત થાયે નર
 કરે ઘંટા નાદ ઘણાં ભારી, ઓ અસખેલી
 કાશ દવા દસ જાયે ડગ ભરી સડુ તેજ પદારથ ત્યાગ કરે
 મા વિધનો સરવે લે છે હરો, ઓ અસખેલી
 જાત્રા જાયે સંકટ સડોને, માતા દેદાર કરે જઠને
 ખેડા આઘ સિંહારૂઠ થઈને, ઓ અસખેલી
 કુ દ્રષ્ટિ કોઈ પર કોઈ કરે, તે મોત વગરનાં નિશ્ચે મરે
 તેની નરનારી સડુકો ડરે, ઓ અસખેલી
 નજીક જઠને આઘને ન્યાગે તે કાંઈયે નજરે નહીં ભાગે
 કોઈથી ન કળાણી કોઈ કાગે, ઓ અસખેલી
 ગખર ગામે આંખા રાજે, અનહુદ આનંદ બીરાજે
 મા દીન તણાં દુખડાં ભાજે, ઓ અસખેલી
 દરવાજે ચોઘડીયાં વાગે, કોઈ નૃત્ય કરે આઘજી આગે
 સહુ લગી લગીને પાયે ભાગે, ઓ અસખેલી
 ચતુર ચિતમાં રાજી થઈને, અહો નિરાઅંખાના ગુણ ગા
 બ્રહ્મ ભોજન કરજો ત્યાં જઠને, ઓ અસખેલી

ગાયન પદ.

કદમુ મે મુસ્ત કોકે મેરાઇ મજર હોતા એ રાગ.

તાલ ત્રેતાલ રાગ ગજલ.

હરદમ દીયોજી દે દારા, એહી માયું વારંભવારા
 મહેબુબ તુમ હોજી મેરા મોહિ આસરા અંખા તેરા

પડા બેડા ભમર જલમે ઊઝારે તુલિ પસમે
 ખરનન કિતાબો અસલમે નિજ નાંમકા હો આધારા
 હરદમ ૧.

મે શણુ આયે તેરી શુબ લેનાં માતુ મેરી
 કબુદુ લગેન ડેરી દિનદાસ મે તુમહારા હરદમ ૨.
 ખીચાર કીના ખાસા છાડી પરાઈ આશા
 કહેતા ચતુરદાસા ભયે અંતરે ઊઝારા હરદમ ૩.

ગાયન ૬૦.

નંદ કે લાલા હોમત વાલા કૃશન કનૈયા તુપીનો હો એ રાગ.
 રાગ ગજલ તાળ ધમાળ.

એકઅંબે સરીખે ઈસ જુગમે દેખે નહી કબહુ કોહી બડે
 કોહી બડે પ્યારે કોહી બડે પ્યારે કોહી બડે કોહી બડે
 એકઅંબે રેક.

જખ વિમલપર રેહેમત ભઝ તખ હસ્તિ વાકે દવાર બડે
 ઈસ્કા મતકો નહી પાર કબુ રોમ કે બાદસાકી સંગ લડે
 એકઅંબે ૧.

જખ સમુદર મંથન કૃષ્ણ હીયે તખ તે રહી રતન નીકારદીયે
 આઝ સુમરનસે રતિ કૃષ્ણ ભયે દૈતો કો પીલાયે મુરાઘડે
 એકઅંબે ૨.

મોકદર સંશય દિલમે ભયે તખ કૃષ્ણ પ્રેમ ખુલાસાકીયે
 ધ્રુપતાકી પાસે માંગલીયે તુજ ખપર અરકુ નાહો નડે

અમ્મમે ૩.

કેાડી અમ્મમે યાદ કરે ભવસાગર ભારી સેહજ તરે
 નવ નિધી પાંખે નિજઘરે ચતુર ચિત આઠ કે ચર્ણુ અડે
 અમ્મમે સરીખે ૪.

ગાયન ૬૧.

રાગ ગજલ તાલ વમાલ.

મેહુ બુખ મૈયા મેરી તુમ દેદાર દીનકું દીજયે
 નિજ જાનકે અપને શિશુ કીચસે ઊઠાઠ લીજયે
 મેહુબુખમૈયા ટેક.

તુમ ગરીબન વાજ તું સીરતાજ તું સુખ સાજ હે
 તુમ હે ભવજન નાવ રહેમત રંક જાણી કીજયે
 મેહુબુખમૈયા ૧.

તું ચરાચર ચડિકે ચોખુંડ મે ચમકી રહી
 ચતુર ચિતમે ચાહુના ચરના પખારી પીજયે
 મેહુબુખમૈયા ૨.

ગાયન ૬૨.

ખાજ લેલે ખખરીયાં એ રાગ.

તાળ દાદરો ગજલ.

દેવી દેદ દેદાર દયાળીરે મૈયા દેદ દેદાર દયાળીરે એ ટેક.
 સિંહ તણી સવારીકરી બેઠી બીરદાળી

- અપ્પ ભુજા આયુવં ધર્યાં ગળ્લર ગોળ વાળી દેવી દેદે દેદાર ૧.
 અસુર તણે અંત આંણી પલકમાં પ્રજાળી
 ભક્ત જનની ભાળ લીધી માત મહાકાળી દેવી દેદે ૨.
 સુરતણી સહાય કીધી રેહેમથી રઢીયાળી
 પરચા પ્રચંડ પુર્યો ખૈચર ખીરદાળી દેવી દેદે ૩.
 દાસ ચતુર દીન થઈને ગર્વ મનનો ગાળી
 ભજે ભલી ભાત ભાઈ માત મર્માળી દેવી દેદે ૪.

ગાયન ૬૩.

સતાયો શીઠ સંસારી અમારે ને તમારે શું એ રાગ
 રાગ કવાલી ગજલ.

સુમર તું સાંભલિ સાચી રહ્યો શું અન્યમાં રાચી
 એ દેક.

અંખીકા ત્રિગુણી માયા જેના જસ વ્યાસજી ગાયા
 દેવિ પુરાન રચાયા નીગમોઁ નેહસે બાંચી

સમરતું ૧.

દૈત દુર્ગમથા ભારો લીધે સખ બેઠે ઊચારો
 ભયે બ્રહ્મ તત્ત્વ લાચારો બેઠનકો નાં સકે બાંચી

સમરતું ૨.

કિનો વધ છીન એ આઈ બ્રહ્મકો વારે તું વાઈ
 સત્તાક્ષી આઈજી સહાઈ કળામાં ના જરી કાચી

સમરતું ૩.

મારકંડ મગ્ન થઇ મનમે ઊપાસ્યા આપજી તમને
અતિશે ડર લગે જમને સકળ જીગ શક્તિ તું સાચી
સમરતું ૪.

ચતુર તુજ ચર્ણ કે વાસા રખો નિજ આપકી પાસા
ગણી નિજ દાસ કે દાસા રહે ગુણ ગાઇને રાચી
સમરતું ૫.

ગાયન ૬૪.

છંદ મનહર ખલિલાંખિકા.

શાને માટે સાણાં તુને સમજ પડી ન કાંઈ
કામકીડા માંહિ ભુલ્યો ભમે ભલી ભાતથી
લિધો જેને લાવ અંખા નામ જપી નીશદિન
દાસ થઇ શીયળ ને સાચવ્યું છે જાતથી
સમ દ્રષ્ટ વેઠિ કષ્ટ કર્મ નષ્ટ ત્યાગ કરી
નારાયણી નિરાદિન રોદિન રાતથી
ગમ નહી પડે તેવો આઈનો અગમખંથ
રણુ કરોને અહોનિશ ખુબ ખાંતથા
દાસખાસ થઈ ગુણ ગાય સદા ગીરજના
સમજીને ચર્ણ પ્રીતિ કરો જગ માતથી
નેહુ ધરી નિત ચીત ચોડી જેને સેવ કીધી
અંખીકા આરાધી પૂજા કીધી નિજ હાથથી
વિકસી બીજાની જેને આશરો છે અંખા કેરો
કાર્ય સૌ સકળ કરે વખાણું શું વાતથી

સમરી સમરી નર ગયા છે અનેક તરી
 હામ શુભ હૈયા કેરી પુરી ભલી ભાતથી
 ચમ કેરો ભય જેને જનમે જનમ મર્યો
 થાય મન શાન્ત અંખા રટીલે એકાન્તથી
 ઓથ જેને અંખા કેરી તેને ભય નહી અરી
 ચતુરને લગની લાગી એક અંખે માતથી

ગાયન ૬૫.

છંદ મનહર.

મુળનું મંડાણ મહામાયા વિના કોઈ નહીં
 વિચારી વિચારી કહું રદયની વાતને
 ઇચ્છા રૂપી અંબિકા વિના ન ચાલેપણ એક
 શાન્તિ દેવી વિના શાન્તિ નહી જવ જાતને
 નિદ્રારૂપી દેવી જ્યારે સરવેને સુખ આપે
 મરિને ઊપાધી દીલ થાય અતિ શાન્તને
 ચતુર કહે છે સહુ સમજી દયો ભાઈ મારા
 દુર્ગુણ દૂર કરી ભજો જગ માતને

ગાયન ૬૬.

મનહર છંદ.

અંખે નામે સર્વ સુખ અંખે નામે ભાગે ભુખ
 અંખે નામે ધન્ય કુખ જનનિની જણીએ

અંબે નામે સિંધુ તરે અંબે નામે અમી ઝરે
 અંબે નામે ધાર્યું કરે પુરણ પ્રગાણીયે
 અંબે નામે મટે રોગ અંબે નામે રૂડા ભોગ
 અંબે નામે જોગા જોગ જોડું મળી જાય છે
 ચતુર કહે છે ભાઈ જેને અંબીકા છે સહાઈ
 લેને ગુણગાઈ આઈ ભજે સુખ થાય છે

ગાયન ૬૭.

છંદ મનહર.

સુન્ય હોય ત્યારે તેને, સરવે કહે છે સુન્ય
 શક્તિ રૂપી એકડાથી, સુન્ય ઓળખાય છે
 તેવી રીતે ઇશ્વરને, માયા ઓળખાવનાર
 માયા વિના નામ ઠાંમ, સાતું સમજાય છે
 તેલ કોડીયું ને મહોં, વિદ્ય વિદ્યે વાર ધરી
 જવાળાના પ્રકાશ થકી, પ્રકાશી જણાય છે
 ચતુર કહે છે સહુ વિવેકે વિચાર કરે
 જગ જનનીને ભજવાથી સુખ થાય છે

ગાયન ૬૮.

છંદ મનહર.

અંબે અંબે રરભાન, સેવકના સુખદાઈ
 ગુણ સદા લેને ગાઈ, આઈ અભિરામને

અર્પિઃ આરાધી જેને, અતિ સુખ થયું તેને
 લાવ અહોનિશ લેને, મુકી નિજ માનને
 રાખ્ય મન માંહિ ટેક, છોડ નહી નિજ નેક
 એકથી સુખે આનેક, પામે નિજ ધામને
 ચતુર કહે છે કાળી, દિલમાંહી છે દયાળી
 રમ્ય રઢીયાળી ભાળી રહુ આહુ જામને

ગાયન ૬૬.

છંદ હરિગીત.

ભજ્યે ભવાની ભાવથી, નિરાદિત ચાલે ન્યાયને
 મુક્તગ આચરણ આચરીને, મુકી દયો અન્યાયને
 જુઓ જન્મ આખો જુઠમાં, ચોખ્ખુંટમાં ચાલે સહુ
 તે એકથી અનેક પ્રાણી, દુઃખડાં પામે બહુ
 તે પાપના પરતાપ મરકી, ચાલી બાંધ દેશમાં
 અનેક ને ઊપાધિ વ્યાધિ, દેખી દ્રષ્ટ હુમેશમાં
 આઠ અંખી! આરાધીયે, ચરણાં પખાળી પિછયે
 આનંદ મૂર્તિ અંખીકાનું, નાંમ નિરાદિત લીજ્યે
 ભવસિંહુ સુખે ભોગવીને, પામે મહિપુર ધામને
 માહા માયા મોક્ષજ દાયની, શુભપુરી પાડે હામને
 ચતુર ચિત હુલાસથી હરિગીત રચીયો હેતથી
 પઢે જો પ્રાતસ કાળમાં તે નાચે યોની પ્રેમથી

ગાયન ૭૦.

શીખરણી પ્રત.

શક્તિ કરજો સહાર્થ અ જ ગુમરૂં આઘડી
વારે વેહેલાં ધાઓ શુભ વિકટ વાહન કરી
જેર ન ચાલે જરીગે ભરાય લોચન વારિયે
કુખ દરીયામાં કુખે દીન શીશુ જાણિ તારીયે
સગા સહોદર સર્વે આપિ મળ્યાં સહુ આગળે
વધતી જોડને વ્યાધી દીંદોડા સમ ટળવળે
વસર્મી વેળા ધાઓ વેગથી વિશ્વેશ્વરી
અમીવારી વરસાવા પ્રેમેશો પરમેશ્વરી
અશુભ કર્મો અધીકાં કર્યો હશે મેં કેા સમે
તે સાંઝું નવ જોશો ગુણ આમી ગીરજા તમે
અંત સમયમાં આવો ગજ કુખંતા ગીરંધરી
રહેમ રહ્યમાં લાવો કહું છું આઘળ કરગરી
ચતુર અરજ ચિતમાં ઉતારી લેશો આઘળ
વસર્મી વેળા ધાઓ સેવકનાં સુખદાઈ

ગાયન ૭૧.

છંદ પરધરી.

કુહા.

સમરૂં માતા શારદા, ગણપત લાગુ પાય;
એક અંબે તારો આશરો, મેહર કરો મંભાય.

આસો મુકની પ્રતિપદા, નવરાત્રીની રાત;
 અંબે આઘ ઉમંગથી, બેની મળી છે સાત.
 આનંદ અધિકે પ્રતિદિને, જય જય શબ્દ ઉચાર;
 હિતેન્દ્ર હિંગળાજને, વંદુ વારંભવાર.

છંદ પરંધરી.

એક સમય માય, નવરાત્રી છાય
 ગરબા ડોરાય, શિર પર ધરાય
 સાડી અમોલ, શૃંગાર સોલ
 અરચા કપોલ, ઝળકે અતોલ
 વસીયલ કિરેન, સમવાળી વેન
 ખંજનસું નેન, વદે અમીત બેન
 મેતનકિ માલ, ઝલકંતી ઝાલ
 અતિ અધરલાલ, બાહુ ત્રિશાલ
 ધુધર કે ધોર, સરનામ્ સોર
 વયમેં કિસોર, છબી છામ્ આર

ગાયન ૭૧

છંદ પરંધરી.

સખીયન કે સંગ આણિ ઉમંગ
 હસિ મંદ મંદ મુખ ગાય છંદ
 તાલીકો તાન આવંતીયાન

મુખ ગાય ગાન ઉછરંગ આન
 શુક જે સે નાક નથનિ અથાક
 ઝલકે ઝમાક આરાગ આંક
 યાચર મુ' ખાત કરે અંબેમાત
 મીલી બેની સાત ઉર આણિ ખાંત
 હિંચન હુલાસ ચાચર કિપાસ
 રંભો રંગે ખાસ રજનિ ઉભાસ
 ગરજે નિશાન ગત શુભગઠાંન
 લગે ત્રોડ તાંન નિજ હુલ્યાં લાન
 હરીહરને અજગ મુર થઈ ને સજગ
 નિજ મહકો તજ લિયે ચણી રજગ
 ધન અંબેલાલ દિનકે દયાલ
 મુખ બોલે વાણ જુગજોડી પાણ
 કુસુમન કી પ્રજ સુરે કીધી શ્રેષ્ઠ
 સરવેના કષ્ટ ભયે સરવ નષ્ટ

ગાયન ૭૧

છંદ ચરંધરી.

દુંદલી ખખચ ઉર હુધ લાય
 ગાંધર્વ ગાય દહ ઠમકે પાય
 વિર વાયે અંગ ભૈરવ ભૈરીંગ
 થી થી કીર મદંગ ખજે નસ તરંગ

આમ ફરતા ફર સહુ બેર બેર
 જ્ય જ્ય કીટર ભાં શુભ પેર
 દ્વીજન બુલાય મંડપ રચાય
 શુભ યજ્ઞ થાય સુર સરવ ધાય
 બ્રહ્મકો રિજાય લાડ જમાય
 ખુમ કિત્તી સાય નિજ ઘર પોંચાય
 મંગલ કો ગાય કુસુમે બધાય
 દિન પર દયાય કરો અંગે માય
 શુભ ગાયો છંદ આનંદ કંદ
 આશિન માસ આંણી ઉલાસ
 પીંગલ કે બ્યાસ નહીં મુજ પાસ
 કહે ચતુરદાસ પ્રધપુર વાસ

ગાયન ૯૧

છંદ પરધરી.

દુહા.

નવરાત્રી આનંદથી, કીધી છે શુભ પેર;
 આમજ સહુની ઉપરે, કરજો લીલા લેહર. ૧
 દવાદસ ઉપર સમે છે, સંવત ચમોતેર;
 ગાય શીખેને સાંભળે, માજ કરશે મહેર. ૨
 પડે જો પ્રાતસ કાળમાં, આણી અધિક ઉલાસ;
 મન, વાંચીત ફળ ભોગવે, પુરે અંગે આશ. ૩

ત્રીસોક તારણુ હુંખરી, આઉછ અધમ ઉધાર;
જય અંખાની બોલજો ચતુરવાર હજાર. ૪
પરધરી સમાપ્ત.

ગાયન ૧૧

છંદ રૂપ શુકુંદ.

હુહા.

અંખે તારો આશરો, મેહર કરો મંભાય;
વિધે બધે વ્યાપી રહી, જગ જનનિ જુગરાય.
દૂર મુખ જેવા દુષ્ટનાં, કિયાં કચર ઘાણ;
ચંડ મુડને ચોળીયા, ચોંપે અજડ અજાણ.
પ્રાજ્ય કિયાં પલકમાં, દેવ તણી સુણી દાદ;
દીન જાણી દયા કરી, સ્વીકારી ફરીયાદ.
સુર સુરેંદર સજ થઈ, વંદિત વારમવાર;
જય જય આનન ઉચરે જનનિ જુગદાવાર

છંદ રૂપ શુકુંદ.

તે જય જય ઉચારત પદ પચારત
કરત આરત ધ્યાન ધરી
ભગવતિ હે ભારત દુઃખ નિવારત
કાજ સુધારત સ્નેહ કરી
તન તાપ નિવારત દુખતાં તારત
જગ ચરાચર જસ ઘણો
જગ કારણ તારણ પાપ પ્રબલણ

ભાવણ અંબિકા મુખ ભણો. જ્યો ભાવણ. ટેક. ૧
 એક અસુર અરડ મુંછકો મરડ દંતન કરડ નાહી ડરો
 દીય હાકન હરક દેવત ખરડ તડતનડડ દીય હરી
 તમે ચંડીકા ચરડ મુખકો મરડ ગરજ ગરડ અરિહણો
 જગ કારણ તારણ પાપ પ્રજાનણ ભાવણ અંબીકા
 મુખ ભણો. ૨

છંદ રૂપ મુકંદ

ગાયન ૭૨.

દળ અસુર અંક પકડી પટક ખંજર ઝટક
 ખંત થરી
 કર અસુર લટક ગીરિ કે નીકટ છુટકે છટક
 આય ફીરી
 ધાય ચંડિકા ચટક વાહન વિકટ ત્રીશુલ તટક
 તેગ ઘણો જગ કારણ તારણ પાપ પ્રજાનણ
 ભાવણ અંબીકા મુખ ભણો. જ્યો. ૩
 કોપી કુખાંડા વજર ડંડા પાપી કે પીંડા
 થરથરી
 ખળળળ બ્રહ્માંડા ચડી ચામુંડા રકતન ઝંડા ફરફરી
 તન અસુર ભંડા પ્રાન કોછંડા નવે ખંડા મુરમુણો
 જગ કારણ તારણ પાપ પ્રજાનણ ભાવણ અંબીકા
 મુખ ભણો જ્યો. ૪
 ચંડ મુંડન ચોળણ રણમાં રોળણ

ત્રિશુલ રોળણ તતપરી
 દિન દુખ નિવારણ પ્રેમથી પાલણ
 ભાડ લડાવણ માત ખરી
 ધરા ધીર ધરાવણ રોળણ રાવણ
 ભક્ત નીલાવણ ભાવી ગણે જગ કારન તારન ૫

માયન ૭૨.

છંદ રૂપ મુંકુંદ.

દુઢલી કો બળવન મનમાં ભાવત
 શિર નભાવત ગરગરી
 મુઠા કો વરસાવત મંગલ ગાયત
 ભાવિકો ભાવત અમીઝરી
 અખીર ઊડાવત બ્રહ્મ હમાવત
 બાઢે ઊછંગ અતિ બમણા
 જગ કારણ તારણ પાપ પ્રભસણ
 ભાવણ અમિકા મુખ ભણે હયો ભાવણ ૬

કવિત છપેય.

ભક્તન ભાંગી લીડ પીડ સહુની પરખણી
 દુર મુખ જેવા દુઃખુદ્ધ દલ દીયે વીધરી
 અકળિત નહી કળાય કોઈ કાળે તું કેવી
 સુર નર મુનીયે આધ્ય અખીકા આઈહી સેવી
 વિષ બધે બ્યાપી રહી સ્વર્ગ મત્યુ પાતળમાં

દાસ અતુર અંબા સમું કોઈ નહીં કળી કાળમાં
રૂપ મુંદંદ સમામે.

ગાયન ૭૩.

નારાય છંદ.

દુહો.

અંબેનાંમ અમૃત નિધી પીધાથી પિડ જાય
અર્થે ધર્મને કામનાં મન વાંછીત ફળ થાય
રરણ કરે દીન રાતશું પુરી પડસે હાંમ
આ ભવનાં સુખ ભોગવી પાંમે મણી પુરધાંમ
મુખ રહયથી સેવતાં ગુંણ ગિરજના ગાય
પાદુકા નિત પુજતાં શાંગલવી કરશે સદાય

છંદ નારાય.

સદાય સહાય કીજયેં મોહે મહેશ નંદનં	
ગિરી સુતાકે નંદ તોરેં વારી વારી વંદિયં	૧
ભવાનિ ભાળ લીજયે સુદીજયે સુખોધનં	
હુલાસ ખાસ આનકે ખનાય છંદ મોદનં	૨
અપંગ કો ઉમંગ જ્યું ચડું ગાઠે ગિરિખરં	
અગાધ ગુંણ આપકે અમાપ ધરની ધરં	૩
અપાર ગુણ ધરેરા ગણેશ તુજ ગુહિયં	
નારાય છંદ સુખ કંદ ગાડી ગુન તોહિયં	૪

ગાયન ૭૩.

નારાયણ છંદ.

સહાય થાઓ શારદા વીધી સુનાકે વંદિયં
અમિત બાની દીજીયે મહેશ ભાલ અંદોયં ૫
કલીમે કાલી કાલીકા પ્રતાપ પ્રૌઠ પેખીયં
અનેક ગુણ કિજવળાં કે દ્રષ્ટનિજ દેખીયં ૬
ગખર જખર ગીરોવરાં વશ્યાં વિલોકી વાસીયં
અપાર ભર્તૃ ભૂમવિકે દુખ દૂર નાસિયં ૭
રસાલ ભુમ ભાસીયુ પ્રકાસીયં મયંકરં
અનેક બાંસ ઊગીય સુવાસે ઝરના ઝરં ૮
અનેકની ઊપાધી આધી વ્યધી દુર દેખીયં
ઠમકે કિક ગાય કે પય ઠાઠ પેખીયં ૯
કુદ્રષ્ટ કોપરે કરે નહિ કદાપી કોહીયં
અનેક રીધી સિધી ત્યાંહી શુભ રીતી સોહાયં ૧૦
વિકટ વાહનં પરે સવારી સુખ કારીયં
અધિક જગત ભગ લોક વારી વારી વારીયં ૧૧
વિશાલલાલ ભાલ આડ બેનીજ્યુ પનંગીયં
સુંદર મુખ સદૃ કે મયંક ભુથ જગીયં ૧૨

ગાયન ૭૩.

નારાયણ છંદ.

ઝખુકે ઝાલ મિંદી ભાલ ગેરે ગાલ ત્રાણ્યં
ચીખુક ફિર જ્યુંઝકીર બેસર બિરાણ્યં ૧૩

સૂરજ કે સમાન શીશ કુલ શુભ શોભીતં	
જડીત્ર ઠીકથી અધિક ગજ માતી આપીતં	૧૪
કપોત કંક કોઝીલા સમાન શુભ સાશ્યં	
લીલમહાર હેમતાર જુલદાર રાશ્યં	૧૫
અજગન ભુજ તેજ પુજ તેજ શસ્ત્ર ધાગ્યં	
ખપર ઢાલ ખર્જ શુભ તીખી તેગ ભારીયં	૧૬
કંકણ હસ્ત કન્ક વસ્ત કડા વેઢ વિટીયં	
કમળ નેન કાજળાં સેથે સિંદુર લીટીયું	૧૭
નેપુર પાય ખીંજુવાય ઘોર થાય ધુધરં	
સાડી અમુલ જરીકલ લેકદાર લંગરં	૧૮
ખજં તડાક ખીરહાંક ખેશ ખુખ ખજ્યં	
કદાપી દુષ્ટ કોઝી હોય તુર્ત હાંમ તજ્યં	૧૯
નિશાંન ઘોર સેર ભોર મધ્ય સાંજ સુગૃહીયં	
એ દાંત ધુન્ય બ્રહ્મ મુન્ય ગાય ગુણ ગુણીયં	૨૦

ગાયન ૭૩.

નારાય છંદ.

ગખર ગોખ ગાજતં ગિરિવરાં સુકંદરં
 અંખીકા મધ્ય આપીતં ખટુકે ખાટ મંદિરં
 ઝખુકે વિજ તેવું તેજ અંખા એજ આવિયં
 ગિરિ સુસ્વેત તજ દેત ભક્ત ભાવ લાવિયં
 આનંદ ડીર બાદેનુર લેશું ભૂર ભેદીયં

અંખિકા આઈ સુખદાઈ વિનય વદે વેદીયં
 મહેશ સેશ અજ્ઞ કોડી જાને નાંહી ગતિયં
 પંખંત કેમ પામ રાંકો મુંઠ થોરી મતિયં
 વ્યાકર્ણ કેન જાણું દાપ અતિ હોંસ મોહીયં
 કવિ વરાંકો કર જોડ માગું માફ મોહીયં
 અંખીકા ગુણુ છે અગાધ ટાળે ખાધ તેખીયં
 દયાળ દિનં ભીંન ભીંન માતૃ મીન મેખીયં
 આગણીસે વધ આણી હૃદય પક્ષ સર્સ મોહીયં
 છાતેર સાલ આણી વાહાલ મુજ મન મોહીયં
 અધિક માસ ચતુરદાસ ઊર ઊલાસ અંગીયં
 રાત્રિરાત્ર અંખે આજ દુખ દુર ભગીયં

ગાયન ૭૨.

નારાય હંદ.

કવિત છપય.

કિયે દુઃખ સખદુર સુરેંદર શિશ નમાવે
 ગાય ગુનન ગુલતાન આનંદે અમી ખરસાવે
 જીયો જીયો જીમદંખ અંખે આરામુર રાઈ
 હરો હરને અજ્ઞ નિરાદિન ગુનકો ગઈ
 તું ત્રાતા ત્રિભુવન ઘણી મતી રજા મમ માવડી
 દાસ ચતુર અંખે તણી પુણું પ્રેમે પાવડી

ગાયન ૯૪.

છંદ ત્રીસંગી.

ફુહા.

ખીરદાળી મા ઐયરા જગ જાહુર હે જામ
મુંગલ ત્રાસ દેખાડિયો ભક્ષે કુર કુર ત્યાંધ
હોદર ચિરી નીસર્યા કીધો છે ટહુકાર
માને મુંગલ વીનવે સચી તું શિરદાર
પ્રખળ પરચો પેખીને વંદિત વારંભવાર
ખીરદાળો એક ઐયરા જનનિ જુગદાવાર

છંદ ત્રીસંગી.

તે ઐયર ખીરદાળી રંગ રૂપાળી;
નયને ન્યાળી રઢીયાળી નાખ્યા દુઃખ દાળી
પાવાવાળી મા મરમાળી મહાકાળી
કુકર્મો બાળી દાનવદાળી લીચે છે તાળી
જુગરામ જે જે સુખ દામ અંખે આમ

પાવન થામ ગુણ ગામ જીયો પાવન થામ ગુણ ગામ
નિજ પદ જલ જાતા, રંગે રાતા, મુનિ ચિત ચાતા, વિદ્યાતા.
તું ત્રીજીવન ત્રાતા, શારણ થાતા, ગુણ તુજ ગાતા, હે માતા.
સચરાચર ખ્યાતા, છે ભક્ષી ભાતા, દે દિલ શાંતા, જુગભામ.
જે જે સુખદામ, અંખે આમ, પાવન થામ, ગુણગામ.

ગાયન. ૭૪

છંદ ત્રિભંગી.

મહિસાસુર ભારિ, અતિ અહંકારી, નાંખ્યો મારી, અસુરારી
 ધનુષ્ય કર ધારી, દૈત સંહારી, મામત વરી, જયકારી.
 દેવન દુખદારી, કીધાં આભારી, કીરતિ તારિ, જુગમાંધ.
 જે જે સુખદાઈ, અંખે આઈ, પાવન થાઈ, ગુણગાઈ.
 તું ત્રિગુણી માયા, ત્રીભોવનરાયા, મહાસુની ડાયા, ગુણગાયા.
 સુમરે મંમાય, દિનજીવ સાયા, જગત રચાયા, જુગરાય.
 દૈતોને ડરાયા, અકળીતમાયા ધિર ધરાયા, કરસાઈ
 જે જે સુખદાઈ, અંખે આઈ, પાવન થાઈ, ગુણ ગાઈ.
 ચતુર તુજ દાસા, અખલે પાસા, ઉર અલિલાશા, પદવાસા.
 મનસુખા ખાસા, નહિ કો આશા, દુઃખ દૂર નાસા નહિ ત્રાસા.
 પ્રાંદાંડ તમાસા, રચે ઉખાસા, મણિ દિવપવાસા, મુજમાઈ.
 જે જે સુખદાઈ, અંખે આઈ, પાવન થાઈ, ગુણગાઈ.

ધ્રુપદ.

મણિ દ્વીપ મન રંજ ગર્વ ગંજન સુખરાસી
 ઝગહળ ઝગકે નંગ દીપક સ્વયં આભાસી
 ત્રણે દેવ મળી ત્યાંય સેવ શક્તિની કરતા
 મહા મુનિવર ધ્યાન અહોનિશ આઈતું ધરતા
 માજી મણિ દ્વીપ માલતા શું મુખથી હું કહું કથી
 દાસ ચતુર મણિ દ્વીપ સમ ધાંમ એવું એકે નથી

ગાયત્રી ઉપ.

છંદ ત્રોટક.

દુહો.

આરાસુર અમૃત નિધી, વસ્યાં વિલોકી માત	
રાવટીયા દેવો કરી, હુંગરની ભણી ભાત	૧
કોડ તેત્રીસ ત્યાં વસ્યાં, એવું રમણીક થાંમ	
આઠે પાદોર આનંદથી, લે સહુ અંગે નાંમ	૨
જય અંગે મુખ આગરે, સરવે નરને નાર	
અદ્ભુત લિલા અવનવી, ઊંઘે ઊઘે જયકાર	૩
મનવાંચિત ફળ માવડી, આપે આણિ વહાલ	
સેવક સનિધ્ય દેખતાં, નેહે કરતી ન્યાલ	૪

છંદ ત્રોટક.

ઉપમા આરાસુરકી કયા ખરનું	
ઠેર ઠેર બહે સરિતા ઝરનું	૧
કોટ્ટી તેત્રીસ દેવન આય વહાં	
અતિ આનંદ ઊરમે છાય જહાં	૨
ગીરી શૃંગ પરે ખીલે બહુ તર	
ધુધવાટ કરે મહી વાઘ વર	૩
બહુ સુરભી શીખરે ચરતી	
ઠેર ઠેર હી ઠીકઠામે ફરતી	૪

છંદ ત્રોટક.

માંહિ આવળ બીલીને બોરડીયો	
આસો પલ્લવ આંબળિ એરડીયો	૫
કુસ કાંગસ કોહીને ફેરડીયો	
ગરમાળા ગળો તણી વેલડીયો	૬
કેળ કદંબ કેવડા કરેણીયો	
તાડી ટિંબર રાંણુ રીસામણિયો	૭
લીલા લિમડા લીબીયો લેંકે લળી	
ભાર અઢાર આપધી વેગે મળી	૮
ભાંમરળી ભાંમુડીને ભળું ઘણી	
જેતાં જેતાંમાં વઢી થાયે બમણી	૯
આંબા આંબલી ચણાડી ચીમેડીયો	
ખુબ ખાખરા ખજુરી ખીજડીયો	૧૦
વડ ગંલીર જટા હુકાઇ ખડે	
વાંસ ત્રિસાળ ભુમકે બોહોત ખડે	૧૧
ઝાઝા ઝાડને પાડનો પાર નહીં	
ઠેર ઠેર કુંવારિકા નીર તહીં	૧૨

છંદ ત્રોટક.

શુણુ ગંલીર ગબર જબરના	
બિના માલુમ રાહ કી ખબરના	૧૩
ઐ વા દેખીયે ઇંદ્ર તણા	
તેથી કદમાં પેખતાં સત ઘણા	૧૪

દેખી ચતુર ચીતમાં ચાહુ વધી	
મમ ભાંગીછે ભ્રમના આજ બધી	૧૫
એકા એકીકોં દેખતાં વિર ડગે	
દુષ્ટ દેખીત દુરસે દિર્ઘ ભગે	૧૬
પાહાડ આરસનો ચૌદ ભુવનમાં	
દેખી દેખી વિભાસે વીધી મનમાં	૧૭
માહિ રેતી રાજે છે મુવર્ણ તણી	
ઝગડે છે અલોકિક શોભા ઘણી	૧૮
ફરતા ફેરે ગમ્મર રાહુ રચે	
માંડિ શીત્ત પથરની ખીણ વચે	૧૯
ભાગ્યવાન કો દર્શન થાય વહાં	
આવાહન અંખીકાતું કીય તહાં	૨૦
કોટેશ્વર કોઠીક દુઃખ હરે	
સરિતા માંહિ નીર અખુર ભરે	૨૧

છંદ ત્રોટક.

કુંડ ચોખુશ રચેત ચીત ધરી	૨૨
ગો મુખીથી નીર અખુર ઝરી	
સ્નાન સર્વજનો કરે હર્ષ ધરી	૨૩
ભવસિંધુ તે તો જાય સહેજે તરી	
ગુફા માંહિ દેદાર કરે સજ્જનો	૨૪
પય પાન કરે ચરનાં મ્રતનો	
દેરાં દિવ્ય વીમળ વિસાળ ઘણાં	૨૫

પાંચ આબાદિ રાખીછે નાંહી મણાં	
આરસ આપે અતી મંડપમાં	૨૬
નહી આપી નહું તેહનાં ઊપમા	
કારીગરી જોત અજાયબ અહીં	૨૭
સ્થાંબે વેસ બુદ્ધાના પાર નહીં	
પરતર ભજેત પદસ નહી	૨૮
વેદ નો જાણનાં જોત નહી	
મંદિર નો જાણનાં જોત નહી	૨૯
નાંચ આરસ શોભીત તે તરમાં	
ઘંટાનાઠ ઘણાં ઘાસથો ગરજે	
	૩૦

૩૧. ત્રોટક.

જોય જન્મ ઝડપે જે થત તણી	
જાત પાદ પદ ખાત ખજા ઠણાં	૩૧
કાંદારની હાકજ વાગે તણાં	
ખંમા ખંમા પુકાર પુકારે વણાં	૩૨
અબા તેજના પુજને શું વરાયું	
મુજ મતી પાંડે સજડું તરણું	૩૩
જાગે છે જગમાં દિવ્ય હીરા	
તેજ પળવી શોધે ત મમ ગીરા	૩૪

છંદ ત્રોટક.

ગહનાં છે ગતી સહુ ઊચરતા	
ધુપ દિપ નૈવેદ્ય આગે ધરતાં	૩૫
કલોદર વાગ્ય છે આ રસની	
માંહી વારી અખુટ અમી રસની	૩૬
ગાય ગીત મનોહર શબ્દ રતી	
ધન્ય ધન્ય અંબાની ગહન ગતી	૩૭
હિંચ લીચે હલકથી ચાચરમાં	
નહી આપી શકું તેહની ઊપમા	૩૮
લેયો લખતાં પારજ પામે નહીં	
નવનિધી સિધિ અષ્ટ આઠ તહિ	૩૯
આરાસુર અલોચીક રમ્ય અતી	
વરજું શું અમારી છે અદ્યમતી	૪૦
સર્વજન દવા દશ સસ લણે	
સતોતેર સાલેઝિંછંગ ઘણે	૪૧
કારતીક સુદી દ્વીતીયા દરસે	
રથે છંદ ત્રોટક અતી હરસે	૪૨
દાસચતુર ચંડીકા ચીત ધરે	
આઠ સેવકના શુભ કાજ સરે	૪૩

છંદ ત્રોટક.

છાંચો.

હરે વિઘ્ન હરનીશ, ધનિહ અંબે આઠ

સંકટ સમયે માત અહોનિશ કરતું સાહાઈ	૧
ગુણ ગિરજા તુજ ગુણ જાણે શું મુંઢ મતિના	
આપવી નાતું એક બુધિ બળ થાય રતિના	૨
સમયે સાદાજ કીજીયે દિલે બુદ્ધિ દો ઘણી	
ચતુર શીર સરદાર ઇક આરાસુરી અંબે ધણી	૩

ગાયન ૭૬.

કવિત.

બંન બ્યાન બરતુંમે નિરખાહે ઝરતુંમે	
આઈ જીકે સરતુંમે દારી સખ આતહે	૧
કે સુવાસુ ખીલખીલ સઘન ઘટા મીલમીલ	
ખીલુંગ બાની કીલકીલ શબ્દ સુ સુનાતહે	૨
બનચર કરે કીલોલ ધર્નિમે બખોલ ખોલ	
સહચર કિ ટોલટોલ અંબે ગુન ગાતહે	૩
ખાંસન કે સુસવાટ વારી થલ ઘાટઘાટ	
કિસી કો નાંહી ઝિચાટ સખે દીલ સાંતહે	૪
જય જયકી લગી ટેર સખકું હે લેરલેર	
કીસીસે ન વેર ઝેર બોહોત સુખ પાતહે	૫
ચંડિ દેખી ચતુર હુધ ઉલરાય ઉર	
દેખી નોતમ ગુર દુઃખ દુર બાતહે	૬

ગાયન ૭૭

રેખતા.

બંદા અંબેડો યાદ કરો ઉરમેં
 ખાલી ક્યોં જીગાનીકો ખોવતાહે
 વિચાર મુશ્ય હે મુંઠ મતી
 રિકા સમયે મુખ ક્યોં ધોવતાહે. ટેક.
 જુઠ ખાત બડાઇકી, બોલ સદા
 ચંડી સાથ ન ચીત પરોવતાહે
 દાસ ચતુર ચેત હવે હિરદે
 બીજ કાર જુમી ક્યોં ખોવતાહે. ૧
 બાલ પનકો ખેલમેં ખોય દીયા
 રમત ગમતસે રાજતાહે
 અવસર અમુલ્ય જાય અખે
 શીર કાલ નગારા ગાજતાહે
 જાહર જુલમ જુવાનન કે
 નાંહિ મદ કિસીકો છાજતાહે
 ચતુર કહે ચેત ચેત બંદા
 ખેર ખેર નાંહિ ક્યું લાજતાહે. ૨

રેખતા.

વય પ્રવંમે વાંકસના ખુબ વધી
 ડગ ડગલી ડાકલી ડાલતાહે
 કાલ આપકે પકરે કોટ તેરી

કબુ મુખ અંબે નાંહિ બાલતાહે
ખોધ ઉમર ચુગલી ચોરદામે
રાખનમે દેહકો રોલતાહે
ચતુર આતુરસે ચેત બંદા
ખાલીપત તેરી કયોં ખોવતાહે

૩

દંભ દેવ કે લોક ડરાવતાહે
જમી રાય બને બડે ગામહીકે
ગીરીનંદનિ નામકો નાંહી રંદે
ચીત ચાહુ ધરા ધન ધામહીકે
જુઠ જુઠમે જાંદગી ખોય ખેઠા
દિન દીય દિલાસા દામહીકે
ચતુર ચેતન તું ચેત અબે
દીલ રાખ ભરસા નામહીકે

૪

રેખતા.

તિખી તેગ જસી દ્રગ હોય તેરી
જાન માલતું અપનાં જાનતાહે
તેરે ડાપણુકે માંહી દાહ લગે
શીખ નાંહિ સંતનકી માનતાહે
બકવાદ બડાઈકો ભુલ ભાધ
ઊર કયોં ઉલાસકો આનતાહે
ચતુર આતુરસે આઈ ભબે

૫

કયોં ભાર ગંધા સમ તાનતાહે

૬

ખડાઈ પુરાઈ મેં જાનતાહે
 નહીં માનતા બેઠ પુરાનનકો
 ખોઈ જીંદગી ચુગલી ચાડિયુંમે
 મરકટ મઢેલહે રાનનકો
 દયા દિન પરે કષ્ટ દાખ નહી
 સુલખ ખાત સુનત ન કાનનકો
 ચતુર કહે સુન સઠ અબે
 મુઠી ધુલ પરી તેરે આનનકો

૭

રેખતા.

મોજ શોખમેં તું મશહુર લયે
 વિશયા વિલાસ કે હોય રાગી
 કુરાન પુરાનકો ખોજ ખ્યારે
 ખોય નેનન નિંદસે નિરભાગી
 ફેરા લખ ચોરાસી ફિર આયે
 બેર બેર કયોં મુખસે લેન માગી
 દાસ ચતુર કાલ ઝપટ કરે
 દખદખ દ્રગનસે જોય જાગી

૮

પછતાય ફિરી ફિરી પામરાંતું
 મનુશા જનમ કયો પાવતા હે

નાંહિ નામ અંખે એહિ આનનમે
 મીષ્ટાન મુખે ક્યોં ભાવતાહે
 અંખે યાદ કરી કરી ઉરમાંહી
 સંગ સાથ ક્યોં નાંહી સીધાવતાહે
 દાસ ચતુર ચંડિકો દુર દેખી
 બેરબેર હી સીર નભાવતાહે

ગાયન ૯૮

સવૈયો.

અંખે વિલંબ કરો જખહિ તમે કોન હેવાલ હોવેગે હમારો
 સંકટ સનિધ્ય વેગે કરી કરી, દિનહુકે દુઃખ દુર નિવારો
 દાનવ મારી દેવન ઊગારિકે, દિય સુરેંદ્રકો સુખકો આરો
 હે જનની જગ કારન તારન, સાંભલવિ નાંમતું સર્જન હારો ૧

પતાઇકો પરસન ભઇ તમે, માગ્ય માગ્ય મુખ હીસે પુકારે
 પામર રાયી બુધ ફીરી તખ, દુષ્ટ ઊચાર કીયે દુરાચારે
 કોપિકે કાલીકા કષ્ટ દિયો જખે, પાપીકો પટકી છીનમેં માર્યો
 હે જનની જગકારન તારન, સાંભલવિ નામ તું સર્જનહારો ૨

કંસહિ પટકી ઝટકી બીજટોં, છટકી છીન ગયે નલ માંહી
 મુખ પુકારે મુરખહે મુંદ, બેરી તુજ ગોકુલ ગામડી બ્યાંહી
 મુચના સમે દિયો જખ શઠકું, મુંદહિ ગુઢ વિચાર વિચારો
 હે જનની જગકારન તારણ, સાંભલવિ નાંમ તું સર્જનહારો ૩

સવૈયો.

જેનાં સહીદરીકો, દેખી રૂપકા કુંપમે ભાન ભુલાઇ
સમજ નાંહી પરી, તખે કીચક કુર ભરે મનમાંઇ
દાટ દીયો જખ દુષ્ટકોં, સખી કહે મુખસે હમ મારો
નિ જગકારણ તારણ, સાંભલવિ નાંમ તું સર્જનહારો ૪

ચડિકા પેખ લે પ્રેમસે, નેમશે નહુ ધરિ મનમાંહી
હે સ્વાસલે શ્રીજીકો સાધીકે, સાંભલવિ સેહજમે કરેગ
સ્હાઇ

ખાજીહે આ જગકી તુમ, દેવ કુદેવહી આપકી ટારો
નની જગકારણ તારન સાંભલવિ નાંમ તું સર્જનહારો

ગાયન ૭૬.

સવૈયો.

રૂપ ગુન બીનાં અન્ન ભુન બીનાં
મસ્ત પુન બીનાં જીમી લાગત ફીકે
તન ખુન બીનાં યોગી કુન બીનાં
મુની મુન્ય બીનાં નાંહી લાગત નીકે
સાધ સત્ય બીના ત્રીય પત્ન બીના
સાજ ગત્ય બીનાં ભલે બાજે અધીકે
અંબે નાંમ બીનાં મુખ ધાંમ બીનાં
દાસ ચતુર કાંઈ કમાયો ન જીકે

૯૨

ગાયન ૮૦.

છંદ મોતીદામ.

દુહા.

વાંણી દે મા સારદા, અકળ કળાતું આપ;
નીગમ નેતી નેતિ કહે, ગુણ છે આપ અમાપ. ૧
વિમળ વણીક અભણ અતી, ચરાવતો સહુ ગાય;
સુરભીમાની ચારતાં, મેહર કરી મંભાય. ૨
ગખર ગોખે રાજતી, માણ મંગળ રૂપ;
ખાટ ખટકે હિંચતી, ભુપન કેરી ભુપ. ૩
પોંચ્યો વીમળ પ્રેમથી, આપો આપણ પ્રત;
ત્રીપુરા તર્તજ તુઠીયાં, વીમળ ઊપર તર્ત ૪

—:૦:—

છંદ મોતીદામ.

તુઠ્યા ત્રીપુરેશ્વરિ તર્તજ ત્યાંય
આપ્યા જવ હેમનાં કરી દયાય

પ્રસાન થયાં પરમેશ્વરિ પોતે, આપી નવનિધી જળહુળ જોત્યે
આપ્યું છે અનોપમ ઊત્તમરાજ, સુધાર્યાં છે સર્વ તેના શુ-
ભ ભજ

આપ્યું તેજ પુંજ અનોપમ નારી, કુકી રહ્યા માતંગ
વિમળ દવારી

છંદ મોતીદામ.

રાળથું દુઃખ દારિદ્ર આપ્યું છે મુખ, અનોપમ ઓપીત
વીમળ મુખ

ચહુ દિશ વરતાવી વીમળ આંખ, ખંદીજન જસ ઓસે
નીરવાણ

નાદારંગ વારાંગના કરે નૃત્ય, રાજે સણુગાર ભક્ત ભત્ય ભત્ય
ખટુકે છે સુગ્રણ મંદીર ખાટ, ચદ્રસમ શોભે વીમળ લેતાટ
જાણે જેમ ઉચ્ચે ગગનમાં ભાણ, આઠ જીવે આપ્યું પદ
નીરવાણ

શમરથ સાહેબ સાહ્ય છે જેને, કરી કમી ક્યાંક નહી રહી તેને
તોરણ મોતીનાં અમુલ્ય રાજે ત્રંબાળું ગડગડ ગંભીર વાજે
ખેઠક આર બની ખેઠી છે ખાર, પુકારે હંમેશ નક્કી છડીદાર
અરબી વિશાળ ઘણું છે તુ ખાર પોશાક જડિત અનોપમસાર
વિશાળ વણિકને વાઘ્યો ઉમંગ, ચણાવીયે દેરા અતિ ઉચ્છરંગ
અગણીત દેરામાં ખરચ્યું દ્રવ્ય કરો શકે નહી ક્રોધ વરણવ્ય
આરસનાં દેરાં અનોપમ રાજે, મોટાં મોટાં કારીગરો જોડ
લાજે

વીશાળ છે એક પથરનાં સ્થંભ, વેલ કુલ બુદ્ધાંત કયો
આરંભ

જાણું વિશ્વકર્મા સ્થ્યાં દેરાં દિવ્ય, જેણે જોડ કીધો હશે
અનુભવ્ય

છંદ મોતીદામ.

આરસ વિના નહી એક પાશાણ, સોલે જેમ ઉગ્યો ગગનમાં
લાણ

એક સમે કુછયું અંબીકાણ માય, વીમળ તમોને કોની છે
સહાય

મતિ ફરી વિમળની તેજ વેળા, ગુરૂણ પ્રતાપે થયા વ્રતકેળાં
ફરી ફરી પુછે અંબીકાણ આઈ, વીમળ તમોને કોની છે
સહાઈ

બીજી વાર વિમળ વહે છે વાંણ, ગુરૂના પ્રતાપ થયા નીર-
વાણ

કોખ્યાં આઈ તેજ વેળા તતકાળ, ઉઠી નેત્રમાંથી જ્વાળા
વીકરાળ

બળે બહુ પથર દેરા વીશાળ, આલાય નહી તદપી જરી
ઝાળ

વિમળબ-ચોત્યાં અતિમતિમંદ, ઉડી ગયો સર્વ તેતણો આનંદ
ઘોડાઓ કરે છે અતિ ઘમસાંણ, ભાગ્યા સહુ સેવક લઈને
પ્રાણ

દેખી નીજ દ્રષ્ટે પથ્થરમાં લાય, ત્યારે તેને મુજ્યું કોખ્યા
જુગરાય

આરામુર રાણો રાખો હવે લાજ, જશે મુજ નામ બગડશે કાજ
ત્યારે માયે તર્ત અમી દ્રષ્ટી ફીધી, દેરા પાંચની આખાઈ
રાખી ફીધી

સીખે મુણે ગાય આઈ તણો છંદ, અંબા તેને અપે અધિક
આનંદ

ચતુર કહે જેને ચંડિકા સહાય, તેને નવનિધી સર્વે સુખ થાય

દુહા.

સુખ આપે મા સર્વદા, મટે કલેશ કંકાસ;
સુધ રદ્યથી સેવતાં, અંબા પુરે આસ.
મંગળકારી માવડી, આઘણ અધમ ઉંધાર;
વીં વીંધે વંદન કરે, ચતુર વાર હુજાર.

ચાલહીયઃ ગરબો નવરાત્રીમાં ગાવાનો.

લાજ લીધી જરૂર લાજ લીધી એ રાગં.

ખરી અંબે દયાળી માત અંબે

સહાય કરોને માત જુગતંબે દયાળી માત અંબે, ખરી ૧

માણ મહીશા તે સુર દૈત મારી

લીલાં અમર સહુ ઊગારી દયાળી માત અંબે, ખરી ૨
અંબેચંદ વણીક વેપરી તેનું ઝાંઝ લોધું છે તારી

દયાળી માત અંબે, ખરી ૩

વણીક વીમળને કરૂણા કીધી

રંક જાણી આપી નવનીધી દયાળી માત અંબે, ખરી ૪

એવા ભક્તોના કૈક કાંમ કીધાં

દૈત મારી રૂધીર પાંત પીધાં દયાળી માત અંબે, ખરી ૫

દાસ ચતુર ચીતમાં રાજ

માણ રહ્યા છે વિધિમાં ગાણ દયાળી માત અંબે, ખરી ૬

અખેચંદનો ગરબો પાટણ વાડ પરગણુંરે એ રાગ.

સ્વેતા ગીરીથી રીધાવીયાંરે

કાંઈ કીધો આરામુરના આઠ અંબીકા સ્વેતા ગીરીથી
એ દેક.

વીસો શ્રીમાળી વાણીયોરે

તેને વાડાણ તણો વેપાર આઠ અંબીકા

ગયો સમુદર પાર આઠ અંબીકા સ્વેતાગીરી ૧

વહાણુ ભર્યા વીધ વીધ શુરે

કુંચું દેશ તરફ પરીયાણુ આઠ અંબીકા

દ્રવ્યથી ભરીયાં વહાણુ આઠ અંબીકા સ્વેતા ૨

વા વટોળ નલ વિજળીરે

કાંઈ ગરજે છે ઘન આકાશ આઠ અંબીકા

નથી ખચ્યાની આશ આઠ અંબીકા સ્વેતા ૩

મહાસાગર ભાજી ધડીરે

નાય ઊંચુ થઈ પછડાય આઠ અંબીકા

થરથર કંધે કાય આઠ અંબીકા સ્વેતા ૪

આઠ આ વખતે ઊગારીયેરે

હવે નથી ખચ્યાની આશ આઠ અંબીકા

કરો વિ ન સહુ નાશ આઠ અંબીકા સ્વેતા ૫

અખેચંદનો ગરબો.

ગાયન ૮૨

મુની મારકંડ અદ્ય અ.યુ.યતારે
 તેને છોડાવી જમની ફાંસ આઈ અંબીકા
 દિન ગણી નીજ દાસ આઈ અંબીકા. સ્વેતા ૬
 અમર કુર્ગા તેને આઈછરે
 તેને ચડી તારે પરતાપ આઈ અંબીકા
 પંથાર્યા આપોઆપઆઈ અંબીકા. સ્વેતા ૭
 એવો અસુર એક ઊપન્યોરે
 તેનું ભંડા તે સુર છે નાંમ આઈ અંબીકા
 છોડાવ્યા સુરનાં ધાંમ આઈ અંબીકા. સ્વેતા ૮
 ક્ષણમાં હણ્યો તેને આઈછરે
 મુણી દેવતણી ઉર દાદ આઈ અંબીકા
 સ્વીકારી છે ફરીયાદ આઈ અંબીકા. સ્વેતા ૯
 માછ મહીશાસુરને મારીયોરે
 આપ પ્રાકમનો નહીં પાર આઈ અંબીકા
 ભે.મી ઉતાર્યો ભાર આઈ અંબીકા. સ્વેતા ૧૦
 વારે વલભનિ આવીયારે
 નાત જમાડી રાખી લાજ આઈ અંબીકા
 મુધાર્યા સરવે કાજ આઈ અંબીકા. સ્વેતા ૧૧

ગાયન ૮૨.

અખે ચંદનો ગરબો.

વારે વારે આઈ વિનયુરે

આમ આપ ગરીબન વાજ આઈ અંબીકા
 તારો બુડંતા ઝાંઝ આમ અંબીકા સ્વેતા. ૧૨
 વણિકની વીનતી સાંભળીરે
 આમ થયા છે સિંહાદૃઢ આઈ અંબીકા
 ગહન ગતી છે ગુઢ આઈ અંબીકા સ્વેતા. ૧૩
 વેગે આવ્યા વિશ્વેશ્વરીરે
 તારું બુડંતા નાવ આઈ અંબીકા
 જાણી સેવકનો ભાવ આઈ અંબીકા સ્વેતા. ૧૪
 અખેચંદ આનંદથીરે
 કાંઈ આવ્યો પોતાને ધામ આઈ અંબીકા
 પુરી અંબાએ હાંમઆઈ અંબીકા સ્વેતા. ૧૫
 ગાય શીખે મુણે સાંભળેરે
 તેની અંબામાપુને આસ આઈ અંબીકા
 મટે કલેશ કંકાર આઈ અંબીકા સ્વેતા. ૧૬
 અતુર ચીત રાજ થઈરે
 કાંઈ ગાંધા માજીનો રાસ આઈ અંબીકા
 રાખો ચરણની પાસ આઈ અંબીકા
 સ્વેતાગીરીથી સીધાવીયાંરે.

સંપુર્ણ ગરબો.

નવરાત્રીમાં ગાવાના ગરબા.

ગાયન ૮૩.

સહાય કરો આરાસુર વાળી અંબીકા એ રાગ.
વે મેહર કરો મુજ ડીપર માત મહેશ્વરી
ન તમારો જાણી મુજને દાસજો. હવે મેહર ૧.
વે જન્મ ધરીને જુગ જનનિ નવ જાણીયા
પૌં નહીં કાંઈ શુભ જનનો સત સંગજો
વે ડીમર આખી એજો ગઈ છે માહરી
રીયા છે કાંઈ નિત્યે નવલા રંગજો. હવે મેહર ૨.
વે પરનિંદા ત્રયામાં હું પરવિણુ ઘણો
ભ કરીને કાંઈ કરતો કુડાં કર્મ જો
વે અકલહિણુ આ અવનીમાં આવીને
જણ્યો નહીં કાંઈ માણ તમારો મર્મ જો. હવે મેહર ૩.
વે અધમ આધારણુ આઈજી અરજ સાંભળો
ગ રાઈ છો નોવારા આધાર જો
વે અખેચંદનિ સ્તુતિ સુણીને આવિયાં
કા તાર્યું માહાસાગર મોજર જો. હવે મેહર ૪.
વે તું સરીતા તું સિંધુ તું દીનકર શશી
' જનની છે જગત તણું જીવન જો
વે સુરપતિની સ્તુતી સરવે સાંભળી
હંડાસુરને પળમાં કીધો પતન જો. હવે મેહર ૫.

નવરાત્રીમાં ગાવાના ગરબા.

હવે મારકંડને કાળે કાંસો નાંખીયો
 સમર્થ છે કાંઈ જનની જીગદાધાર જે
 હવે અમર કર્યા અલખેલી અંબે આદ્ય
 વરણવ કરતાં પાસું નહી કાંઈ પારજે. હવે મેહુર ૫
 હવે માહામુંદને ગુઢ જ્ઞાન આપ્યું તમે
 કેવરાળ્યો કાંઈ કવિજન કાળી દાસજો
 હવે ભોજ ભુપને ભારે મનમાં ભાવીયો
 આદ્ય પુરી સરવે તેની આસ જો. હવે મેહુર ૬
 હવે વણિક વીમળને રાજ્ય અનોપમ આપીયું
 પાંચ દશાંની નિસાંની સાક્ષાતજો
 આદ્ય ચૌદ બ્રહ્માંડે સચરાચર વ્યાપી રહ્યાં
 ગહન ગતી છે ગૂઝામનિગમ અઘાત જો હવે મેહુર ૭
 તુજ ગુંણ ગંભીર છે પડિત શું પરખી શકે
 ગરીબનવાજ સુકાજ સુધારો સારજો
 હવે ગુણ હિણાંના ગુણ ગણી માફી કરો
 આ અલખેલી આરાસુરની રાધ જો. હવે મેહુર ૮

નવરાત્રીમાં ગાવાના ગરબા.

હવે નર્મ વિનયથી વાંણી વદીયે વેવલી
 ભૂલ ચુક સહુ માણ કરજો માફજો

હવે પિંગળ કેરા શુભ દાશ જાણું નહીં
 ગાહી ગરબા દીસડું રાખી સાફ જો. હવે મેહર ૯
 હવે સંવત દવાદસ સમજ ઊપર સમજાયે
 અડસેઠ સાલે આણી મન ઊઘાસજો
 હવે આસો સુદની પ્રતિપદા શુભ ઊતમી
 આઠલ પુરો સરવે જનની આસ જો. હવે મેહર ૧૦
 હવે વ્રધપુરના વાસી અતી આનંદથી
 નવરાત્રીમાં અધીકો આનંદ થાયજો
 હવે દાસચતુરની આઠલ સુણજો વીનતી
 સેવક જન પર મેહર કરો મંભાય જો. હવે મેહર ૧૧

ગાયન ૮૪.

અંબાજી ગરબો ધુમે છે.

આ રમ્ય રઢીયાળી રાતરે મા, ઐચર મૈયા ખીરદાળી
 નવરાત્રો જુગ વિખ્યાતરે મા ઐચર મૈયા ખીરદાળી ૧
 માને આનંદ ઊરમાં અપારરે મા ઐચર મૈયા ખીરદાળી
 ગળે પેહર્યા પુષ્પોના હારરે મા, ઐચર મૈયા ૨
 વિધ કર્મને આમા દીધરે મા, ઐચર મૈયા
 કંચનનો ગરબો કીધરે મા ઐચર મૈયા ૩
 મણી માણેક હીરલાની હારરે મા, ઐચર મૈયા
 અતિ લટકે લીલમ અપારરે મા, ઐચર મૈયા ૪
 વેલ બુટાની ફોરણી કીધરે મા ઐચર
 મણી ઊતમતા વિધ વિધરે મા ઐચર ૫

હૈંડે હુપ્પાં ધરીને ત્યાંધરે મા બૌચર મૈયા	
ધી ની જોત્ય કરી છે માંધરે મા બૌચર મૈયા	૬
ચાચર રમવા આધ ચાલ્યારે મા બૌચર મૈયા	
સહુ મમ થઈને માલ્યારે મા બૌચર મૈયા	૭
દાસ ચતુર હુપ્પાં અપારીરે મા બૌચર	
જાડી ગરબા પર બલીહારીરે મા બૌચર	૮

ગાયન ૮૫.

તાળહીચ.

આશા ભર્યાં અમે આવીયાં મારે વાલે રમાડ્યાં રાસરે,	
આવેલ આશા ભર્યાં. એ રાગ.	
વારે વારે મૈયા વિનવું તમે પધારો આપો આપરે,	
અંખીકા અલબેલી.	૧
કરીયે વિનવિ કરગરી, મારા દાળો ત્રીવિધી તાપરે,	
અંખીકા અલબેલી.	૨
નોધારાના આધાર છે તમે, સેવક સારણ કાજરે,	
અંખીકા અલબેલી.	૩
વારે ધાઓ વિદ્યેશ્વરી, અહો મહારાજા ધિરાજરે,	
અંખીકા અલબેલી.	૪
હુજો ન દીલમાં દાખીયે, મારે આપ તણો આધારરે,	
અંખીકા અલબેલી.	૫
સેવક કાજ સુધારતાં હવે શીલ લગાડો વાર રે.	
અંખીકા અલબેલી.	૬

સાચો સાહેબ સાંભલવી, મારા ટ.ળો ત્રીવીધિ તાપરે,
અંબીકા અલબેલી. ૭

મેહર કરો માહેશ્વરિ, તુજ વેદ પુરાણે છાપરે,
અંબીકા અલબેલી. ૮

સહુને વાહન પંખી પામરા, તુજ વાહન વિકટ સીંહરે,
અંબીકા અલબેલી. ૯

અમી દ્રષ્ટિ કરો આઈજી, મુજ રાંક ઉપર શીરિહરે,
અંબીકા અલબેલી. ૧૦

ત્રીભુવન તારણ તું ખરી, મુજ મુણજો સેહેજે સાદરે,
અંબીકા અલબેલી. ૧૧

ચતુર અંડિ પધારીને, મારી સ્વીકારો ફરીયાદરે
અંબીકા અલબેલી. ૧૨

નવરાત્રીમાં ગવાય તો ગવરખા.

ગાયન ૮૬.

તાલ હીચ.

અંબાજી ગરબે ધુમ્મે. એ રાગ.

પક્ષ ઉતમ રાત અજવાળી રે મા, જોયર મેયા ખરદાળી.

આવ્યા રમવા માત મહાકાળીરે મા, જોયર ૧

સહુ સખીયો તેડીને સંગે, રે મા, જોયર

આવ્યા આરાસુરમાં ઉમંગે, રે મા, જોયર ૨

દિવ્ય દીપે દક્ષણી ચીર, રે મા, જોયર

માયે ગરબો ધર્યો છ શીરરે મા, જોયર ૩

દુલ દામણી માતીની દમકેરે, મા, જોયર

પદ પંકજ નેપુર ઠમકેરે, મા, ઐચર	૪
ગળે પહેર્યા હીરાના હારરે, મા, ઐચર	
તેની શોભા તણા નહી પારરે, મા, ઐચર	૫
ખાંહે ખાજુ ચુડી ચીપ ચળકેરે, મા, ઐચર	
નાકે નક વેસર સુભ લળકેરે, મા, ઐચર	૬
જાણે ઉગ્યો ગગનમાં ભાંજરે, મા, ઐચર	
જય જય વદે મુખ વાણરે, મા, ઐચર	૭
માયે સજ્યા છે સોળ સણગારરે, મા, ઐચર	
વરણવતાં પામું ન પારરે, મા, ઐચર	૮
કીધી કુમ કુમ આડ ક્યોળરે, મા, ઐચર	
માયે મુખ ભરીયાં તંબોળરે, મા, ઐચર	૯
ચતુર ચણાંના દાસરે, મા, ઐચર	
રાખો પદ પંકજની પાસરે, મા, ઐચર	૧૦

ગાયન ૮૭.

નવરાત્રીમાં ગાવાના ગરબા.

તાળ હીચ.

અંખાજી ગરબે ધુમેછે. એ રાગ.

ચાચરમાં રચીયો નાસરે, મા, બહુચર મૈયા બરદાળી.	
મન આણિ અતી ઉદલાસરે, મા, બહુચર	૧
નઉતમ નાદારંગ થાયરે, મા, બહુચર	
અતિ ઉતમ ગરબા ગાયરે, મા, બહુચર	૨

વાગે અદંગ મધુરો નાદરે, મા, બહુચર
 સરવેનો સરખો સાદરે, મા, બહુચર
 થાય ધુધર કેરો ધારરે, મા, બહુચર
 શુભ સરણાપનો સોરરે, મા, બહુચર
 ગરજે છે નોખત ગેહરીરે, મા, બહુચર
 લેહર કરે છે અંબા લેહરીરે, મા, બહુચર
 વીર વાય છે ડકને ડકરે, મા, બહુચર
 તહાં ભૈરવ મારે હાકરે, મા, બહુચર
 બહુ અધિકો આનંદ થાયરે, મા, બહુચર
 રમે આરાસુરની રાયરે, મા, બહુચર
 હિંચલીયેને પાડે તાળીરે, મા, બહુચર
 ફેર ફુદ્ડીયે હુદવાળીરે, મા, બહુચર
 માત ગાયે મધુરાં ગીતરે, મા, બહુચર
 અતિ ચોડી અનોપમ ચીતરે, મા, બહુચર
 ચતુર ચીતમાં હુલાસીરે, મા, બહુચર
 માત અવિકારી અવીનાસીરે, મા, બહુચર

ગાયન ૮૮.

નવરાત્રીમાં ગાવાના ગરબા.

તાલ હીચ.

અંબાજી ગરમે ધુમેછે. એ રાગ.

ભુગમ જોડિ થઇને સજજરે, મા બૈચર મૈયા બરદાળી
 જોવા આવ્યા હરીહર અજજરે, મા, બહુચર

વિમાને બેસી સહુ દેવરે, મા, બહુચર
 પુષ્પ વૃષ્ટિ કરે તતખેવરે, મા, બહુચર
 અહો જુગજનનિ જુગ ત્રાતારે, મા, બહુચર
 આપ સુષ્ટિના સુખ દાતારે, મા, બહુચર
 એમ ઉચારે મુખથી વાણરે, મા, બહુચર
 સહુ જોડીને જુગ પાણરે, મા, બહુચર
 નિજ ભુલી અપચ્છરા લાનરે, મા, બહુચર
 સુણી સુદીર મધુરા ગાંનરે, મા, બહુચર
 માનો અખંડ ગરબો ગાયરે, મા, બહુચર
 તેનાં પાતિક દુર પગાયરે, મા, બહુચર
 તલાલિન થઇ દીયે તાળીરે, મા, બહુચર
 તેને પ્રસન થશે મહાકાળીરે, મા, બહુચર
 મન આણી અતિ ઉલ્લાસરે, મા, બહુચર
 કહે ચતુર દાસનો દાસરે, મા, બહુચર

સ્ત્રીયો ગાઇ શકે તેવા ગરબા.

ગાયન ૮૬.

સોલંકીનો ગરબો.

રાસડો.

નાંજી નાખે દાણરાજ નહીં મળેરે લોલ. એ રાગ.
 સુતા સોલંકી તણી વીનવેરે લોલ
 શક્તી કરોને મારી સ્થાયજોને
 ખીરદાળી બહુચર માવડીરે લોલ. ખીરદાળી ૧

પત્ર લખીને પઠાવીયારે લોલ	
સોલ'કી નમ્ર મોજર જોને	
મળવા પધારો મેહુર બાનછરે લોલ	
તેજ માલ થયા તૈયાર જોને.	ખીરદાળી ૨
પાટણુ કેરા પુરપતિરે લોલ	
મર્મ વચન બોલ્યાં ત્યાંઈ જોને	
જમાઇને જુગતે કરીરે લોલ	
અલીલાસ અહીં બેસી નાયજોને.	ખીરદાળી ૩
પલાણુ કરીને પરવર્યારે લોલ	
પાટણુ પુર મોજર જોને	
ચાવડાને ચટપટ થઇરે લોલ	
ધાયે ન જરીયે વારં જોને.	ખીરદાળી ૪
ચાંદીની કુંડીયું જળે ભરીરે લોલ	
નવરાવો ચોળીને વાળજોને	
સુંછી વચન વીધ વીધનાંરે લોલ	
પડી પેટડીયામાં ફાળજોને.	ખીરદાળી. ૫

ગાયન ૮૯.

સોલ'કીના ગરબો.

અનુચર આગળ સાનથીરે લોલ	
ઘોડી મંગાવી છે ત્યાંય જોને	
પલાણુ કરીને પરવર્યારે લોલ	
હિડી છે લાલ આકાશ જોને.	ખીરદાળી ૬

મારો મારો મુખથી વહેરે લોલ
 વરતાયો હાં હાં કારજેને
 ગઢ ડોકી ઘડી મેકમાંરે લોલ
 લાગી ન જરીગે વાર જોને. ખીરદાળી ૭
 છુટ સમશેર ગોળા ગેખનારે લોલ
 પાટણ પુર મોજર જોને
 પકડો પોકાર એવો પાડતાંરે લોલ.
 યુ'ય થયુ' તે ઠાર જોને. ખીરદાળી ૮
 ઘોડી ચાલી છે ઘણાં જોસથીરે લોલ
 આવી વરખડીને પાસ જોને
 પસીનાંથી પલગી ગમ્મરે લોલ
 દીલમાં ઘણી ડિલસ જોને. ખીરદાળી ૯

ગાયન ૮૬.

સોલંકીના ગરબો.

મનહર નીરખી તલાવડીરે લોલ
 કુરકુટ કુટિ પડી ત્યાંય જોને
 પ્રગટ પારખુ' જોડનેરે લોલ
 ઘોડી લીધી કર સાહી જોને. ખીરદાળી ૧૦
 ઘોડી ફીટી ઘોડા થયોરે લોલ
 પરગટ પરચો દખાય જોને
 વસ્ત્ર ઉતારીને પોતે પળયાંરે લોલ

મેહર કરોને મ'માયા જોને. ખીરદાળી ૧૧

નારી ફીટી નર નીપન્યો રે લોલ

આપ્યું માયે પુરશાતાંન જોને

ચાસઠ કળાનો ભાતું ઊગીયારે લોલ

આઘજી તુને ધન્ય ધન્ય જોને. ખીરદાળી ૧૨

નીજ પુરમાંડી પધારીયારે લોલ

વરતાયો જય જયકાર જોને

માજીતું દેવળ ચણાંવીયુરે લોલ

વરખડી પાસ નીરધાર જોને ખીરદાળી ૧૩

ગાય ૮૫.

સોલકીના ગરબો.

પાંસસો તુરી લઠ પોચીયાંરે લોલ

પાટણુ પુર મોજર જોને

સુતા વોળાયો તમ તણીરે લોલ

રાયજી સમજ્યા સાર જોને. ખીરદાળી ૧૪

માફ ગુનો મમ કીજયેરે લોલ

મહારાજ ધીરાજ જોને

વીનય ભરી વાંણી વઢેરે લોલ

લુલ્યા અમે શીરતાજ જોને. ખીરદાળી ૧૫

ગાય શીખેને મુજે સાંભળેરે લોલ

અંખે મા પુરે આશ જોને

ચતુર ચીત હુલાસથીરે લોલ

ગાયો માજી તણા રાસ જોને. ખીરદાળી ૧૬

મારો હુડી સ્વીકારો મહારાજરે શામળા ગીરધારી એ રાગ.

ચાલ હીચની.

મારી અરજી અંતરમાં ઊતારરેઃ
 સાંભલવિ સુખદાઈ
 કરૂં પ્રેમાલય પોકારરે શાંભલવિ સુખદાઈ
 મારી વેગેથી કરજો વારરે શાંભલવિ સુખદાઈ
 મારે આપતળો આધારરે શાંભલવિ સુખદાઈ

સાખી.

ઝાંઝ વણીકનું તારતાં જરીયેન લાગીયાર
 સુલ તતક્ષણુ તોળીયું
 માડી નોધારા આધારરે સાંભલવિ સુખદાઈ
 મારી અરજી. ૧

સાખી.

વદ્ધલને વિતી બહુ, દાંમ મળે નહીં પાસ;
 નાત જમડી જુગ્ત શું, તેની પુરી અંબાએ આશરે.
 સાંભલવિ સુખદાઈ મારી અરજી. ૨

સાખી.

ઘોડીનો ઘોડો થયો, નારીનો નર કીધ

ગી મા બૈચરી, પરચો દધને થયાં પર સીધરે.
 |વિ સુખદાઘ મારી અરણ. ૩

ગાયન ૯૧.

સાખી.

માગે પાદશા, ને જડયાં લોહ નીરવાર;
 | મુખી જનની ખરી, તવા ફેડીને નીસર્યા ખારરે.
 |વિ સુખદાઘ મારી અરણ. ૪

સાખી.

|ર સાકારતું, તું જગ કારણ માત;
 |વીણ સુતું સહુ, તે તો વેદ પુરાણે છાપરે
 |વિ સુખદાઘ મારી અરણ. ૫

સાખી.

| બાણ જુઠાં સાચું આપતું નાંમ
 તરે છાંયા તણ, મારે વૃક્ષ તણું શું કામરે.
 |વિ સુખદાઘ મારી અરણ. ૬

સાખી.

ઉનાચી લાવથી, પુરણ આંણી પ્રીત;
 લાડાવ્યા લાલને, કહે ચતુર ચીત ખચીતરે.
 |વિ સુખદાઘ મારી અરણ અંરતમાં ઉતારે
 સાંભવિ સુખદાઘ. ૭

ગાયન ૯૨.

મુને નેડા લાગ્યો શ્રી નાથનેરે એ રાગ.

આરાસુરમાં આનંદની એલી થઈરે

આવીનવ રાત્રીની રાત, ગાય ગરબા સહુતાળી

દઈરે એ ટેક.

પાવે ગઢથીતે કાળીકાળ આવીયાંરે,

આવ્યા તુળજ લવાની ત્યાંય, ગાય ગરબા સહુ

તાળી- દઈરે ૧

સાથે ધ્રુપતીને રતી રોહીણીરે,

સર્વ સખીયો થઈ સાવધાન. ગાય ગરબા ૨

જવાળા મુખીને હિંગળાજ આઈછરે,

ચોસઠ બેની મળી છે ત્યાંય ગાય ગરબા ૩

વાગે વેણું દુંદલી દેવનાંરે

ત્યાં થઈ રહ્યો થૈ થૈ કાર. ગાય ગરબા ૪

પાય નેપુરમાં ધુધરા ઘમકતારે

સહુ હલકેથી લે છે હીંચ. ગાય ગરબા ૫

કહે ચતુર ચીત ખચીતથી રે

માને લગી લગી લાગુ પાય. ગાય ગરબા ૬

ગાયન ૯૨.

ચાલ હીંચ પ્યારાને પારછે સોનાના મોર એ રાગ.

આજે આનંદ આઈ કરે કીસોલ,

કરે કીસોલ મુખ ભરીયાં તં બોલ આજે ટેક

ચાસઠ યેની મળી ચાચર ખેલે	
સજ્યાં શોભીતાં શ્રંગાર સોલ	આજે ૧
લેંધો લંઘરનો પેર્યાં અનોપમ	
સાડી જરીયાની ઝળકે અમોલ	આજે ૨
ગરબા ગાયેને ધુદડી ફેરે છે	
હિંચ હલકપ્રી ઢમકે છે ઢોલ	આજે ૩
મુમન વૃષ્ટિ સુર ફેરે છે	
જય જય જય મુખ ખોલે છે ખોલ	આજે ૪
દાસ ચતુર કહે ત્રણ ભુવનમાં	
નાહી આવે કોઈ અંખાને તોલ	આજે ૫

ગાયન ૯૪.

તાળ હીચ.

ધારાને પારણે સોનાનાં બોર એ રાગ	
ચાલો આરામુર ચોંપે ચતુર	
ચોંપે ચતુર નવું વાધે છે તુર	ચાલો ટેક.
આ મંગળકારી માની મુરતને	
વંદે વારીવારી સુરેંદ્ર સુર ચાલો	૧
અડસેંઠ તિરથ આવ્યા છે અહીયાં	
ફેરે દેવાંગનાં સુર મધુર ચાલો,	૨
ભોમી અલોકિક ભાસે ત્યાં ભારી	
પ્રેમ ભક્તિતણાં ફુટે અંકુર ચાલો.	૩

(૧૧૪)

અપ્પા અલખેલી આઈજી તારો
પારો છે પરગર હાજરાહુતુર ચાલો. ૪
દાસચતુર ચરણે તુજ આગ્યો
માનીલ્યોને માજી આપ મજુર ચાલો ૫

તાળ હીચ.

પ્યારાને પારણે સોનાના ધોર એ રાગ
આજે અમનંદ મારા ઊરમાં અપાર
ઊરમાં અપાર વંદુ વારંમવાર આજે ટેક.
આ નૌતમ નીરખી માજીની મુરતી
ઓપે અલોકિક હીરલાની હાર આજે. ૧
આરા તે મુરમાં એલી આનંદની
ચોઘડીયાં ઠંમકે માને દરખાર આજે. ૨
બ્રાહ્મણ બેઠા વેદ ભણું છે
ગરબા ગાયે સહુ નર ને નાર આજે. ૩
ચાચર ચોકમાં નહેથી નાચે
થઈ રહ્યો છે કાંઈ થૈ થૈ કાર આજે. ૪
દાસ ચતુર હરખી માત નીરખી
નિજ બાળકને તારો આગાર. આજે. ૫

ગમન લેક.

તાળ હીચ.

હોયો સખી ઝલરીયો કાળદરીને કાંઠે ઉલો છે એ રાગ.
કરે આનંદની એલી: મળી સહુ સાહેલીરે ટેક.

(૧૧૫)

અંબા આનંદી ગરબે રમે છે
 શિરપર ગરબો મેલીઃ મળી સહુ સાહેલીરે કરે. ૧
 આ રાતે સુરમાં આનંદ અધિકે
 સુખ સિદ્ધ રહ્યો રેલી મળી સહુસાહેલીરે કરે. ૨
 હીચ લીચે છે અંબા હલકથી
 નિજ મગનમાં ઘેલી મળી સહુસાહેલીરે કરે. ૩
 ચતુર ચાહે તુજ ભણું તો
 કરને બૈચર બેલી મળી સહુસાહેલીરે કરે. ૪

ગાયન ૯૭.

તાળ હીચ.

।સડા પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીરે એ રાગ.
 આમ આનંદ ધરીને વેગે આવળેરે
 કરી વિકટ વાહન મુણી સાફ
 દીલની દાફ સુફરીયાદને સ્વીકારળેરે ટેક.

સાખી.

નવરાત્રિઃ આનંદથી રહીચે રાખી હાંમ
 કુંભ ધરી સ્થાપન કરું શાસ્ત્ર વિધિથી તમામ.
 અંતર અખીર ગુલાલ પ્રુપ્ય ગ્રેમથીરે
 કરીચેઃપ્રુપ દીપને આપ્યે ગીત રસાલ
 તેમાં આપ પધારો સિવક હાજ સુધારળેરે આજ ૧

૧૧૬)

સાખી.

સેવ કરું હું સર્વદા મન કૃમ વચને રહ
જવના જવેરા વાવીયે અધીકા રાખીનેહ

આરાસુરથી પધારો આઈ અંખીકારે
મુંજ હૈડા માંહી હૃષ્ ઊભરાય
નિજ દેદાર દંધને દાસ દુખ નિવારજેરે

ગાયન ૯૭.

સાખી.

હોમ હવન પ્રિતે કરી જપીયે નિશદિન જાપ
પુર્ણા હુતિ સમયમાં પધારો આપો આપ
સિંહ સ્વારી કરી આઘજી સીધાવીયાંરે
દીન દાસકેરા જળવા સર્વે દુઃખ
આપી સુખ ચતુર ચીતને હરસાવ જોરે
આઘ આનંદ ધરીને વેગે આવજોરે.

ગાયન ૯૮.

તાળ હીંચ.

આવ્યા છે ગોકુળ તારવા છબીલોલાલ આવ્યા છે ગોઠ એ રાગ
આવ્યા વિઘનને વારીસે શ્રીઅંખીકા આવ્યા વીરનને-ચારોલો

- સિંધુ લવાબ્ધી તારીલે શ્રી અંબીકા આવ્યા ટેક.
 ઓથ અવરની નથી કોઈ મારે
 . સેવક કાજ સુવારીલે શ્રી અંબીકા આવ્યા. ૧
 ભવ સિંધુમાં ભારે હું ભટક્યો
 તેમાંથી તારી થઈ તારી લે શ્રી અંબીકા આવ્યા ૨
 આધી વ્યાધિ ઉપાધિ અનેકને
 અંતર માંહી ઊતારી લે: શ્રી અંબીકા આવ્યા ૩
 દાસ ચતુર નિજ દાસ ગણીને
 સાંભવી અરજ સ્વીકારો લે: શ્રી અંબીકા આવ્યા. ૪

—:૦:—

ગાયન ૯૯.

તાળ હોંચ રાસડો.

- ચોસઠ દેવીની સંગ ખેલ ખેલે છે માત બીરદાળી
 નવરાત્રિ કેરી રાત અંતી અનોપમ દીસે અજવાળી ટેક.
 આવ્યા અંબીકાજી માય સહુને હર્ષ ન શમાય
 હુદ્ડી ફરેને ગાય લીધે તાળી તાળી રંગતા...ળી ચો ૧
 માત સખીયોની સંગ અંતી આણી ઊમંગ -
 મધુર ખાતવે મૃદંગ, રમે ધૌચરમાત બીરદાળી ચોસઠ. ૨
 હોંચ લીધે છે હલકે ભુજ ચુડીયું ચળકે
 નાકે વેસર લળકે મહાકાળી ભાળી પાવા વાળી ચોસઠ. ૩
 મન રાખીને ધોર લીધો ગરબાને શિર
 પેહેર્યા દક્ષિણીચીર વાય વેણા તહાં વનમાળી ચોસઠ. ૪

વાગે ભુંગળ ને લેરી લેહેર કરે અંબા લેહેરી
દાસ ચતુર કેરી આધિ વ્યાધિને ઉપાધિ તેં ટાળી ચોર

તાળ હીંચ.

નહી આપું હો નંદલનાલાલરે મૈડાં મારારે એ રા
મૈયા મેહેર કરો મુજ માયરે માત બીરદાળી રે
આપ ચુંવાળ કેરી રાયરે બહુચર બાળીરે
આવી નવરાત્રિની રાતરે માત બીરદાળીરે
માણ ખેલ ખેલે ભલીભાતરે બહુચર બાળીરે
આવ્યા ઊમંગે અબે માયરે માત બીરદાળીરે
સોને હુષ અતિ ઊભરાયરે બહુચર બાળીરે
આવ્યા તળજ ભવાની ત્યાંયરે માત બીરદાળીરે
સહુ સખીયો મળી ગીત ગાયરે બહુચર બાળીરે
પાવા ગદથી મહાકાળી આવ્યાંરે માત બીરદાળી
માને હુખેશુ મોતીડે વધાવ્યાંરે બહુચર બાળી
દાસ ચતુર ચીતડું રાચુરે માત બીરદાળીરે
આઈ આગળ થૈ થૈ નાચુરે બહુચર બાળીરે

ગાયન ૧૦૧

સાત વાર.

પડવેની પણ પ્રીત ગતી મતી હુલીરે મારા હરો વીના

એક વાત સરવે સુનીરે એ રાગ.

આ આદીતે આનંદ તણી થઇ એલીરે

ગાઇ ગરબા માના આજ દુખડાં ઠેલીરે ગાઇ.

અ સોમે સંકલપનાં કરીયે કાંઈ ખોટોરે,

આ અંબે માની પાસ આવી લોટોરે કાંઈ અંબે

આ મંગળે મન ગમતા મેવા પામીરે

સેવેથી શક્તિ શર્ણુ વેદનાં વામીરે. સેવેથી

આ બુદ્ધે બુદ્ધી શુભ આપે બીરદાળીરે

ગરજે મા ગમરગોખ મા મરમાળીરે. ગરજે

આ વાર ગુરૂયે ગુંણ હીણાં નવ થઈયેરે

આમાન સરોવર માંહી નેહું નેયેરે. આ માનં

વાર બ્રગુયે ભવનાં સંકટ ફેડોરે

મા સેવકજન હરસાલ અહીયાં તેડોરે. મા સેવક

સનિશ્ચરે મા સૌને સુખડાં આપોરે

નિજ સેવકજનનાં સહેજ સંકટ કાપોરે નિજ સેં

આ સાતવાર સહુ સ્નેહ ધરીને ગાઈરે

અમી દ્રષ્ટિ કરજો આજ અંબે આપોરે અમી દ્રષ્ટિ

દાસ ચતુરને માત મતી શુભ આપોરે

તુજદાસ જ કેરો દાસ કરીને આપોરે તુજદાસન

ગાયન ૧૦૨.

તાળી હીંચ.

આજ રસીયો ચાલ્યા છે રાસ મંડળે રમવા એ
આજ ગરબે રમે છે માત ગીરજા ગરવા
ગીરજા ગરવા દાસ દુખડાં હરવા આજ ગ
સાખી.

પાવા ગઢથી કાળીકા રૂઢે થઈ રળીયાત
આરાસુરમાં આવીયાં ખીરે બાચરમાત
ચાંપે ચાચરમાંચંડી લાગ્યા ફરવા આજ
સાખી.

ચોસઠ ખેની સહુમળી તાળી પાડે હાથ
અદ્ભુત લીલા આદરી સખીયન કેરો સાધ
બ્રહ્મા લાગ્યા છે વેદ ધ્વની કરવા આજ
સાખી.

ધમ ધમ વાગે ધુધરા સરણાઈનો સુર
મૃદંગ વાજે મીઠડું ઠમકે પગ નેપુર
વિધ વિધ વેણુ જેમ અમી ઝરવા આજ
સાખી.

આસો શુદ્ધી ઉતમી પુર્ણિમા પ્રખ્યાત
ખેલે આઘળ ખંતથી રૂઢે થઈ રળીયાત
કોટી તે ત્રીશ તણાં કારજ સરવા આજ

સાખી.

અદ્ભુત લીલા જોધને ગાંધર્વ ચુક્યા ગાન
વિસ્મય થધને વિહલો દતાં તાળી તાન
દેખી અસુર ઊર લાગ્યા ડરવા આજ ગરબે.

સાખી.

દસ દિગપાળો રાક્ષીયા સ્થંભ્યાં વેતાંપુર
મુઘા ધર શાન્તિ થયો નહિતમ દેખીનુર
ચોંપે ચતુર ભવ સિંધુ તરવા
આજ ગરબે રમે છે માત ગીરજા ગરવા

ગાયન ૧૦૪.

તાળ હ્રીંચ.

સાહેલડી સર્વ ચાલો એ રાગ રાસડો.

ભાવે ભવાનીને ભાવો સાહેલડી સર્વે આવો ટેક.

કુમ કુમ અક્ષત અખીર અંતર

થાળ મોતીડે વધાવો સાહેલડી ૧

મંગળ મુરતી માતની મનોહર

ભાવિક થધને માને ભાવો સાહેલડી. ૨

સેવીયે શાંભલવી મુખની હાયક,

લીયો મનુષ્યતણે ભાવો સાહેલડી. ૩

ચતુર ચંડી વિના સહુ મુનું

ગુણ ગિરિજના ગાઓ સાહેલડી. ૪

રાગ ગરબી.

સૈયર સીદને વળાવો મુને સાસરે જો.—એ રાગ.

વારે ચડજેરે માત વાઘેશ્વરી જો
 સાહાય કરજો બાળા ત્રિપુરેશ્વરી જો વારે દેક.
 માનું દેવળ શોભે છે રળીયામણું જો
 શોભા તેની તે શી હું વરણુવું જો
 માણને દુર થકી દેખા નમું જો. વારે ૧
 માત સિંહ ઊપર ઘણા શોભીતા જો
 અષ્ટ ભુજમાં આયુધ આપતાં જો
 માણ દુષ્ટ ઊપર ઘણું કોપતાં જો. વારે ૨
 જુગ્મ દીપક શોભે છે રળીયા મણા જો
 વારી વારી સેવક લે છે વારણાં જો
 માત વંઝાને બંધાવે દવાર પારણા જો. વારે ૩
 આઠ સેવક તણાં સંકટ હરે જો
 ક્ષણ એકમાં અમીની દ્રષ્ટિ કરે જો
 ભય હારી ભજે ભવ સિંધુ તરે જો. વારે ૪
 માનો વર્ધમાન પુરમાં વાસ છે જો
 માત વાઘેશ્વરી સાક્ષાત છે જો
 ચતુરદાસ તારા દાસનો દાસ છે જો વારે ૫

ગાયન ૧૦૫.

તાળ દીપવંદી.

ગાર પુજે છે ગાપી એ રાગ.

ચાલો સખી સનખલ પુર જાઇ
જ્યાં વસે બકેચર બાઈરે સનખલ પુર જાઈ ટેક.
માન સરોવર મહા જળ ભરીયાં
નેહ ધરી ધરી નાઈરે સનખલ પુર જાઈ ચાલો. ૧
મુંદીર વસ્ત્ર પેરીને શ્રિતે
કુમકુમ આડ કરાઈરે સનખલ પુર જાઈ ચાલો. ૨
રક્ત ભોજન રક્ત પુષ્પ સમર્પિ
રીઝસે અંબીકા આઈરે સનખલ પુર જાઈ ચાલો. ૩
અહોનીસ અંબીકા નામ ડિયારી
ગુણ ગિરિજના ગાઈરે સનખલ પુર જાઈ ચાલો. ૪
ચતુર ચંડીકા ચરપટ ચોંપે
બુડંતા મહશે બાઈરે સનખલ પુર જાઈ ચાલો. ૫

ગાયન ૧૦૬.

સ્ત્રીચિત્ત.

માંગલીક સમયમાં ગવાય તેવા ગીતોનો રાગ.

શી કેરું સમરણ કરતાં સંકટ સરવે નાસેરે સંકટ
ને સંપતિ થાશે અવની ડિપરેરે ટેક.
૧ તેહનાં ભગીયા દાવાનળ દુઃખો પરજળીયા દાવા
યાની મેહરે સહુ કારજ સરેરે શાંભવી ૧

ભાવે ભક્તિ કીજે ભાવો ભાખેણા લઈ લીજે ભાવો
 નારાયણીનાં નામે ભવ સિંધુ તરેરે સાંભલવી. ૨
 સંસય કર નહીં શાણા ગામ લે માતુ નામનાં ગાણા
 ગાઈલે.

અંખે નાંમ ઊચરતાં મુખ અમી ઝરેરે સાંભલવી ૩
 ચતુર ચંડી એવી કોઠથી નહીં કળાયે કેવી કોઠથી.
 જુગિ જોયા જેવી સેવી મુરીનરેરે સાંભવી કેરું. ૪

ગાયન ૧૦૭.

રાગ ઉપરનો

અંખે નાંમ અલોકિક એવું સુમરે સજ્જન કોઠરે સમરે
 આપદા અધિકી દળે એ તણીરે એ ટેક.
 ભાવક ભાંગે ભવની આધ્યે રચી છે આ અવનિ આધ્યે
 ત્રણ લોકની ત્રાતા ત્રિભોવન ધણીરે અંખે નાંમ ૧
 બેનો અંખે નાંમ ઊચારો પરગટ માણ કેરો પારો પરગટ
 જીવન નિજ સુધારો મુખ અંખે ભણિરે અંખે નાંમ ૨
 મંગળકારી મુરતિ માતા લેખો લખનારી વિદાતા લેખો
 સુર કીધી સુખ સાતા અસુરો હણીરે અંખે નાંમ ૩
 વિષધરને મુરારી તારીઃ અકળગતી ઊરધારી તારી અકળગતી
 મુને ભરસો ભારી હે પારશમણીરે અંખે નાંમ ૪
 શી ઉપમાં હું આપું લાગી મુજ હૃદયમાં છાપું લાગી મુજ
 ચતુઃ સુખડું આપું દિન વિશુદ્ધીરે અંખે નાંમ ૫

ગાયન ૧૦૮.

સાહાય લેજે અવીનાશીરે રક્ષમણી વીવાહનો રાગ
 ન ગણપતિના ગુણ ગાઈરે
 . શારદા આપની સહાઈરે
 જ ગુણ તમારા ગાઈરે મેહુર કરજે શ્રી અંબીકા આઈરે
 । મંગળકારી તમારીરે નાંમ લેતાં શાંતિ સુખકારીરે
 ત્રિલોક તારણ ત્રાતારે લેખો લખનારી હે વિદ્યાતારે.
 કર્મમાં સમરે જે પેલાંરે સીધ કાંમ કરો વહેલાં વહેલાંરે
 । રક્ષમણીયે ટેક ધારીરે વર પામ્યા છે દેવ મુરારીરે
 શોદા પારે તુજ આવીરે લીધા માણ મોતીડે વધાવીરે.
 છનાં કેશ ઊતરાવીરે અમીદ્રષ્ટિ આપે વરસાવીરે
 ધ્યાન ધર્યું તુજ ધીરાંરે સેવ કીધી હનુમંત વીરાંરે
 ઓળખ્યા અંબીકા આઈરે તેને સહેજે કીધી માણ સહાઈરે
 ર સમરથ સાહેબ શક્તિરે તર્યા કરીને આપની ભક્તિરે
 . બાહુર જઠરાજનનીરે માણ માહીતગાર છે મનનીરે
 ચતુરદાસ તમારેરે આપો સેવકને સુખ આરેરે

ગાયન ૧૦૯.

તક માસે કર્ણાકારો મુજ માતરે મા અંબાણ એ રાગ
 સાતવાર.

બા આદીતવારે આનંદ મારા ઊરમાંરે ઐયરમા
 સેવક આવી ઊભા આપ હનુરમાં બાળી ઐયરમા
 ગાય ગુણને પાડે હાથે તાળીરે ઐયરમા

તુજ રંગ મ'ડપની શોભા નૈતમ ભ્રમણી બાળી બૌચરમા.
 આ સોમવારે સંકટ સઘળાં કાપોરે બૌચરમા.
 નિજ સેવકને અવિચળ પદવી આપો બાળી બૌચરમા.
 આપો પદવી પાતિક દુર પળાયરે બૌચરમા.
 આઠ અકળકળાતું કોઈથી નહીં કળાય બાળી બૌચરમા.
 આ મંગળવારે મનહર મુર્તિ તમારીરે બૌચરમા.
 આ મુગટ અનોપમ નિરખી હું બલીહારી બાળી બૌચરમા.
 હું બલીહારી વંદુ વારમવારેરે. બૌચરમા.
 તુને નમન કરે છે નેહનરનેનાર બાળી બૌચરમા.
 આ બુધવારે બુધી અદ્ય અમારીરે બૌચરમા.
 આ આખી સુમતિ કુમતિ દીધો વિદારી બા. બૌચરમા.
 કુમતિ વિદારી કર કંઈલા જગ માતરે બૌચરમા.
 માછો ખીરદાળી કળીયુગમાં સાક્ષાત બા. બૌચરમા.

ગાયન ૧૧૦.

વાર ગુરૂચે ગાઠયે ગુણ તમારાંરે બૌચરમા.
 આ આચરણ અવળાં અનેક દેજ અમારા બા. બૌચરમા.
 આ અવગુંહુ સાંભું નવ બેસો જગમાતરે બૌચરમા.
 તુજ અમીદૃષ્ટિથી દીલડું થાયે શાન્ત બા. બૌચરમા.
 વાર શુક્રે સુરનાં સંકટ કાપ્યારે બૌચરમા.
 આઠ ચૌદ બ્રહ્માંડે જગ સચરાચર વાપ્યાં બા. બૌચરમા.
 બ્યાપી રહ્યાં તે જગત સરવે બ્રહ્મેરે બૌચરમા.

આશ્રુતિ સ્મૃતિનિત્યે વેદ વખાણે બાળી બૌચરમા.
 નિઃચરે મા સુદિર શોભા નિરખીરે બૌચરમા.
 બા નરનારી સહુ વારણાં લે છે હરખી બા. બૌચરમા.
 હરખી નિરખી વહે વાર હજારરે. બૌચરમા.
 બા દીન અબળાને આપ તણે આધાર બા. બૌચરમા.
 બા સાત વારમેં પુરણુ ત્રેમે ગાયારે બૌચરમા.
 માનિજ ભક્તને સ્નેહેથી કર સાદ્યા બા. બૌચરમા.
 કર સાદ્યાથી ચતુર ચિતમાં રાણે બૌચરમા.
 બા વિધિભરી મા વિધિ રહ્યા છે ગાણ બા. બૌચરમા.

ધવજ મારા ઘર પછવાડે મોહન મોરલી બજવેરે એ રાગ
 ચાલહીય.

અનુભવી તમે અહીંયાં આવો
 ગુણુ ગિરિજના ગાવોરે
 નેહુ ધરીને સહુ નર અને નારી
 માણને માતીડે વધાવોરે અનુભવી ટક.
 કળીયુગમાં કલ્યાણીને શેવી
 મન વાંચિત કળ પાવોરે અનુભવી.
 રાત દીવસ આઠ રહણુ કરીને
 ફેરા ચોરાશીના ફાવોરે. અનુભવી; ૨.
 અડસેઠ તિરથ આઠણના શરણુ
 શાન સરોવર નાવોરે. અનુભવી. ૩.

દાસ ચતુર કહે દ્રષ્ટ દયાળી
અમીવારી વરસાવોરે

અનુભવી. ૪.

મહાવીર ભગવાનની માતૃશ્રીના ચઉદ સ્વપનાંનો રાગ
આજે સ્વપનાંમાં મેં તો આઘણને દીઠાં
આઘણને દીઠાં કન્યકા રૂપે કાળીકારે ટેક.
શ્વેત ચુંદરવા શીરપર શોભે
શિરપર શોભે યુદ્ધિનિધિ દેખી બાળીકારે આજ સ્વપનાંમાં
ચોળી ચરણીયો અનોપમ ઓપે
અનોપમ ઓપે પ્રોહ પાપ પ્રજાળીકારે આજ સ્વપનાંમાં મેં તો
દાસ ચતુર ચીત ચકીત થયું છે
ચકીત થયું છે ઝાંખીને ઝાક ઝમાળીકારે આજ સ્વપનામાં મેં તો
મુખડું મનોહર ચંદ્ર સરીખું
ચંદ્ર સરીખું પ્રેમ તણી પર નાળીકારે આજ સ્વપનામાં મેં તો

તાળ દાદરો.

રાગ પહાડી ગજલ.

સદા સંસારના મુખ દુઃખ સરખાં માની લઇએ એ રાગ.
લળે લલીલાત અંખે માતને બિા મનવામેરા
સીખામણ માની લેતું આખર નાહી કોઢી તેરા લળે.
બાળપણુ એળે ખોયું બુવાનીમાં કંઈ ન જોયું
જરા હવે પોહોચી બાણ તાણસો જંગલ ડેરા લળે.

મુકરીત કષ્ટ ન ક્રીનો પાપથી જરા ન બીનો
 ખોયો ઊમદા નગીનો ફરીશ તું ચોરાશી ફેરા લખે.
 ૨૪ આહુજામ આંખા હવે કરે નાંહી વિલંબા
 સમજ નાંહી એ અચંબા દંભહે ફરીયાંકી લેરા લખે.
 ચતુર કે જીતી બાજી હાર્યો તું હરામી પાજી
 માટે બ્રજ લેને માજી કોઠક દીન પારખેરા લખે.

—◆—
 ગાયન ૧૧ .

મોહની લગાડી રાજ બાવરી બનાંવીરાજ નાજીકડી મૃગલી
 એ રાગ.

અંબે ગરીબન નિવાજ રાખો મુજ લાજ આજ
 કાજ સુ મુધારણી એ ટેક.
 વન્ય માતુ વરણી, દીરઘ ઊદરણી
 જલનિધિમાંથી તાર્યું જલદી વણીક ઝાંજ
 અંબે ગરીબનિવાજ ૧
 લંકા પ્રજાળી રાવણો ઢાળી
 પતાઇને પડે કીધો તે સહુ તમારાં કાજ
 અંબે ગરીબન નિવાજ ૨
 સિંહ ચડી શાણી આરામુર રાંણી
 ચતુર ચરણાં કે, સેવક કીજે રાજા ધિરાજ
 અંબે ગરીબનીવાજ

ગાયન ૧૧૩.

પીલે સરપ મજેદાર મેરે યાર ઐ રાગ.
 કરલે મૈયાકા દેદાર મેરે યાર કરલે મૈયાકા દેદાર
 હરદંમ વાર હજાર મેરે યાર કરલે મૈયાકા દેદાર
 ગબરકેરી જબર મૈયાં બોહોત અસુરકો કીયા સંહાર
 કરલે મૈયાકા દેદાર કરલે.
 બૌચરબાધ હે સુખદાધ મરદ કીયા હે ફીટીને નાર
 કરલે મૈયાકા દેદાર કરલે.
 મોહે ભરસા માતતુમહારા, દુનિયામે દેખા નહી કછુ સાર.
 કરલે મૈયાકા દેદાર કરલે.
 જલહલ જોત જગતી ઝળકે બેઠીહે સીંહ ધરી સોલે સીંગાર
 કરલે મૈયાકા દેદાર કરલે.
 દેતવીદારે સુરનકાજ સારે ચતુર ભુજમાં આયુધ ઝલકાર
 કરલે મૈયાકા દેદાર કરલે.

ગાયન ૧૧૪.

નાથ કેસેં ગજકો બંધ છોડાયો—ઐ રાગ
 કમાયો શું આ અવનીમાં આવી
 તેંતો આળખ્યા ન ભારતિ ભાવી કમાયો શું
 પરપંચ માંહી પોસાયો તું પ્રાણી.
 કરી કરી કુટીલ કમાય
 માતેલો થમ્મ અહીંયાં માલે
 કેમ જશે ત્યાં કાવી કમાયો શું આ અવનીમાં આવી
 સંતતી સંપતી કર્મ પોતાનું

સમજી દ્યો મન માંહી
 સુકિત બંધે સુખનો ભુકતા
 શું કહીયે સમજવી કમાયો શું આ અવનીમાં આવી
 વેદ પુરાન કુરાન વદે છે સત્યથી મોટું ન કાંઈ
 સીતા પતીયે સત્ય આધારે પાણીમાં પાગ્ય બંધાવી
 કમાયો શું આ અવનીમાં આવી
 ચેતી લેતો ચતુર જાંજી નહીં તો સુખ કહાઈ
 પછતાવો પાછળ શું કરવો
 જન્મ મનુષ્ય વણસાવી કમાયો શું આ અવનીમાં આવી

ગાયન ૧૧૫.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો એ રાગ
 અંબે આઈ ગહન ગતી છે તારી
 જરાયે મતી નહીં પોચે મારી અંબે ટેક.
 ગિરિજા ગુણ ગાવાની આજે આશા ઊરમાં ધારી
 પેશ સહસ્ર મુખેથી રટતાં
 હીમત ગયાં છે હારી અંબે આઈ ૧.
 અપંગ ઊરમાં ધ્રુવે એવું ચઢુ જઈ ગઢ ગીરનારી
 તેવીજ રીતે મમ અસિલાયા
 મુજને છે મંગળકારી અંબે આઈ ૨
 મન મારું મા ભુલ્યું ભટકે
 હુનર કરું છું હુનરો

દાસ ચતુરને દરશન દેજો
સિંહે કરીને સ્નારી અંધે આઘ ગહન ગતિ છે તારી

ગાયન ૧૧૬.

નાથ કેસે ગજકો ખંધ છોડાયો એ રાગ.
કીકીરૂપે ચક્ષુ ચંડીકા છાધ
તેના સાર સમજ તું ભાઈ કીકીરૂપે ટેક.
મુખ ઊદર બાહુને ચરણાં: સરવેને સુખદાધ
તે સર્વેમાં સર્વોત્તમ છે કિકીનયન નીમાંધ
કિકીરૂપે ચક્ષુચંડીકા છાધ ૧

તેવી રીતે જગ સચરાચર
જનની જુગની રાધ
ત્રણ દેવ મળી સેવા કરતાં
ધન્ય વિધાતા માઈ કિકીરૂપે ૨

ચક્ષુ અંદર ચૈતન્ય શક્તિ
કીકી આંખ કહાધ
તેથી સર્વ જગતને ભાળે
એજ આરાસુર રાધ કિકીરૂપે ૩

સારજ સમજો સજન શાણા
અમુલ્ય અવસર જાધ
ચતુર ચક્ષુ મહી જે શક્તિ
ગુણ તેના લીધો ગાધ કિકીરૂપે ૪

ગ રૂપિરાજના પદનો, જીવડડા આજ કે કાલે જાણું એ રાગ

ગાયન ૧૧૭.

- જીવડડા જનની જગતમાં મોટી
એ વિણ વાત સરવ છે ખોટી જીવડડા ટેક.
જોને તું તો જગજનની ને ઝાંખી
સરસો ભારે અંતરમાં રાખી
મોટે લે તું અજર અમર રસ ચાખી જીવડડા ૧
જદુપતિ લીમને કહે છે વાત
ઘરે તુજ જગદંબા સાક્ષિત
તેની પાસે મારો વચન હે તાત જીવડડા ૨
નારાયણ આધ્યે પાંડવ પાંચ
અપરતારા કેરી નહી તેને આંચ
ધ્રુપતિ પાસે માર્યું વચન આપો સાચ જીવડડા ૩
આ તો સરવે માહામાયાની છે માયા
તેની માંહી ત્રણજ લોક સમાયા
લુધ્યા નિજ ભાંન મહા મુની ડાયા જીવડડા ૪
જગત સહુ જનની રૂપે જાણુ જ્યારે
ત્રિવિધિના તાપ ટળે સહુ ત્યારે
શ્વેતાશ અરણ્ય ઉરમાં સ્વીકારે જીવડડા ૫
ચતુર તુજ ચરણનો સેવક જાણી
આપો આઘ અમૃત સરખી વાંણી
ધન્ય ધન્ય આરાતે મુરની રાણી જીવડડા ૬

ગાયન ૧૧૮.

રશ્મીરાયના પદનો રાગ ગોવર્ધન જાણ્યા વીનાંના

વધા ગાળીયારે એ રાગ

રટને રટને અંબાતું રૂડી રીતશુરે રટને રટને

રૂડી રીતશુરેઃ પ્રોઢી પ્રીતશુરે રટને રટને ટેક.

જનમ ધરી જનની નહી જાણ્યા

મોજ શોખ તે બહુજ માણ્યા

નેહ ધરી નમીયો નહીં આપને નીતશુરે રટને ૧.

હોશ ધરીને હૈડાં માંહી

લેને તું અંબા ગુંણ ગાધ

કરશે સહાધ નહી મુંઝાયે વિતશુરે રટને ૨

ચતુર તું મુકીદે ચાળા

માતુ નામની ફેરવ માળા

મટયા કેસ તુજ કાળા

કહુ તુજ હિત શુરે રટનેરટને અંબા તું રૂડી રીત શુ કરે

ગાયન ૧૧૯.

છાડો છાડો ગોહેલ હુમારી કાંના ધેન ચરાને વાલે એ રાગ.

મૈયા લાગુ તોરે પૈયાં પૈયાં જુડતાં મહને વાલે એ ટેક.

મોહો આપ લાડસા ભારી મોહો

ફીરત જાહર જુગમે તારી

ક્ષણમે દાનવ દળ સંહારી

ગહના ગતિ ખતાને વાલે

મૈયાં લાગુ તોરે ૧

કીરત મુનકે શરણે આયા કીરત.
 તુમહે જુગ જનની જુગરાયા
 કીન્ની અમર મુનિકી કાયા
 અષ્ટિ સખી અજને વાલે મૈયા લાગુ તોરે ર
 ચતુર વ્યાપી ચોખુડ ચંડી
 આઈજી આનંદ મુર્તિ અખંડી ચતુર
 મહીમા ક્યાજને પાખંડી
 ઝંડી કુઠ ઝંડાને વાલે મૈયા લાગુ તોરે.

ગાયન ૧૨૦.

જેડા બાઈ જુડતાં તારેરે અંબે આઈ પાર ઊતારે મે રાગ.
 અંબે આઈ અરજ મારીરે સાંભલવિ દ્યો સ્વીકારી
 એ ટેક.

ચમોતેરો ચોખો ભમરાળો
 કડકડ તો એ કાળ
 આઈ ઊગારો આરે વખતમાં
 જાંણી પોતાનો બાળ અંબે આઈ અરજ મારીરે
 સાંભલવિ દ્યો સ્વીકારી
 પહેલાં તો રહેગે પરજાગ્યાં નાઠા દેશાવર લોક
 ભાગાભાગ કરે બહુભારી સહુજન થોકથોક
 અંબે આઈ અરજ મારીરે સાંભલવિદ્યો સ્વીકારી
 મોંઘવારીની મોકાણુ માંડે વચલા વર્ગના ભોગ
 દુધ છાશની ચરી થઈ છે ઘરઘર સહુને સોગ
 અંબે આઈ અરજ મારીરે સાંભલવિદ્યો સ્વીકારી.

પ્રેમથી પામ્યા છે પ્રાણી દાવા નળનું દુઃખ
 ઘણા જનોનો ઘાંભુ વળયો છે તાપમાં લાગીલુક
 અંધે આઘ અરજ મારીરે સાંભલવિલ્યો સ્વીકારી.
 અમી દષ્ટિ અમ ઊપર કીજે મેહર કરો મંભાય
 ચતુર અરજ ચિત્તમાં ધારી સેવકની કરો સહાય
 અંધે આઘ અરજ મારીરે, સાંભલવિલ્યો સ્વીકારી

ગાયત્રી ૧૨૧.

મહાલક્ષ્મી મોરી માત કરો રખવાલી એ રાગ.

ઢમાલ.

કહે શુકલાલ તુમ શુભે! વડીલ મમ બ્રાતા,
 મોહો કહી બતલાવો અંધે આઘ કીખ્યાતા ટેક.
 જે વિભુ અજન્મા અવિકારી અવિનાશી
 તે કેમ કરીને થયાં ગર્ભનાં વાસી
 તે કહો યથા રથ શંકા જાય નાશી
 આઘને આજખ્યાથી મીટે જમની ફાંસી
 એ ગુઠ મહીમા સુણી થાય દીલ શાન્તા મોહો
 કહી બતલાવો અંધે આઘ કીખ્યાતા. ૧

કહે ચતુરદાસ તુમ સુભે! લધુ મમ બ્રાતા
 સંક્ષેપે કહીયે અંધે આઘ કીખ્યાતા
 પરી બ્રહ્મ અજન્મા અવિનાશી અવીકારી
 માહા માયાના પરતાપ નરતનું ધારી
 જેમ ચક્ષુ મે ચૈતન્ય સર્વ સીરદારી

માહામાયા સહુને નાચ નચાવન હારી
આઠ ત્રિગુણની ત્રિભુવન તારણ ત્રાતા સંક્ષેપે
કહીયે અંબે આઠ કીખ્યાતા ૨

ગાયન ૮૯.

એક અંબે નામ અમૃત નિધિ સમવારી
ઇશ અજજ નહીં પામ્યાપાર દેવ મોગરી
જેને નતિનેતિ કહી શ્રુતિ સ્મૃતિ પોકારી
હે દીન દયાળી સૃષ્ટિ સરજન હારી
મહીમા મોટો છે વિશ્વ વિશે વિખ્યાતા
સંક્ષેપે કહીયે અંબે આઠ કીખ્યાતા ૩
વળી બાળ સ્વરૂપે ધનુષ્ય લીયે ઊઠાઇ
વૈરાટ રૂપ હીમાચલકો દેખાઈ
અજ-માઈ સકો ક્ષણમે ભાન ભુક્ષાઈ
દશરથ તન કેરી સંગ બંન સીવાઈ
યહુ મહીમા સુનકે સંકટ સરવે જાતા
સંક્ષેપે કહીયે અંબે આઠ કીખ્યાતા. ૪
વળી કાળી રૂપે પતાઇ પામર માર્યો
મુની મારકંડે મરણ સમે ઊગાર્યો
દુષ્ટિ દુર જોધન નિજ આપથી હાર્યો
આઠ સીતા રૂપે રાવણને સંહાર્યો
કહે ચતુરદાસ ગુણ નિત્ય આઠકો ગાતા
સંક્ષેપે કહીયે અંબે આઠ કીખ્યાતા

ગાયન ૧૨૨.

થાળ.

અવિનાશી આવોરે જમવા કૃષ્ણ હરી એ રાગ

હસસુકના પદનો: રાગ.

આમ અમ ઘેર આવોરે કે જમવા ડિઝરંગે
 મુને હુપ અપારીરે અતિ અંગે અંગે. ૧
 પાવડીયું પેરીરે પંચારે પ્રેમ ધરી
 મેંતો જમવા કેરીરે અધીકા જુગિત કરી. ૨
 સિંહાસન શોભીતરે હીરાને હેમતાહું
 આવી આપ બીરાળેરે મુખે મુજમું વરણું. ૩
 રત્ન જડીત્ર ઝારીરે ગંગાં તણાં વારી ભર્યાં
 ચણીદંક લખને રે પ્રેમે મેતો પાન કર્યાં ૪
 બાળેકને ઢાળીરે કંચન કેરા થાળ ધર્યાં
 અલોકિક અર્મતરે મેવા પકવાન ધર્યાં ૫
 કહે ચતુર ચિત્તમાંરે હવે સામગ્રી સહુ
 અલખેલી અંબાનેરે પીરસી પ્રેમે દડી ૬

ગાયન ૧૨૨.

ચુરમાંના લાડુરે તાળ ધીથી ખુબ તળી
 સાફર માંહી લેળીરે ઝિણી બારીક દળી. ૭
 શુંદ ખસખસ નાંખીરે લાડુ તૈયાર કર્યાં
 તે તો અંબાની આગળરે નૌતમ નિવેદ ધર્યાં ૮

દુધપાક ખનાવ્યોરે કેશર ધર્યાં કસ્તૂરી
 બદામ ચારોળીરે મેંદા લોટની પુરી. ૯
 દાળ તુવેર કેરીરે વઘારી વિધવિધે
 કમોદના ચોખ્ખારે આખા અણીં સુધે ૧૦
 લીલા શાકને ભાજીરે અથાણાં અનેક ધરી
 રાઈતા વિધ વિધનાંરે કેળા તણાં પીતા કરી ૧૧
 અળવીનાં ભજીયાંરે વધાર્યાં વાહાલ કરી
 છૂતમાં કકડાવ્યાંરે રાઈ મેથી ખુબ ધરી. ૧૨
 ધીમે ધીમે માજમજોરે તમે ત્રિભોવન ધણી
 અમી દ્રષ્ટિ નીલાણીરે મુને શશુ રંક ગણી. ૧૩

ગાયન ૧૨૨.

કંચનના કટોરેરે મધ્ય જળ માત કરો
 ધીમે ધીમે મા જમજોરે દીના તણા દુઃખ હરો ૧૪
 ચણુ કરીને ચંડીરે રૂમાલથી હાથ લુવો
 ખંમા ખંમા પુકારેરે હાજર છડીદાર હુવો. ૧૫
 શુભ પાનના બીડાંરે સોપારી સુધ ધરી
 કાથો ચુનો પલાળયોરે ઝીણા બારીક કરી. ૧૬
 બીડી બેસ બનાવીરે લલિત લર્ચંગ ધરી
 જમો જુગતથી જનવીરે અમીતણી દ્રષ્ટ કરી. ૧૭
 થાળ ગાય બે પ્રીતેરે પીડા તેની ભરો પરી
 સીંબે મુજુરો સરવેરે ભવ સિંહુ ભરો તરી. ૧૮

ચતુર ચંડીના ચરણે ચોપે સદા ચીત ધરું
નિશદિન નમોનેરે સહેજે ભવસીધું તરું. ૧૯

૧૨૩.

હોલાડણા આશી આડધરે તારી મનડા હે મારા-એ ૨૧

જીવરાજ જગમાં તમે જોધ જોધ ચાલો
માતેલા થઇનેસું માલો હો છેલા
આસી ઊંઘાધરે તારી મનડા માતેલા એ ટેક.
ગપાની વાતો તમને ગળીજ લાગે
પર નિંદા કરવામાં પેલા ઓછેલા આશી ૧
મેડી મેલાતું કિધી કેલના પાયા
ખડકયા મોઢામાંહી બેસા ઓ છેલા. આશી ૨
કાયાનો પાયો તારો કાચોને કાચો
મોઢપ માંહી મચેલા ઓ છેલા. આશી ૩
પરવશ થઈશું પડીયો પ્રેમના પાસે
જાણું જરૂર અકેલા હો છેલા. આશી ૪
દયાને દીનતા તે દીલમાં ન દાખી
મંદમતી મન મેલા હો છેલા. આશી ૫
ઘરવંધા કેરી ઘાંણી તાંણીને તુટયો
સાથે ન આવે અધેલા હો છેલા. આશી ૬
સાંભલાવિ નાંમ તે તો રૂપને ન લીધું
ગર્વ છાડી દે લેલા ઓ છેલા. આશી ૭

વાંછના વાધો વિત્તની ઝાઝી
 ખંત ધરી ખેલ ખેલ્યા હો છલા. આશી ૮
 ચતુર ચીતડામાં હવે તો ચેતો
 વાતોમાં શીદ વધેલા હો છલા. આશી ૯

પંચ ઈંદ્રિ વિષે.

ગાયન. ૧૨૪.

અરે હાય હવે તે હુંરે શું કહુંરે એ રાગ.

પંચ ઈંદ્રી સુખ દુખ દાઘ દેહની જે
 તું તો ત્વરાથી ત્યાગ તપા તેહની જે પંચ ટેક.
 વિષય વાંછનામાં ગજ ગાથાં ખાય છે જે
 મોટા ખાધમાં પડીને અકળાય છે જે
 જુરી જુરી મરે કઠણ ફીયા નેહની જે પંચ ૧
 કણુ ઈંદ્રીથી કુરંગ સપડાય છે જે
 તે તો પારાધિ પાસે પકડાય છે જે
 એવિ ખોટી ખોટી ખો પડી છે બેહની જે પંચ ૨
 અક્ષુ ઈંદ્રીથી પતંગ દીપમાં બળે જે
 રૂપ પ્રકાશ જોઈ જોત્યની સાથે મળે જે
 જુઓ શીરે દશા થાય બેહની જે પંચ ૩
 રસતાં રસેથી મીન છવ જાય છે જે
 કંઈ સુખ માંહી તુરત બરાય છે જે
 પાંચે મનિ અંધ હશે બેહની જે પંચ ૪

અલી કાષ્ટ છેદીને ખારો નીસરે જો
 કોમળ કમળ માંહી તે તો મરે જો
 વારી વારી લે છે વાંછના ઘેલો બની જો પંચ
 એક ઇંદ્રીને આધીન જીવ જાય છે જો
 પંચ ઇંદ્રી તેની શીરે દશા થાય છે જો
 કુતુરંગ થતાં દીયો ઝટ છેહની જો પંચ
 ચતુર ચિત્તમાં વિચારી ચેતી ચાલશે જો
 માછ શર્ણુ સેવી મણી ધ્વીપ માલશે જો
 નિન રાખો પ્રિત જેમ બપૈયા મેહની જો

ગાયન ૧૨૫.

ખટક રહી આ મગનેનીને ચીજ કુંવરને જે અરપી એ રા
 તાળ લાવણી છાંયા ભેરવની

ધીર ધરો મમ બંધુ ધીરા શા માટે તમે શોચ કરો
 જેનું જેટલું લેણું દેણું તેમાટે અવતાર ધરો
 સુખ દુખ સહુ કર્મ ભોગવે જોને જગતમાં તું ઝાંખ
 જન્મ મરણ દુખ માથે મોટું જાય ઉમર એજો આ
 સંપતિ સંતતી કર્મ પ્રમાણે કૃતવ્યથી સુખ દુખ સહ
 રાય રંક એ કૃત્ય પાતાનું માન્ય નહી માડું કેવું
 માખી સમ તું યુદ્ધ થામાં સાડું નરતું નહી પરદે
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય દ્રષ્ટી કેવો પ્રાદ પાપથી શું હરખે
 નારા થવાનો નામ તેહનો જાણે છે સહુ જુગ માંહી

મોઢા મોઢા મહીપત મરતા લાગી વાર જરી નાંહી
 ચતુર ચંડી નાંમ ઉચારો તાપ ત્રિવિધ ટળે તનનાં
 અંતે મણી દ્વીપ માંહી માલે પુરે મનોરથ મા મનનાં

ગાયન ૧૨૬.

સું નટવર વસંત થૈ થૈ નાચી રહ્યો એ રાગ
 ઘેર ઘેર ઘેર ઘોસો જે જે માત બહુચરી
 માત બહુચરી હૈડે હૃષ્ ધરી ઘેર ઘેર ઘેર ઘો. ટેક.

સાખી.

કડાંગ ધી ધો કીઃ ધા કીઃ બજારીએ મરદંગ
 ગાઈ ગરબા ગુલતાન શું ઉર રાખી ઉછરંગ

ચાલ.

ઘંટા નાદ ધનન ધનન ટોકરી સુર ટનન ટનન
 નેહુ ધરી નમી નમી નૃત્ય કરી ઘેર ઘેર ઘેર ઘો. ૧

સાખી.

અર્થે ધર્મને કામના મોક્ષ તણાં દાતાર
 હૃણ્યા અસુર અનેકને હુમી ઉતાર્યા ભાર

ચાલ.

વારંવાર કથો દેદાર તારણ તાર નિજ આધાર
 જોધ ગબર ગોખં ચતુર નયનાં ઠરી

બેર બેર બેર બોલો જેજે માત બહુચરી
માત બહુચી હુઈ હુઈ ધરી

બેર બેર બેર

ગાયન ૧૨૭.

સાસુ જીવો ન્યાળીરે અંબા મુજ સાસુ' જીવો ન્યાળી એ રાગ
જનની જયકારીરે ભજો સહુ જનની જયકારી
આ દુનિયાના આગ્રણમાંથી લેશે ઉગારીરે ભજો ટેક.
તાપ ત્રિવિધી તનનાં દળશે
દળશે દુખ ઘારીરે ભજો સહુ જનની જયકારી ૧
ઓગળ્યા નહીં જેને અંબાને
જનમ ગયા હારીરે ભજો ઘહુ ૨
નિરાદિન આપને યાદ કર્યાથી
તરસે નરનારીરે ભજો સહુ ૩
દાસ ચતુર હુલાસ ધરીને
વારણાં લે વારીરે ભજો સહુ ૪

ગાયન ૧૨૮.

રસીયા દલખાદલની ચુંદડી રંગ લાગ્યો મારો નેહ
છવડા જનમ ધરી નવ જાંણીયા જગજનની આપરે એ ટેક.
અધમ આધારણ આપણરે જે કોઈ શરણે જાય
ત્રિવિધ તાપ તેના દળેરે

તેને જનમ મરણ મટી જાય જીવડાં જનમધરી નવ જાણીયાં
 સહસ્ર ફેણાંથી શેષજીરે
 જુગ્મ જીવ્યાથી જસ ગાય.
 મુજ રસનાં છે એકલીરે તુજ
 વરણવ કરી ન શકાય જીવડા. ૨
 પ્રેમથી પુજા નિત્ય કરે રે
 ઊસરે રાખીને અંગ
 સંકળ ફળે તેની કાંમતારે
 તે તો ઘેર બેઠા નાદ્યાં ગંગ જીવડા. ૩
 ચતુર આતુર ચીતમારે
 દીજે આપજી દેહાર
 પામર હું છું પ્રાણીયોરે
 મુને આપ તણા આધાર જીવડા. ૪

ગાયન ૧૨૬.

રાગ ભારધનો.

એમ સુરપતિ કેછે રે મંમાંયા મારી વારે ચડે
 અમને બાળ તમારા જાણીરે સંકટ સમે આવી આ?
 એ દેક.

સાખી.

ભડાસુરના ભે થકી અમથી નવ રહેવાય
 દાવાનળી દુખ દેવને આપે અસુરનો રાય

માટે અર્જ ઊરવારીરે સંકટ સમે આવિઅડો
એમ મુર પતી કે છે રે મંભાયા મારી વારે ચડો ૧

સાખી

સ્વેતા અરજ સાંભળો દીન ગણી નીજ બાળ
સાત દ્વીપ નવ ખંડને જીત્યો સાત પાતાળ
કહો કયાં જઈને રહીયેરે ભંડાસુર સાથે આપ ભડો
એમ મુરપતિ કે છે રે. ૨

સાખી.

સ્વેતા અરજ સાંભળી વાણી વહે આઈ એમ
મુર મુખેથી સંચરે થાશે કુશળ દેમ
હુએ દાનવ દળનોરે ભરાઈ નહ્યો પાતીક ઘડો
એમ મુરપતિ કે છે રે ૩

સાખી.

ભંડાસુર જીવન પ્રત્યે આવ્યા નારક મુન્ય
ધણી સમ્રાટી તુજકને પણ મોટી છે મુન્ય
હોય સ્વેતા સરખી શ્યામારે
સા ભણું તુજને બંદુજ વડો એમ મુરપતિ ૪

સાખી.

કોંપે ચીતમાં ચાલીયો અસુર ગાનંદ કોર
સ્વેતા ગીરીયે સમર્થો ઊરમાં લીલા લેહર
કીયો હાંમળી હાંમળેરે મેલની પેરે ગણે ગડયા ૫

સાખી.

ચતુર આઈજી ચેતીને સનમુખ આવ્યા સુખાણ
 દ્રષ્ટે નીસાચર કેખતાં વધા મુખેથી વાંણ
 અલ્યા કોણ કેમ આવ્યોરે ક્યારનો કેમ રહ્યો તું ખડો,
 એમ મુરખતિ. ૬

ગાયન ૧૨૦.

રાગ ઉપરનો.

હે ભામા ભલી ભાતેરે અરજ મારી ઊરમાં ધરો
 આપ પ્રેમથી પધારોરે કહું છું આપ મુજને વરો દે.

સાખી.

તું ભામા ભાગ્યે ભલી જો આવે મમ ઘર
 પદ રાણિ પોતે ધરો કર્યો લીલાલેહર
 માટે માફ કહું માનીરે દીલડામાંહી જરી ના ડરો
 હે ભામા ભલી ભાતેરે

સાખી.

હે પામર તું કોણ છે મુરખનો સરદાર
 જો છતે તું મુજને નિશ્ચે વડં નિરંવાર
 નહીતર ખંત ધરીને ખાંભિરે
 ન રહે તારો જરીયે ખરો હે ભામા-ભલી ભાતેરે
 અરજ મારી ઊરમાં ધરો

સાખી.

અસુર તવ ઊભો થઈ હુસીને ઝાલ્યો હાથ
કાળી તતક્ષણ કોપીયાં ઝાલ્યું ઝડપથી માથ
ત્રાહી અસુર પોકારેરે થયો હવે નિશ્ચે મરો
હે ભામા ભલી ભાતેરે અરજ મારી ઊરમાં ધરો

સાખી.

ચંડી ચોંપે ચાલીયા આવ્યાં મુજ્જર ખંડ
ધનુષ્ય ધરીને મારીયો પાપી જે પરચંડ
વૃષ્ટિ કુસુમની કીધીરે સુરેન્દ્ર તણો કારજ સર્થો
હે ભામા ભલી ભાતેરે અરજ મારી ઊરમાં ધરો

સાખી.

દેવ દુદ્ધલી ગડગડયાં સંતોરયા સહુ સુર
જય જય જય વાણી વહે દુઃખ થયાં સહુ દુર
હે જનની જય કારીરે ચતુર ચંડી કરણાં કરો
હે ભામા ભલી ભાતેરે અરજ મારી ઊરમાં ધરો

ગાયન ૧૩૧.

તાળ ગઝલ.

દીનાનાથ દયાલ નરવર હાથમારો મુકશોમાં એ રાગ
મન માને તો માન્ય મનવા શીખજો સમજાય સારી
શીખજો સમજાય સારી શીખજો સમજાય સારી
મનમાને તો માન્ય મનવા શીખજો સમજાય સારી. એ ટેક.

પડયાં રહે ધન ધાંમને સગાં સહોદર આંહી તારા
 મુકી એકાએક છોડી છક બીજી નાંહી બારી મનમાનેતો ૧
 ડોગરવાનું એક બાર આમજી વીનાં કોણ તારું
 પુત્ર અને પરીવાર થઇ લાચાર રહેશે નિજ નારી
 મન માનેતો ૨

સંસાર સિંધુ માંહી તારી હાંક હોડી હીત કરી
 જોજો કુખી જય જો ભરાય અઘમય માંહી વારો
 મન માનેતો ૩

ચતુર ચેતી પાણી પેલી પાળ બાંધો વેલી વેલી
 અંબે વિના કોણ બેલી દોડી કુટેવ તારી મન માનેતો ૪

ગાયન ૧૩૨.

રાગ નાટકી.

મારા મનનાં માલોક મળીયારે થઈ પ્રેમ વશ પ્રાતળીયા

એ રાગ.

મારા ભાગ્ય અનોપમ ભળીયારે
 તનતાપ ત્રિવિધી ટળીયા ટેક.

ભાવે ભવાની ભક્તિ કરતાં

ભવની ભાવટ ભાંગી

ભગની અંબા શું ભાંગી

પુરવે પાતીક પરજબીયારે તન તાપ ત્રિવિધી ૧

ફરી ફરી ચોરાશી ફેરા ભવાળિય વનમાં ભુલી
 મળ્યો અવસર આજે અમુલી
 મારા અમૃત આંખા ફળીયારે તન તાપ ૨
 ચતુર ચિંતા સરવે ટાળી
 ભાળી ને મા મરમાળી
 ગીરી ગમર ગોખ નીહાળી
 મુને માત મનોહર મળીયારે તન તાપ ૩

—◆—
 ગાયન ૧૩૩.

ગોકુળીયું નાતું ગામડીયું શા માટે નાવો શામ એ રામ.
 હવે સમજ લે શાંણા નહી નાંણા તણું કાંમ
 નહિ નાણાં તણું કામ રટ અંખા આહુ જાંમ હવે રક.
 સંપતિને પાંમે દુખડાં વીરામે
 નામ લેતાં નિશદિન બેસે નહી દાંમ હવે ૧
 ભાવ થકી ભાઈ લેતું ગુણ ગામ
 શુભ હૈડાં ફેરી પુરે પોતે હોતે ધરી હાંમ હવે ૨
 જોને જરી જગી આજસને ત્યાગી
 અલડ અમાગી તારી મુકી દેને મામ હવે ૩
 ગાઓ ગુણ પ્રાણી આરામુર રાણી
 ઊછરંગ આણી ભરે ચતુર સલામ હવે ૪

૧૫૨

ગાયન ૧૩૪.

તાળ લાવણી.

(નિતી વીસે), મળ દેતે હે કયા યાર તેરે ખાલ ધુંધરવાલે
એ રાગ

સમજ દ્યોને શાંણા સાર નિતી નીલ મણિની ખાંણી ટેક.
પરભવ માટે છે સુખ અહીં શ્યાંમ ન જરીયે સુખ
ધન્ય ધન્ય જનની-ની કુખ ખ્યાતી સાયર નહીં સમાંણી
સમજ.

એ રાખો મનની ટેક બદલો નહીં કદીયે નેક
વિચારો કરી વીવેક વેગે વાહ વહે સહુ વાણી સમજ.
આછે સ્વાસ્થ્ય કેરી જાળ તેમાં વસતો છે કળી કાળ
જીવો જગત તણી જંજળ જેવી ઘાંચી ઘરની ઘાંણી
સમજ.

એકે અંધે કરજો યાદ મુકીને વાદ વીવાદ
ચતુરની દીલની દાદ આપો અમૃત સરખી વાણી સમજ.

ગાયન ૧૩૫.

(રાગ ભવાઈના) છેલ બરાડિના સવાગમાં ગવાયછે તેયો પ્રભાતી
શાંભસવી કેડ સુમરન કરતાં નામ ઊચરતાં
લવની લાવઃ લાંગે હો
માની મનોહર મૂર્તિ જોઈને દુખડાં ખોડને ટેક.

પ્રેમથી પાચે લાગે હો શાંભલવ
 આજ આનંદ મારા ઊરમાં અપારી હૃષ્ણ ભારી
 નાચુ આઘજીની આગે હો શાંભલવ
 અસુર સંહારી મામતવારી હે જયકારી
 મુનીવર દરસન માગે હો શાંભલવ
 ચતુર ચિત્તમાં ખતે ખચીતમાં પ્રોઠી પ્રીતમાં
 ટેકે મહી નહીં ત્યાગે હો શાંભલવ

ગાયન ૧૩૬.

તાળ હીચ

તું સમજ સમજ કુછ લાલીયારે મત હો જલીમ એ
 આઠ સંકટ સમયમાં સંભારીયેરે આઠ અલખેલી
 મુને દીન શિશુ જાણી ઉગારીયેરે આઠ અલખેલી
 સાંખી.

બરખા બરસ્યો નહી લગાર
 મોંઘવારી થઈ ગઈ અપાર
 મનુષ્યો થઈ બેઠા લાચાર
 અંબે આપ તણે આધાર
 પશુ પીડા હરો પ્રેમધરીરે થાય સુખખેલી
 આઠ સંકટ સમયમાં
 ઊઠો અંબે દીન દયાલ

આણી સેવક ડીપર વહાલ
ચમોતેરા દીસે વિકરાલ
કોયાં સહુનાં ધુરા હવાલ
હવે દીનદયાળી મમ માવડીરે વારેચડ વહેલી

આમ સંકટ ૨

ચતુર કેરી સુણજો દાદ
આઈજી રાખો ભક્ત આખાદ
સ્વીકારો સુણોને કરીયાદ
ટાળો સરવે અપર માદ
અમી દ્રષ્ટિનો મેઘ વરસાવજોરે
છે આ વાત છેલી

આમ સંકટ સમય ૩

ગાયન ૧૩૭.

અવર મદન અલખેલો એ રાગ

રાગ આશાગોડો

અખતો સાચો કલજીગ આયો એ રાગથી પણ ગવાશે
શરણાંગત સુખકારી આઈજી શરણાંગત સુખકારી ટેક.
જો તું શ્રેય ઇચ્છે જો તારું કાઢ્ય કબુદ્ધિ તારી આઈજી
આ જગમાંહી પરમ સુખ પામે જો જપશે અસુરારી આઈજી.
ધુડતાં ખાંદા મહે છે બાઈ સમજો સહુ નરનારી આઈજી.
દાસ ચતુર ચડિને સજતાં સમજણુ આવે સારો આઈજી.

ગાયન ૧૩૮.

રાગ ભોળ લગતના ચાખખાનો

હેલુ વિષે.

કાચારે ગઢ માંહીજ ક્યારડો કરાવો

ધમ્મકા રૂપી ઠાંમમાં ઠીક જઈ ઠરાવો

ખીજ ખોવોરે તમે વાંછનાં કેરાં

શાન્તિના વારીથી સીંચાવો

કરૂણાં રૂપી તેમાં કાલા નીપજશે

પછી તૃષ્ણાના ઠાલીયા ઠાલાવો કાચારે.

ક્રોધ કપાસીયાને કાઢી નાંખજો

નિર્મળતા રૂઢ સુધરાવો

સતસંગરૂપી તમે દીવેલ લઇને પછી

જ્ઞાનતણાં દીપક જરાવો: કાચારે.

મોહ રૂપી જો વાયરો વાશે

ચુકશે અવસર આંધો

દાસ ચતુર તમે ચેતીને ચાલો

ફંદમાં નહી જરી ફાવો કાચારે.

ગાયન ૧૩૯.

રાગ ધીરાના પદનો

સ્વાર્થ રૂપી સંસારમાં નીતિ નથી તે વિષે

ન્યાય દ્રષ્ટે જોતાંરે જમની ખાલ જુઠ ખરી

નિજ સ્વાસ્થ્યને કાળેરે દુખને દુલે હર્ષ ધરી ન્યાય રેંક.

૧૮ સ્વારથ કેરે કાજે હરે કુરંગના પ્રાણ
 જોડ ખુખ ખુશી થાયે સ્વારથી જાણ અજાણ
 મોને પીડીરે ભાધયો જશો કેમ તરી ન્યાય ૧
 ધીરે મધ ભેળું કીધું ખંતે ખાવા માટ
 થીયે પવિત્રજ કહોને ઘડીયો તેનો ઘાટ
 રો જીવની હાંનિરે નીતિ ન મળે જરા જરી ન્યાય ૨
 ૧ વાછરે વલખા મારે પીયે પય સહુ લોક
 નાં સ્વારથને કાજે તલે નીતિને નોક
 થમાં નહીં સુજે રે પર સુખોને લે છે હરી ન્યાય ૩
 ૨ ની વાલપને મારે વોહોરે હસ્તિદંત
 મહુને શણુજ થાયે જીવો જગતની ખંત
 ૩ સુખના અર્થેરે પશુઓને પીડે અરિ ન્યાય ૪
 ૪ ચતુર એમ અનેક સ્વારથ આ જીગ માંહી જણાય
 કાર્યનું તિમીર એવું ગણતાં નહીંજ ગણાય
 ૫ શીઠ છલોરે ગાથાં ખાઈ જશો મરી ન્યાય ૫

ગાયન ૧૪૦.

૧૧ જાઓ સીધાઓ સુખે સહુણા શામળા રે એ રાગ.
 અમુદ્ય અવસર એળે વિતી જાય છે રે
 અંખે નાંમ જિવરતાં શું શક થાય છે રે ટેક.
 ૧૬ જાસે તું પસારો કાળજ ખારો
 અવરે શું ગાય છે રે આ અમુદ્ય ૧.

માયાને જોડી તુજ તન તોડી સાથે ન કોડી	
પ્રેમથી સંગ પળાય છે રે	આ અમુદય ૨
કરો તે પામો દુખ વિરામો વખત નકામો	
વાતમાં વણુસી જાય છે રે	આ અમુદય ૩
કાયા આ કાચી વાત એ સાચી રહ્યો શુ' રાચી	
ધન થકી નહીં ધરાય છે રે	આ અમુદય ૪
દયાજ દાખો ઈર્ષા ન રાખો સત્યજ ભાંખો	
ચતુર ચિત હુપાય છે રે	આ અમુદય ૫

ગાયન ૧૪૧.

શણુગારના ગરખાનો રાગ.

પ્રથમ પાર્વતીના પુત્રને પાયે નમુરે લોલ એ રાગ

કેવ દુદોળાને શીર નામીયેરે લોલ	
દુખ દુરજ સંઘળા વામીયે રે લોલ	૧
અંહા સુતા વિમળ વાણી આપિયેરે લોલ	
ગરખો ગંભીર ગુણગાર સ્થાપિયેરે લોલ	૨
સૈલ સુતાતણા શર્ણુ સદા સેવીયેરે લોલ	
રાસ રચિયો છે ચોસઠ દેવિયેરે લોલ	૩
બેનિ ચુવાળ ચોક માંહી આવીયારે લોલ	
માત બહુચરાયે માતીડે વંધાવીયારે લોલ	૪
આગ્યા આરા તે સુસ્થી ચડિફા રે લોલ	
માણ મુળ મંડાણ તણી મંડીકારે લોલ	૫
માણ સબ્યા અંગાર શુભ શોભીતારે લોલ	

કોટી શશી સમાન આઠ આપતા રે લોલ	૬
આવ્યા પાવા તે ગઢથી કાળીકારે લોલ	
કોટી સુર્ય સમ તેજ બુધિ બાળીકારે લોલ	૭
માત મદે ભર્યા આવે મલપતારે લોલ	
હેમ હીરાના હાર ગ્રીવ ચળકતારે લોલ	૮
આવ્યા હિંગળાદ હર્ષ ભર્યા માવડીરે લોલ	
કળીજીગ માંહી કલ્પતરૂ છાંયડી રે લોલ	૯
માત હરસીવ ઉજેણીથી આવીયાંરે લોલ	
સુર સર્વ મળી મુખને વધાવીયાંરે લોલ	૧૦
જવાળામુખી પધાર્યા ત્યાં પ્રેમથીરે લોલ	
માની સ્વાગત કીધી છે શુભ નેમથીરે લોલ	૧૧
આવ્યા ગિરજાજી ગુણ નિધી ગર્જીકારે લોલ	
તે તો શ્રદ્ધિ સર્વે તણી સર્જીકારે લોલ	૧૨
મહાલક્ષ્મીજી મંગળ દામનીરે લોલ	
એવી અલોકિક મૂર્તિ છે આર્ધનીરે લોલ	૧૩
આવ્યા રાજનગરથી રાજેશ્વરીરે લોલ	
સંગે વ્રધપુરથી વાઘેશ્વરીરે લોલ	૧૪
નગ વૈરાટથી ઉંટવાળી આવીયાંરે લોલ	
તે તો સર્વે સખીને મન ભાવિયારે લોલ	૧૫
માત રાધીકાજી રમણીક સુરતીરે લોલ	
જોતાં સુરીનર બુદ્ધી જાય સુરતીરે લોલ	૧૬
માત સીતા શોભે છે સખીયો મહીરે લોલ	
નેની શોભા ન જાય મુખથી કહીરે લોલ	૧૭

ચોસઠ બેની મળી છે સૌ સંગમાં રે લોલ	
નવરાત્રી રમે છે ઉમંગમાં રે લોલ	૧૮
માયે પેર્યા બાબુ બંધ બેરખારે લોલ	
ગજ માતીના લટકે છે લેરખારે લોલ	૧૯
કાને કણકુલ કુત્રિત કોડામણારે લોલ	
તેમાં કુર્મી રહ્યાં કુમખાની શીમણારે લોલ	૨૦
રાજે વેણી ખેંચીને ખાંધી લીંસધીરે લોલ	
પેરી દામણી અમુલ્ય મુલ્ય દીસતીરે લોલ	૨૧
હીરા લીલમ જડયા છે ભુગતે કરીરે લોલ	
વિધે કમચિ ઉછાહ ઉરમાં ધરાં રે લોલ	૨૨
નક વેસરમાં ચોકાં છે ચોદશારે લોલ	
કોલીનુર સમ તેજ ઝગકે જશારે લોલ	૨૩
ગજ પહેરા જડિત તુશી હેમનીરે લોલ	
લાલુ લટકે લીલમને માણેકનીરે લોલ	૨૪
શોભે કુલહાર ફાંકડા ને કુમકારે લોલ	
કુલા કુટી રહ્યા માતી લુખ લુખખા રે લોલ	૨૫
કર કંકણને કડા વેદવિંદીયુરે લોલ	
માંહી કોરિ કલમથી લીટીયુરે લોલ	૨૬
પાયે નેપુર ને નવરીના નાદમાં રે લોલ	
ધોર ધુધરનો સુરજિયો સાદમાં રે લોલ	૨૭
પેહેર્યા ચરણાં ચોળીને શીર ચુંદીરે લોલ	
ગાથાં અરખાને ફેર ફેરે કુદીરે લોલ	૨૮
આડ આપે અનોપમ લાલમાં રે લોલ	

સેંધા પુર્યો સિંદુર રંગ લાલમાં રે લોલ	૨૯
ધુન્ય લાગી રહીછે જયકારથીરે લોલ	.
દગ અંજન કાજળ અનુસારથીરે લોલ	૩૦
વાગે વાણંત શબ્દ સોહ્યામણારે લોલ	
સમે સુર તાળ તાનની નહી મણારે લોલ	૩૧
કોઈ બળવે મુઠંગ અતિ મીઠડુરે લોલ	
કોઈ પાસે ઉપંગ હસ્ત દીઠડુરે લોલ	૩૨
કોઈ પાસે વેણાશુભ વાજતિરે લોલ	
કોઈ ઢોલકની થાપ ગહેરી ગાજતીરે લોલ	૩૩
કોઈ બળવે સારંગીને મુંઠરિરે લોલ	
કોઈ પાસે ડંડિમરૂને ખંજરીરે લોલ	૩૪
ગજે નાખત કડાકધિન તાળમાંરે લોલ	
ખેલે અવનવા ખેલમા ચુંવાળમાંરે લોલ	૩૫
ડંડિમરૂને ડાક ખેસ બાજતિરે લોલ	
ઘોર ધુધરાને સરણાન વાજતીરે લોલ	૩૬
હિંચલીયે છે હલક પ્રેમથી પળીરે લોલ	
ખેની ગાય ગરબા સહુ લગી લગીરે લોલ	૩૭
પડે પડ છંદ તાળી દીયે તાનમાંરે લોલ	
તાળ ચુકે નહી મુકે તાળ માનમાં રે લોલ	૩૮
રાગ ગાયે સોરઠ અને સોહીણોરે લોલ	
છંપા આશાવરીને ભેરવી તણીરે લોલ	૩૯
વેગે વૈકુંઠ તણને અઝ્યા વીઠણોરે લોલ	
મુણિ સુર મધુર મન મિઠડોરે લોલ	૪૦

- શાંભુ કૈલાસ તણને જોયા આવીયારે લોલ . . .
- કોટી તે ત્રીસને મન ભાગિયારે લોલ . . . ૪૧
- ધ્વનિ બ્રમા કરે છે ભણું વેદનેરે લોલ . . .
- નહિ જાણી શકે સુગંધર ભેદનેરે લોલ . . . ૪૨
- શશિ સ્થવ્યોને શાન્તિ વાધી સોઘણીરે લોલ . . .
- શેષ આળ્યા આલ્યાથી માથે મળીરે લોલ . . . ૪૩
- નીર વેહેતા સ્થવ્યો છે સરિતા તગારે લોલ . . .
- વારો વારી સુરેન્દ્રસીમે ભામણારે લોલ . . . ૪૪
- પુષ્પ પ્રણિ કરે છે સર્વ દેવતારે લોલ . . .
- રૂપિ સહસ્ર અઠારિ શર્ણુ શેષતારે લોલ . . . ૪૫
- ગરબા ગાયે ચુધાળ ફેરા ચોકતારે લોલ . . .
- તેવિ શોભા નહી ચઢે લોકમારે લોલ . . . ૪૬
- માત ગરબા ગાઝને સિવાયીયારે લોલ . . .
- માને હુખે શું મોતિડે વધાવીયારે લોલ . . . ૪૭
- ગરબો ગાય શીખેને કોઈ સાંભળેરે લોલ . . .
- નવ નિવ અપ્પ સિવ સરવે મળેરે લોલ . . . ૪૮
- ગાય ગરબાને ધ્યાન આઘનું ધરેરે લોલ . . .
- તેતો ભવ જલનિધી સહેજે તરેરે લોલ . . . ૪૯
- ઓગણી અઠોતર સાલ વખાણીયેરે લોલ . . .
- તિથી આસો સુદી પુર્ણિમા પ્રમાણીરે લોલ . . . ૫૦
- સ્વ્યો રાસ માનો ઉરના ઉલાસથીરે લોલ . . .
- છુટી જાય ચતુર કલેશને કંકાસથીરે લોલ . . . ૫૧

બાઈ મુને ઉમાવર વાલો ઓ રાગ.

ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો સ્વારી નંદી પર શોભતા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો દુરોજન ઉપર કોપતા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ઉમરૂ બળવે તાનમાં
 ભાઈ મુને ઉમા વર વાલો-કુડળ ઝળકે છે કાનમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો બાંધી જટા જુગો કરી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો વડ તાલુ પંચ મધે ધરો
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો દેખી દિગંબર વેશમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ગંગા રાજે શીર કેશમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો રંજત ચક્ષુ બીહામણી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો રૂઠ માળા રળીયામણી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો હર પનંગના પેરીયા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો શોભીત શિવજી શરીયા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો પેરી પાદુકા પ્રેમથી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો રત્ન જડીતર હેમથી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ત્રીશુલ શોભીત હાથમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો અનાથુ કેરા નાથમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ઉમા અરવાંગે ઓપતાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો કોટી સુરજ સમ શોભતાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો વિરભૈરવ છે સંગમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો રહે સદાએ ઉમંગમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ભરમ લેપન અંગે ક્યું

ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો સુરીનરનું હડં ઈયુ
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો મુરતિ અલોકિકિ જોધને
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો મનકું રથું છે માઈં મોહીને
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ગૌર વરણુ શુલતાનમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો કુંડળ અકિકના કાનમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ઉતમ ઉપવિત ઓપતી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ધન્ય ધન્ય ગહના ગતિ
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો કરી દેદાર દુખ વામીયાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો પુરણુ સુખકુ પામીયા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો કોડે રાજે કૈલાસમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો પીશાચ સૈના પાસમાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ધ્યાન ધરે મુની દેવતા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો સહસ્ર અઠારિ શેવતા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો વરણી શકું નહી વાતથી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ભોળો ભળે ભક્તી ભાતી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો મુરેંદ્ર શીર નમાવતા
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો બ્રહ્મ ભોજન કરે ભાવતાં
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ઓગણી અઠોતેર જાણીયે
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો આવણુ મુદિ પરમાણીયે
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ગાય શીખેને સાંભળે
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો મનોરથ સફળે ફળે
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ફેર ફેરે ને દીધે કુકડી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો આશુખ્ય ભોગવે ખેવડી

ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો તાળી પાડી ગાયગાનને
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો મુકી પોતાના માનને
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો ચતુરની ચીંતા રળી
 ભાઈ મુને ઉમાવર વાલો દેદારથી પોતી રળી

ગાયન ૧૪૩

વીચારીને ચાર ઉચાર વાણી.

ઉપજાતી.

અ'થે ભજ્યાથી અથ ઓધનાસે
 અ'થે ભજ્યાથી રિપુલ ત્રાસે
 અ'થે ભજીને ફેરાજ કાવો
 હ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૧

અ'થે ભજ્યાથી વિપત્તિ વીરામે
 અ'થે ભજ્યાથી મુકીર્તિ જામે
 ઉલાસ આણી ગુણ અ'થે ગાવો
 હ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૨

અ'થે ભજ્યાથી મટે રોગ ભારી
 અ'થે ભજ્યાથી પતિવ્રતા નારી
 મુક્તિ સજીને આપણ રીઝવો
 હ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૩.

અ'ખે ભજ્યાથી સ્વર્ગજ સહેલું
 અ'ખે ભજ્યાથી મટી જાય ઘેલું
 ફરી ફરી ગર્ભવાસેન આવો
 દ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૪.

અ'ખે ભજ્યાથી નૃપતિ નમે છે
 અ'ખે ભજ્યાથી સહુને ગમે છે
 મુખે વદો દેક અ'ખે નિભાવો
 દ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૫.

અ'ખે ભજ રાજ વિભળે કીધું
 અ'ખે ભજ મુખ ઉત્તમ લીધું
 આનંદ સિંધુ ઉર ઉભરાવો
 દ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૬.

અમુલ્ય તક આ મળી છે આજે
 ધીગાંધણી શીર અ'ખે ધીરાજે
 ચતુરની વારે યેગેથી ધાવો
 દ્યોને તમે સર્વ અમુલ્ય લાવો ૭.

ગાયન ૧૪૪

(રાગ સરહારઆના રાસડાનો) ગરજે ગગન ગરરર એ રાગ
 તાળ હીચ

ગરજે નોખત કડી ધીન ધીન નોખત
 દાસના મન લીન લીન નિરખી અનોખ અપ્રાપ્ત

ફરતા તાળ લિયે તિન તિન ભક્ત સહુ ભીન ભીન
જય જય શબ્દ ખોલે ગાઘને ટેક.

ફેર ફરતા સહુ ફરરર જન્મ પાપો થાય જરરર
ગરબે નોખત કડી ધીન ધીન

સાખી

અલબેલી અલબેલી અંબે ભજો
ભાવ ધરી દિલમાંય તેથી તેથી ભવસિંધુ તરો
ભયો ભવના પાતિક જાય રે સુજનો
સાંભળો અરણ અત્યારથી
ગતી જાણે નહીં મારા મારથીરે. આઘણ સાંભળો
મુખદાઢ મુખદાઢ છો આઘણ જાણી પોતાનો બાળ
દીન જાણી દયા કરો લીધો શેપક-તણી સભાળરે
આઘણ સાંભળો અરણ અત્યારથી ગતી જાણે નહીં
ત્રીશુલ ત્રીશુલ બ્રહ્મી કર વીશે બેઠા સીહ વાહન
ભવના દુખખો વામીયા આનંદ મુજ અંગેરે
કહે ચતુર લેઉ વારણા
આનંદી આનંદ કરે દાસના દુખડાં હરે
જન્મ જન્મેતા જાણીને સહુ જન્મેતા જાણીને સહુ
પ્રીતી રાખો જળ મીન મીન ગરબે નોખત

ગાયન ૧૪૫

શ્યામ કુલે હીડારે 'કુંજન બનમે' એ રાગ

તાળ દાદરા.

નહીં દમકા આદમકો ભરસા પલકે નહીં દમકા.
 ભરસા પલકે બહેજત ખલકે નહીં દમકો. ટેક.
 જુઠા જઠહીમે ખાધ સારી છાંદગાની
 ઠગાર્થ ઠાઠ કરત સમજ નાંહી બેઠમાની
 બોહોત કરતા બુરાધ હરાધ બલકે નહીં દમકા.
 જવાલા જલાધ દેગે વિશયામે વયતેરી
 દના હે જગત આખીર જંગલકી ધુલ ઢેરી
 કહત મેરા નાતેરા તુકાહેમલકે નહીં દમકા.
 અતુરાધકો અતુર દીખલા દે ભાધ
 કરે કુછ બંદગી અંબે કો ઉર યાદ ભાધ
 બોહી આગે નહીંકો બગકે હલકે નહીં દમકા.

ગાયન ૧૪૬

રાગ આશા

ભય મુજને છે ભારી અરીનો ભય મુજને છે ભારી
 હીમત ગધ છે હા...રી અરિનો ભય મુજને છે ભારી એ દે
 કામ કોધ મોહ લોભજ મોટા કીધા તેણે સર્વજ છોટા
 જુલાબ્યા નરને ના...રી ય મુજને છે ભારી અરીનો
 સુકિતને સળગાવી મુકે તાકે તો કહિયે નવ મુકે

દયો અંબે ઉગા...રી ભય મુજને છે ભારિ અરીનો
કપા હંસે કલ્યાણી તમારી જીતે ચોધા તે નરનારી
મતિના પહોચે મા...રી ભય મુજને છે ભારી અરીનો.

ગાયન ૧૪૭

રંગ આરા

મનવા માન્ય કહું તું મારું મનવા માન્ય ટેક.
આહું અવળું ક્યાં અથડાયે
ભમેલ હવે તું ક્યાં ભટકાએ
સમજ હવે તો સા...રું. માન્ય કહું. મનવા ૧.
ચળેલા ચતુરાઇ તજી કે
મમત મુકી માહામાયા ભજીલે
આ તન છે નહીં તા...રું માન્ય કહું તું. મનવા ૩.
શાણ્ણ સત્વર સ્વેતા સમરલે
આરામુરી પંથ પ્રેમ પકરલે
નફર રહે નહીં ન્યા...રું માન્ય કહું તું. મનવા. ૩
પોપટ કે પારસમણી સેવે
લોહકે કંચન કરી દેવે
ઝેયા મોક્ષવું બા...રું માન્ય કહું મનવા ૪.

રાગ કરાવ.

- શંભુ સુતનું નાંમજ લેંચે શુભ રદયથી કરાવે ગઘચે
ખૌચરનાં શરણુમાં રઘચે વળ સોલંકીનો વાતજ કઠચે
વળ સોલંકીનો વાતજ કઠચે હર્ષજ હ્રદયે સુખીયાં થઘચે
સદગુણુ જૈયે વારી વારીઓ વારણાં લઘચે ૨.
- સનખલપુરની શોભા સારી જહાં ખીરાજે મા ખીરદાળી
વરતાયો ત્યાં જય જયકારી અકળકળા મેં દીલમાં ધારી ૩.
અકળકળા મેં દિલમાં ધારી માતુહમાંરી કુર કુટ સ્વારી
કોંધી ભારી અનેક અસુરને નાખ્યા સંહારી ૪.
- લલાટ મધે ચાંડલો ચળકે ચાંડલો ચળકે
નાકે નક વેસર શુભ લળકે દીરઘ બાહુમાં ચુડી ચળકે
જળહળ જોત્ય જગતી ઝળકે ૫.
- શ્રોણીતપુરનો રાયજી આંજે રાયખળીને સતને કાંજે
વામન રૂપે નાથજી આંજે કદમ ત્રણથી લીધું રાજે ૬.
કદમ ત્રણથી ત્રીલોક માંધું રાજ્ય અનોપમ બળીને આંધું
કષ્ટજ કાંધું મહીપર માંધું ત્રીભું કદમ પાતાળે ચોંધું ૭
- ખળી રદયપર વામન ચડીયા વામન ચડીયા
શુક્રાચાર્યના ગર્વજ ગળીયા પાતાળે પળીયા
છડીદાર થઈ રહ્યા સાંમળીયા ૮.
- ત્રીભું કદમ પાતાળે ચોંધું માન સરોવર માંએ સ્થાંધું
કષ્ટજ કાંધું સ્થિરજ સ્થાંધું વનિતાને પુરૂષાતન આંધું ૯
વળે સોલંકી પાટણ રાજા કરણહાર શુભ સર્વજ કાળ

રાજધિરાજ ગરીબન વાજ દેશોદેશ જસ ડંકા બાજ ૧૦
 રાણી સપ્તનું ગ્રહું છે પાણી ગુજર ખંડમાં વાંતજ નાણી
 વાંતજ નાણી કર્મની કહાણી પુત્ર વીના સરવે પરણી
 ગર્ભ અષ્ટમે અખળા ધારે થાય સુતાં તો બેઉને મારે
 મુણે અત્યારે ભય છે ભારે મુણી વાત નિજ નારો સંહારે ૧૧
 વડારણ વિમાસે મનમાં સુતા પ્રસવી રાણા તનમાં
 ગાત્યો ન મળે સુત ગગનમાં જણાવવી નહી વાત સજનમાં ૧૨
 સુત વધાઈની વાતજ કીધી રાયે સાંભળી ઉરમાં લીધી
 દીન જનોને આપીજ રિદ્ધિ સાકર સરવે જનને દીધી. ૧૩
 પુરૂષ સ્વાંગ પુત્રીને પેરાવે ઉમંગ ઉરમાંહો સહુ લાવે
 આજુશણ ઉતમ ધરાવે નિત નવલા પોશાક પહેરાવે ૧૪
 રહ્યો પાટણમાં આનંદ રેલી વનિતાગો થાયે જોઈ ઘેલી
 વાહુ સુત રાજનો એલી જાણે છેલીયો કોઈ છે છેલી ૧૫
 ચોંપે આવડે સગપણ કીધું હસ્ત સોલંકી શ્રીફળ દીધું
 કાર્ય સુ કીધુસરલજ સીધું પેહેરામણી બહુ વીતજ દીધું ૧૬
 આહુ વધી આવડાના ચીતમાં નરનારી દુહીતાના હિતમાં
 અંતે અચીતમાં રાયની રીતમાં કરો લભ ખરચી ખુશ વિતમાં ૧૭
 ખડે સાથે પરણાવી કન્યા બનાવ અહીયાં કેવા બન્યા.
 દેખત કન્યા ગમ આમન્યા વિધી ઘરે શું આવો અન્યા ૧૮
 છાની વાત માતાને કીધી સુતા સંગે પરણાવી દીધી.
 અપકીરતી જુગ માંહી લીધી રદ્ય માતનું ગમું છે વિધી ૧૯
 રાણી રામને કહે છે વાત આતોં થયો મોહોયે ઉતપાત
 વાત આક્રાંત તનુજ ઘાત મળ્યો જમાઈ સાતડે સાત ૨૦
 આવડો અમકયો છે તે વારે દ્રષ્ટ દેખતાં તુર્તજ મારે

વહી હોકારે ધીરનધારે તેડા જમાઈ અહીં અનુસારે
 લીખીતંગ શુભેચ્છક હીતે પત્ર લખ્યો છે પુરણ પ્રીતે
 ચોરું ચીતે કહું ખચીતે સર્વ સંસારે આપને નીતે
 પિતા પુત્રને આપ્તા આપી જાઓ સુખેથી થાઓ મી
 ચડશે રીશ નહીં જાઓ કદાપી તેજ માલ તન જવાલાવા
 લાલ ઘોડીપર સ્વારી કીધી સંગ સ્વારી દવાદસની લં
 દીલની વાત કોઇને નવ દીધી રાક્ષા રહો મમ સન્મુખ સી
 જમાઈ આવ્યાની વાતજ જાણી ઉજ્જેદક લરીયા છે પા
 વહીયાં વાણી કુરજ કહાણી થાક્યા હશે નવરાવો તાણી
 નાસી જવાની લીડી છે હાંમ એ વિણ બધું બગડશે
 હવે શું આમ ચઇયે વામ નારી જંવું લગ અંખે નાં
 સ્વારી કરી ઘોડીપર જ્યારે મારો મારો મુખ વદતાં ત્યાં
 લજવો ભારે ગઢથી બારે ઘોડી ઠેકી ગઢ અંખે આંધાં
 ખુટ્યા આવડા ચોમેર ચોંપે હસ્ત પડે તો લજ્યા લોપે
 આયુષ આપે ચઢીયા કોપે હાથ પડે તો બાધો તોપે
 આહુનું સેન્ય ખુલી તલવારે જાતા જરી ન લાગી વારે
 વરતાયો ત્યાં હા હા કરે પકડો પકડો પડે પોકારે
 ખુટી લાલ જેમ જાય હવાઈ આઈ પ્રતાપે નહીં નવાઈ
 ઠેકી છે ખાઈ મુણખે ભાઈ વનનાં વરખડી ત્રદ આઈ
 સાથ અંધની કુકર અપી પઠી પાણીમાં તૃણ મદા
 ભાવજ ભાવિ ગધ તે ફાવી થયો કુતરો પુછ હલાવી
 ઘોડીને નવરાવા જાયે ઊઝરંજ ઊરમાં નહીં માથે
 અંધજ આંધે થયો જ ત્યાંથે અતિ અથઓ ઊરમાં આં

આહુ અવળુ નિરખી વનમાં નાહ્યાં નેહથી અચરજ મનમાં
 તનુજ આવી પુરૂષા તનમાં ઊઝ્યો દીનકર જેમ ગગનમાં ૩૩
 તેજમાલ આઝ્યો નિજપુરમાં નિત્ય નવું નુર વાદ્યું ઊરમાં
 નહીકો ભુરમાં આનંદ ઊરમાં ગાય ગીત સહુ સુર મધુરમાં ૩૪
 ચુવરાજના સહચર સરખા નીરખી નેહથી સરવે હરખ્યા
 સરવે સરખા પ્રેમે પરખ્યા જાણે શાન્તિનો વરસ્યો વરખા ઉપ
 ચિત્ત ચાવડા ચીત્ત વાધી ખોટી આપણે કરી ઉપાધી
 વોહોરી વ્યાધી ભુલ જ ખાધી શું કરીયે હવે વેરજ આંધી ૩૬
 સુતા યોળાવી પોતે વળીયા સર્વ મનોરથ ખેડેના ફળીયા
 ભાગ્ય જ ભળીયા ગર્વજ ગળીયા સર્વ સંતાપ સુતાના ટળીયા ૩૭
 દેવળ ચણાવ્યું દિવ્ય દેવાંશી માત ખૈયરા જ્યાંય નિવાસી
 પુરણ આસી ગંગા કાશી દેદારથી થાયે સુખરાશી ૩૮
 ચતુર ચિત્ત હુલાસ ધરીને ફટાવ કરીયો પ્રીત કરીને
 ભવ સિંધુને જાય તરીને ખોલો ખૈયરા જે જે ફરીને ૩૯
 કટાવ સમાપ્ત.

ગાયન ૧૪૨.

છંદ માલીની.

સફળ જીવિત ત્યારે, અંબીકા આરાધી;
 સફળ જીવિત ત્યારે, મુકી સહુ ઉપાધી.
 સફળ જીવિત ત્યારે, પરોપ કાર કીધાં;
 સફળ જીવિત ત્યારે, દીન દીલાસા દીધાં.
 સફળ જીવિત ત્યારે, સંત શર્ણુ શેખાં;
 સફળ જીવિત ત્યારે, નાહ્યો ગંગા રેવા.

સફળ જીવિત ત્યારે, જન્મ જસ જામે;
 સફળ જીવિત ત્યારે, વિપત્તી વીરામે.
 સફળ જીવિત ત્યારે, સર્વ સેવ કીધી;
 સફળ જીવિત ત્યારે, પામ્યો અષ્ટ સીદ્ધિ.
 સફળ જીવિત ત્યારે, વાણી સત્ય ભાષે;
 સફળ જીવિત ત્યારે, દિવ્ય દ્રષ્ટ દાષે.
 સફળ જીવિત ત્યારે, પ્રા જે કીધાં પાપો;
 સફળ જીવિત ત્યારે, જપી કુંડીમ જાપો.

ગાયન ૧૫૦.

છંદ માલીની.

ચિત્ત ચતુર ચાહે, ચોપે માત ચંડિ;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, આનંદી અખંડી.
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, કિધી સીદ્ધ સ્વારી;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, સૈલજા કુમારી.
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, ભક્તના ઉધારી;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, મોક્ષ કેરી ખારી,
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, ત્રિગુણાત્મ જાયા.
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, ચૌદ લોક રાયા;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, બૈચરાજ ખાળી.
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, ગપ્પ ગોખવાળી;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, દયો દેદાર દાડી;
 ચિત્ત ચતુર ચાહે, મેહુર નીજ માડી.

ગાયન ૧૫૧.

કામ પડયું છે આજ તારૂં મારા બાપલા આજે પડયું

કામ તારૂં એ રાગ.

વિગોધણી અમે ધાર્યોરે માથડે,

વિગોધણી અમે ધાર્યો;

હું તો અન્ય વાતેથી હાર્યોરે માથડે. એ ટેક.

વાહન વિકટ જેને કેહરી કેરૂં

મુણુ જો સજન બંધુ બાર્યો;

અખેચંદનું મહાસાગરમાં નાવ બુડતા તાર્યોરે

માથડે. ૨

સર્વ તણા શીરદાર જ શક્તિ,

મુર પતિ કારજ સાર્યો;

દિલ દયા દેવ ત્રણેની દાખી મોહોટો મહીસામુર

માર્યોરે માથડે ૩

ચતુર ચંડી ચરાચર વ્યાપી પ્રજેશ દક્ષ ગર્વ ગાર્યો

અર્થે અસૌકીક આ અવનીમાં દેવળ વિમળ પર

જાળ્યોરે માથડે ૩

ગાયન ૧૫૨

રાગ ઉપરનો અમુલ્ય તક જાય છે તે વીશે

અવસર અમુલ્ય જાશે સમજ નર અવસર અમુલ્ય જાસે,

રે તું તો પાછળથી પસતાશે સમજનર અવસર એ ટેક.

પારસ સ્પરશી ધર્મશ કંચન ગુણ અંબાના ગાશે

તેથી કારજ સરવે સરસે જાહેર જુગમાં જણાશે સમજ ૨

માન શિખામણુ હે મન મારી આપ છે આપની પાસે
નિશ્ચિન જુલ મુવારી શકે તો અંતરની આપદા ઓસા
સમજ ન

સમજ્યા ત્યાંથી સવાર જ માનો,
નહીતર ખાસડાં ખારો
અખંડ આનંદીની કરો ઓળખાણુ,
ચેતો તમે ચતુર દાસે સમજનર અવસર અમુ

ગાયન ૧૫૩

જીવને શીખામણુ વીશે.

ખાર માસ રાધે રીસ તજે એ રાગ.
કારતિકે કુ દ્રષ્ટિ ત્યાગી જોને નજરે જાગી,
થા જડલાગીરે શાણા શુ' કહીયે
માગસર મહીને મતિ મુંઝાણી મુકો મીથ્યા વાર્ણ
કરમની કહાણીરે શાણા શુ' કહીયે
પાસે પરપંચો પરહરીયે સુપંચે અનુસરીયે
લવજળ તરીયેરે શાણા શુ' કહીયે
માહુ જાળ છે આરે જગતની મમતા મુક મક્ત
મુણજો વતનીરે શાણા શુ' કહીયે
ફાગણે ફાવો લવના ફેરા એક દીન જંગલ દેર
સાંજ સવેરાંરે શાણા શુ' કહીયે
ચેતરે ચિત્તમાં ચેતી ચાલો ફેરવે મણિપુર મ

પાપ પ્રજલો રે શાણા શું કહીયે
 વૈભાકે વીભાસણ થાશે પાણી પુમડે પ શે
 પછી પસતાશે રે શાણા શું કહીયે
 જેઠે જનની જપી લે પ્રાણી ઉછરંગ ઉરમાં આણી
 મતી શું મુઝાણીરે શાણા શું કહીયે
 ચશાડે અવતરવું મરવું આચણ શુભ આચરવું
 કુક ન કરવું રે શાણા શું કહીયે
 આવણે રીવળ સાચવો ભાઈ સહુથી થાય સવાઈ
 ન ડીજ નવાઈરે શાણા શું કહીયે
 ભાઈરવે ભણલે તું ભાવી ફેરા ચોરાશી ફાવી
 અંધે રીઝાવીરે શાણા શું કહીયે
 આસા અત્યાચારને મુકો તક આવી નહી ચુકો
 મમતા મુકોરે શાણા શું કહીયે
 અધીકે અધીકો લાયો લખ્યે ગુણ ગીરજના ગૈયે
 મુખીયા થયે રે શાણા શું કહીયે
 ચતુર ચેતી વેલા વેલા પાગજ ખાંધો પેલા
 ભશો અકેલા રે શાણા શું કહીયે.

 ગાયન ૧૫૪

રાગ ભોજ ભગતના ચાખખાનો.

ભગત હવે ચડ્યું છે જિંધે ચાળે
 ખમડી બધી બાળ કરી નહી ભાળે એ ટક.

ગાયની રક્ષા તમે કરો તો ગાય તમને ખાળે,
સ્વારથ બેઝિનો તેથી સુધરશે પાણું વાળીના

નિહાળે જગત હવે ૨.

કાચુરે ધન્ય અન્ન કોઠીયું ભરજો,

પાકું સદા પર જાળે;

દરવાજા ખતથી ખુલા મુંકીને,

હુઆ દીયો શીદ ખાળે. જગત હવે. ૩

મેન ચેસ્ટર ઘોડીયાની મોટા મોનીને,

પ્રેમથી પારલી વાળે;

થીંગડાં દંડ દંડ થાક્યો સુરખ,

ટેપ ખોટી નહીં ટાળે. જગત હવે. ૪

નાં કહીયે પણ ચા પીવે છે,

કુણા દુદયને ખાળે;

ખોરાક અન્નનો ઓછો થયો પછી,

ગળીયો જાણી હીમાળે. જગત હવે. ૫

ખડ દાણા ખુબ ખતથી રાંખો,

ગાંજો નહી કોઈ કાળે,

દાસ ચતુર ઝોણાં સુતર કાંતીને,

કરો વણકર સ્વદેશી શાળે. જગત હવે.

ગાયન ૧૫૫

ગરજે પારણપુરમાં- ગરવી છુજરનો ઘણીરે. એ રાગ
સુણજો બેનો આજે એક શીખામણું હિતનીરે,

જેથી નિજ હીતનાં કાર્ય સફળ સહુ થાય;
 સરવે શુભાચર્યો દિવ્ય સદાચે દાખીયેરે. એ ટેક. ૧
 બેહેનો અભણ પછું વિદ્યા ભણવાથી જાય છે રે,
 તેથી થાયે મુખીયો સર્વે આ સંસાર. મુણજો. ૨
 કષ્ટયાને કંકાસો નહી જ કરીયે કો સમેરે,
 મુકી મલીનપણું ને રાખો શુદ્ધ શરીર. મુણજો ૩
 સદ્ ગુણ સદાચારમાં મુખ જ થાયે સોદ્ધિલુરે,
 જેથી દુખ દાવાનળ રહેશે સઘળાં દુર. મુણજો ૪
 સખજો સંપ સદાચે સાચવીયે સગામહીરે,
 તેથી ઊરમાં વાધે ઊમંગ અપાર મુણજો ૫
 તજવી ટેવ નહારી શુભ જ કાર્યો શીખવાંરે,
 જખરો જશ જગમાંહી જુગતે જેમ જણાય. મુણ- ૬
 વિદ્યા શુભ ભણ્યાથી સંકટ સરવે જાય છે રે,
 કદિયે કાર્ય વિના નહો કરીયે ફેગટ ક્યાંય. મુણજો ૭
 વિદ્યા સદ્ગુણ આગળ સણુગારો શોભે નહી રે,
 સાચું શિયળ સાચવિ શોભાવો નીજ તન. મુણજો ૮
 વસ્ત્રો પ્યારિકને ઝીણાથી લબ્યા જાય છે રે,
 પરની નીંદા કરવી તે તો મહોટું પાપ. મુણજો ૯
 શરીરે સીંચે તેવાં કાર્ય કરો ઘરનાં સદારે,
 રાખો મન માયાળુ સરવે સંકટ જાય. મુણજો ૧૦
 સારા વસ્ત્રો સજતાં અંગ જણાય ન આપણરે,
 નિત્યે નાઇધોઇને પ્રભુ શું કરીયે પ્રિત. મુણજો ૧૧
 નાટક ચેટક જોવા ક્યાંઈ નવ ઊભા રહોરે,

એથી સુખમાને તે અણુસમજીતું કામ સુણજો ૧૨
 સુખમાં નહી કુલાણું દુખમાં નહી ડરીયે કદીરે,
 કડવા વેણ કહ્યાથી દુખને દુખ થાય. સુણજો ૧૩
 સાસુ સસરા જેઠ દીયરનું માન વધારવું રે,
 પરના છોડે સાથે રાખો પુરણ પ્રિત સુણજો ૧૪
 તનમન વચનોથી મર્યાદા પતિની પાળજોરે,
 પેહરો મર્યાદાના સરવે શુભ શણગાર. સુણજો ૧૫
 સમજીને સમજી જાણું તે ખેનો સેહેલ છે રે,
 ચતુર ખેનો એતી સંજી કરો સંસાર સુણજો ૧૬

ગાયન ૧૫૬.

રાગ માલકોશ સ્વરેશ ભાવના વીરો.

હવે ભાર્ત ભુમી તન જાગો,
 આજસ અધિકી અજગી મુકી;
 દુર વ્યસનો ને ત્યાગો. હવે ભાર્ત ભુમી તન જાગો
 એ રેક. ૧

પુર્ણ પ્રેમ ખાદિ પર લાવી શુદ્ધ સ્વદેશી માગો
 સુદીર સુતર સ્નેહે કાંતો જાતિ વિદેશી ભાંગો;
 હવે ભાર્ત ભુમી તન જાગો. ૨
 વસ્ત્ર વિદેશી વિસરી જાગો,
 છોડો એહ અનુરાગો;
 ખાદી પેહરો સહુ ખાંત ધરીને,

હે કાંતવા લાગો હવે ભાર્તી ભુમી તન જાગો ૩
 તુર થઇને હવે ન ચુકો ઊઠે અંગે આગો,
 ભ કાર્યની હે તે હવાઈ;
 લહીથી ઝટ દાગો, હવે ભાર્તી ભુમી તન જાગો. ૪

ગાયન ૧૫૭

સારમાં સંકટ સમયે પ્રભુ વીના આપણું કો નથી.

રાગ ગઝલ.

ત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કો અમારું છે
 હોદર સુતને દારા સહુ અતે અકારું છે. ટેક.
 હામાં ખોઈ જીગાની ન જાણો દુનીયા ફાની,
 વે સમજણ પડી શાની વિચારે કોણ તારું છે
 ત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કો અમારું છે. ૧
 ગવીયાં બહુ હવે ભોગો નસે નસમાં વધ્યા રોગો,
 ત્યા એવા હવે જોગો પ્રભુનું નામ ખ્યારું છે;
 ત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કો અમારું છે. ૨
 યો કે ભુતડું નડીયું વૈઠકે રેંકેયું સડીયું,
 લમી ભાગે ગડગડીયું જીવિત સર્વે અકારું છે;
 ત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કો અમારું છે. ૩
 ઓ જન ખેસતાં ગાડી દીડું દુખ તેમણે દાડી,
 શા જન કે છે અન્યાડી એણું અહીયાં અધારું છે;
 ત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કો અમારું છે. ૪
 ઘરે મહીસીયો ખાંધી તે કપડા પેરતા સાંધી

વેદના ઊરમાં વાધી કહો કેવુ નહાડું છે
 અત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કેા અમાડું છે. ૫
 જગતની જુઠ છે ખાજ દેખીને થાય શું રાજ,
 રાહો જ્યાં મોતના ગાજ તે વેળા સર્વ ખાડું છે;
 અત્યાર આરે અવનીમાં અરેરે કેા અમાડું છે. ૬
 છકમાં શું ફરે છેલા થયા શું ગવથી ઘેલા,
 થયા મોટા હવે બેલા શીરે નિજ જમલાડું છે;
 અત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કેા અમાડું છે. ૭
 અમુલખ તક આ આવી ઘણી ને લેતું રીઝાવી,
 દીયે તન તાહિડું તાવી તો આખર મોક્ષ ખાડું છે;
 અત્યારે આરે અવનામાં અરેરે કેા અમાડું છે. ૮
 અતુરજન ચેતજો પ્યારા દુરામહ છોડજો ખારા
 નાથજી સર્વથી ન્યારા નવળ ગણ તેને વાડું છે;
 અત્યારે આરે અવનીમાં અરેરે કેા અમાડું છે. ૯

ગાયન ૧૫૮

(મંજરીયે મનડું મોહુંરે મન ગમતા મહારાજ અમારા
 મન ગમતા મહારાજ) એ રાગ.

અંબે આધ અવની તલચારે,

જપો તમે મનરાજ અહુરનિશ જપો.

મળે સુક્તિ રટે એક પલમાંરે

એ મહારાજધિરાજ, અહુરનિશ જપોં ટેક.
 સાખી.

નીતિ ખંત સુપ્રેમથી, રટો અંબે જુગરાય;

અગાધ દુઃખના નિધિમાં, કુખતા ગ્રહશે બાંધ.

સાખી.

મદ મત્સરને લોભ મોહ, તમે કોધને કામ,
શુદ્ધ સુરદયે સેવતા, લભશે મણિપુરધામ.
તારશે તવ નાવડું જલમાંરે,

એ અંખે ગરીબ નિવાજ અહરનિશ જપો.

સાખી.

અપાર અખંડિત અનંત એ, છુદ્ધિરૂપ બિરતાળ;
મારકંડ સમયોગિ જને, સેવ્યા સર્વે કાળ.

સાખી.

પવન પૃથ્વી પાણીજ એ, વળી વિજ તેજને વ્યામ;
લિલા અલોકિક શક્તિ તણા, વદે રૂપીયો નિત્ય આમ
નાનાલાલની દારૂણ દલમાંરે

રાખો મંદિરી લાજ અહરનિશ જપો.

ગાયન ૧૫૬

રાગ ખ્યાલ તુક નગીરનો ભસ્માસુરનો ક્રોધ
તાળ લાવણી.

શ્રી ઈ નમહા સીધંગ ભસ્મલગી આંગ,
નાદીયા સંગ વેળો વડદાની અઆયા;
કાસ કૈલાસ પાસ વડદાની. ટેક.

મ. હસેં મુઝા પતી બે શંકર જતિ,
મુની તપધારી હિ. ઉસે પર ઉપકાર;
બડે અવતારો રી. રોમુનો એકદાના.
આયે બલવાના હુવા લાચારી,

કકા બે કપટી કુટિલ ખડાખલ કરો;
હું ખખા ખીજમત કરી ધ્યાન લગાયા,
ધ્યાન લગાયા.

હું ગ ગા ગૌરીશંકર કે ખુબ મન લાયા,
હું ઘ ઘા ઘડીઓર પહો નાંહી ખીસરાયા
હું ન નાં નાથકો ત્યાંં છલન કો આયા

સાખી.

અચા ચિત ગૌરાંખસે રૂપ ચંદ્ર સાદેહ
છછા છલન કો નાંથ કે જન કીયા સેવકકા ભેદ
હું જજ જજ સખ જને દીયા ભોલાનાથ ખરદાને
હું જં જા જુંઠ મતમાનાં દીયા કંગન ઊસે પલમ્યાના
ઊસે પલમ્યાના.

અગન કંગન શંકરસે પાયા નાંમ ભસ્માસુર હોકે આયા
લે કંગન ઘર અપને આયા પાપ મન લાયા પાપ મન
ય યા બેહેચરમ મુવકો ત્યાં ભસ્મ કરનકો ઠાની
અ આયાકાસ કૈલાસ પાસ વડદાની શ્રી ઓમ નમઃ
હું ટ ટા ટળે નહી જરા ઘેર કેં ખડા ભસ્મ કરનેં કું
હું ઠ ઠા ઠગુંગા નારી ગૌરા પ્યારી કું આયા હરનેકું
હું ડ ડા ડાટતા ખડા સામને અડા ચદા અડનેં કું
હું ઢ ઢા ઢિલસેં ઊસે પાતાલ જાય ધુસે લગે ડરનેકું
હું ત તા તલાસ કરતા ફીરતા ઊમ્યાની
હું થ થા થકી : શિવ ભાગ ફીરે રામશાની
હું દ દા દુશમન કો દીયા પુરા ખરદાની
હું ધ ધા ધુપ મેં ધાયે શ્રી લગવાની

સાખી.

પ પા પોંચે ખિન્નુજી ભસ્માસુર કે પાસ
 ફ ફા ક્યોફિરતા ખીના હીક શિવ પોંચે કૈલાસ
 ભક્ત્યાસ ભયે અગ્યાની અખડો ન ખાત તુમ ઠાની
 ભક્ત્યાસ ભયે અગ્યાની અખ સિવકી ખાત સતમાની
 ખાત સતમાની
 ખીન્નુને ઊસે જાકે સમજયા હાથ સીરકે ઉપર રખવાયા
 લગી જલનેકું ઉરકી કાયા અસુર ગભરાયા અસુર
 ગભરાયા

હં મં મા મારકે ઘેરી આયે હર પૈડી વે અતર ધ્યાની
 અ આયા કાસ કૈલાસ પાસ વડદાની શ્રી ઓમ નમ્રહાં
 સીધંગ ભસ્મ લગી અંગ નાદીયા સંગવે ઓ વડદાની
 અ આયા કાસ કૈલાસ પાસ વડદાની
 હં જ જ જોગી જગત સુમરે સખ ભક્ત ઘોલો હર હરે
 હં ર રાખે રાક્ષસ હુવા દીયાથા દુવા મુવા કીસતરે
 હં ખ ખા લગે ખતલાને નાથ લલચાને અંગ મદ ભરે
 ખ ખા યે ઓરત ખની જગત બ્રહ્માણી રૂપ જખ ધરે
 હં પ પા શિવ રાંકર દેખ કે હસે
 હં ખ ખા સહી યે ખખર કામ જખ ખસે
 હં સ સા સામને કામ ખીલકો કસા
 હં હ હા હાક હુતુમાન અંજની ખસા

સાખી.

એસે દેવ મહાદેવ હે ધરે રૂઢયે મેં ધ્યાન
 મુરનર મુની સખ ધાડીતે બ્રહ્મા ઓર ભગવાંન.

મહાદેવ અલેખી અધીનાંશી
 બસાઇ ત્રીસુલ પર કાશી
 છનકે સંગ શક્તિ દાસી
 વે પ્રભુ કૈલાસ કે વાસી
 ધંતુરા બીસ મુદ્રા આહારી સાપ બીજુકી માલ ગલેડાલી
 વેદ ઉચારી નંદ ઉચારિ
 શીવ કરતે હે પ્રતીપાલ દીનદયાલ
 ભક્ત નિવાની અ આયાકાસ કૈલાસ પાસ વડદાની
 શ્રી ઓમ નમ્રહા સીધંગ ભસ્મ લગી અંગ
 ના દીયા સંગ વેઓ વડદાની

સાખી.

અ આયાકાસ કૈલાસ પાસ વડદાની
 સાખા.
 બીન પિંગલ બીન છંદ કથ્થે
 બીન ગીતા બીન યાન
 બીના કેક જો રતુ કરે
 સો નર પશુ સમાન
 ઇહાંસે મુનો સખી મરદાના
 અંગ પર નીસાંન લગવાં બાના
 દેખ કે તુગરા બી સરમાનાં
 ખ્યાલ કા જુવાબ દે કે જાના
 નહીતર અંગલ કીધર જાના
 તુકનગીર કહે ખ્યાલ હુકાની
 અ આયાકાસ ,લાસ પાસ વડદાની

॥ ॐ नमश्चंडीकायै ॥

॥ श्री देव्यापराधक्षमापन स्तोत्रम् ॥

॥ श्लोक ॥

- ॥ न मंत्रं नो यंत्रं तदपि च न जाने स्तुतिमहो
न आह्वानं ध्यानं तदपि च न जाने स्तुतिकथा ॥
न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जाने विलपनं
परं जाने मातस्त्वदनुशरणं कष्टहरणम् ॥१॥
- ॥ न जाने साहित्यं न च परमसारं जनविधिं
न जाने पङ्कशास्त्रं न च गणितमार्गादिचरितम्
कवित्वं नो जाने विमलपद्मगद्योक्तिविलसत्
परं जाने मातस्त्वदनुशरणं कष्टहरणम् ॥२॥
- ॥ विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेगालसतया
विधेयाशक्यत्वा-तव चरणयोर्याच्युतिरभूत् ।
तदेतत्क्षंतव्यं जननि सकलोद्धारिणि शिषे
कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥३॥
- ॥ पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवस्सन्ति सरलाः
परं तेषां मध्ये विरलतरलोऽहं तव सुतः ।
मदीयोऽयं त्यागः समुचितमिदं नो तव शिषे
कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥४॥
- ॥ परित्यक्त्वा देवान्निविधिविधसेवाकुलगया
मया पञ्चाशीतेरधिकमपनीते तं वयसि ।
इदानीं चेन्मातस्तव यदि कृपां नापि भविता
निरालंबो लब्धोदरजननि कं यामि शरणम् ॥५॥
- ॥ जगन्मातर्मातस्तव चरण सेवा न रचिता
न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्तव मया ।

तथापि त्वं स्नेहं मयि निरुपमं यत्प्रकुरुषे
कुपुत्रो जातेत कचिदपि कुमाता न भयति ॥६॥

॥ श्वपाको जल्पाको भवति मधुपाकोपमगिरा
निरातको रंको विहरति धिरं कोटिकनकैः ।

तथापर्णे कर्णे विशतीमनुषर्णे फलमिदं
जनः को जानीते जननि जयनीयं जपविधौ ॥७॥

॥ चिताभस्मालेपो गरलमशनं दिक्पटधरो
जटाधारी कंठे भुजगपतिहारो पशुपतिः ॥
कपाली भूतशो भजति जगदीशैकपदवीं
भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम् ॥८॥

॥ न मोक्षस्य कांक्षा भवविभववाञ्छापि च न मे
न विज्ञानापिक्षा शशिमुखिसुखेच्छापिनपुनः ॥
अतस्त्वां संयाचे जननि जननं यातु मम वै
गृहानी रुद्राणी शिव शिव भवानीति जपतः ॥९॥

॥ नाराधितासि किञ्चिना विविधोपचारे
किंरक्षन्तिनपरैर्न कृतं वचोभिः ॥
इयामे-त्तमेव यदि किञ्चन मय्यनाथे
वत्से कृपामुचितमंध परं तथैव ॥१०॥

॥ आपत्सु मग्नः स्मरणं त्वदीयं करोमि दुर्गे करुणार्णवे शिवा
नैतच्छठत्वं मम भावपेथाः क्षुधातृपार्ता जननीं स्मरन्ति ॥११॥

॥ जगद्वयं विचित्रमंत्रं किं परिपूर्णां करुणास्ति चेन्मयि ।

अपराधपरंपराबुतं न हि माता समुपेक्षते सुतम् ॥१२॥

॥ अपराधसहस्रभाजनं पतितं हे। भवान्मोक्षदरे ॥

अयि ते शरणामतः शिवे कृपया केवल मातु पाहि माम् ॥

॥ मत्समः पातक्री नास्ति पापघ्नी त्वत्समा न हि

एवं ज्ञात्वा महाश्रेष्ठि यथायोग्यं तदा कुरु ॥ १४ ॥

અગાઉથી ગ્રાહક થનારનાં નામ.

વઢવાણ શહેર.	
મુખ્યા	
૫ સોની કરતુર પોપટલાલ	૧ „ મોહન લીલાધર
૪ „ મોહન આધડ	૧ „ ભાઈચંદ લીલાધર
૨ „ વીરજી ત્રીભોવન	૧ „ પનજી લવજી
૨ „ લાલુ માદેવ	૧ „ સુખલાલ આત્મારામ
૨ „ મનોરદાસ ચકુ	૧ „ પોપટલાલ નાગરદાસ
૧ „ છગનલાલ શંકર	૧ „ ગુલાબચંદ નાગરદાસ
૨ „ હરજીવન ખીમચંદ	૧ „ ચકુ શ્યામજી
૧ „ પનજી પોપટ	૧ „ લાલજી ઈચ્છારામ
૧ „ ખેચર મુલજી	૧ „ મુળજી ઇશ્વર
૧ „ બાવલ ગંગારામ	૧ „ હીરાચંદ ભાઈચંદ
૧ „ કરસન કચરા	૧ „ આધડ ઝવેરભાઈ
૧ „ તળશી મોહન	૧ „ ચુનીલાલ મોહનલાલ
૧ „ રણુછોડ મનોર	૧ „ કરતુર ગણેશ
૧ „ રામજી ઈચ્છારામ	૧ „ સુખલાલ મોહનલાલ
૧ „ કાનજી રવજી	૧ „ રણુછોડ મોહનલાલ
૧ „ ડોસા દવારકા	૧ „ હરગોવિંદ લવાન
૧ „ લાલજી માધુ	૧ „ ગાંડલાલ નરસી
૧ „ અંબાલાલ બાપાલાલ	૧ „ છનાલાલ મગનલાલ
૧ „ જગજીવન પ્રાણુ	૧ „ નારણુ દેકા
૧ „ માદેવ જેઠા	૧ „ લાલુ ભગવાન
૧ „ અંબારામ વસ્તા	૧ „ કચરા નથુભાઈ
૧ „ હરગોવિંદ ચતુર	૧ „ ભાણુજી છગનભાઈ
૧ „ ડોસા ગોરધન	૧ „ કેશવલાલ વીરજી
	૧ „ પ્રેમચંદ હીરાભાઈ
	૧ „ ભગવાન પનજી

- ૧ „ જોમલ પીતામ્બર
 ૧ „ જોઠાલાલ લાલજી
 ૧ „ મકાલાલ વાલજી
 ૧ „ માવજી ધારસી
 ૧ „ વનમાળી રણછોડ
 ૧ „ લખમીચંદ રણછોડ
 ૧ „ જોઠાલાલ ખીમચંદ
 ૧ „ માણેકલાલ તલકશી
 ૧ „ નાનુ હરી
 ૧ „ મણીલાલ રતનશી
 ૧ „ ગોરધન કચરા
 ૧ „ વેલશી પ્રેમચંદ
 ૧ „ નરશી ગણેશ
 ૧ „ પીતામ્બર નરશી
 ૧ „ ગાંડાલાલ દુલ્લજી
 ૧ „ દેશવજી દેવજી
 ૧ „ મણીલાલ શીવલાલ
 ૧ „ જુંઝાભાઈ ઓઘડભાઈ
 ૧ „ મણીલાલ ભુદર
 ૧ „ નારણ કાળીદાસ
 ૧ „ મોતીલાલ બોધાભાઈ
 ૧ „ રામજી વેલશી
 ૧ „ ઉજ્જમશી દયાલ
 ૧ „ નાનાલાલ દેવચંદ
 ૧૦ શેઠ જગજીવન ઉજ્જમશીભાઈ
 ૫ કાળીદાસ નાગરદાસ હેડમાસ્તર
 ૫ વોરા ઉજ્જમશી મુલજીભાઈ

- ૫ શેઠ શાંતિલાલ ત્રીકમલાલ
 ૧ શાહ મનજીભાઈ ભુરાભાઈ
 ૧ પારેખ લખમીચંદ છગનલાલ
 ૧ શાહ પાનાચંદ ચત્રભુજ
 ૧ શાહ છગનલાલ જુંઝાભાઈ
 ૧ શાહ અમૃતલાલ લવજીભાઈ
 ૧ વારા શીવલાલ ભુરાભાઈ
 ૧ શાહ મનસુખ ઇસ્તુરભાઈ
 ૧ શેઠ સુખલાલ માણેકચંદ
 ૧ ગોરજી મોહનલાલ ગુણચંદજી
 ૧ શેઠ ભાઈચંદ તલશીભાઈ
 ૧ ગાંધી ત્રીભોવન મોતીભાઈ
 ૧ શેઠ મોહનલાલ મુલચંદ
 ૧ વકિલ વાલજી સંઘજી
 ૧ શાહ મનસુખ ભુરાભાઈ
 ૧ શાહ વાડીલાલ શીવલાલ
 ૧ શાહ મોહન છગનલાલ
 ૧૧ ઉપાધ્યા અંબાશંકર હરિશંકર
 ૨ શુકલ અંબાલાલ દામોદર
 ૨ જાની નાનાલાલ મયારામ
 ૨ ત્રવાડી મણીશંકર પ્રભાશંકર
 ૨ દેવ નાનાલાલ ગીરધર ડાકટર
 ૨ દેવ નાનાલાલ ગીરધર
 ૨ શુકલ દેવશંકર ધનેશ્વર
 ૨ દેવ રવીશંકર મુળશંકર
 ૧ વ્યાસ મૌરીશંકર મહાદેવ
 ૧ રાવળ મણીશંકર ડોસાભાઈ
 ૧ ત્રવાડી રતીલાલ ઉમૈયાશંકર
 ૧ શુકલ દેશવજી ભાણુશંકર

૧ કમ્પાઉન્ડ કેશવલાલ મોહનલાલ
 ૧ જાની દેવાશંકર ગવરીશંકર
 ૧ શુક્લ નર્મદાશંકર જ્ઞેશંકર
 ૧ ઉપાધ્યા માધવજી જ્ઞેશરામ
 ૧ કાકર નરભેશંકર ભાદશંકર
 ૧ વ્યાસ કાળીદાસ નરભેરામ
 ૧ નાગર ચુનીલાલ અમૃતલાલ
 ૧ ઉપાધ્યા ત્રીભોવન શંકરલાલ
 ૧ શાસ્ત્રી જ્યંતીલાલ અંબાશંકર
 ૧ જાની કેશવલાલ મહાદેવ
 ૧ શુક્લ જગનલાલ બેચરદાસ
 ૧ ત્રવાડી પ્રભાશંકર અમરભર
 ૧ વૈદ મણીશંકર જાદવજી
 ૧ રાવલ લીલાધર હરિશંકર
 ૧ શુક્લ પ્રભાશંકર ગવરીશંકર
 ૧ શુક્લ જટાશંકર અંબાશંકર
 ૧ વ્યાસ ચંદુલાલ જ્ઞેશરામ
 ૧ દવે કેશવલાલ માધવજી
 ૧ હેડમીસ્ટ્રેસ નાથીઆ
 ૧ મેહેતા મોહનલાલ શીવશંકર
 ૧ આચાર્ય અમૃતલાલ જગનલાલ
 ૧ જ્ઞેશી મગનલાલ મોહનલાલ
 ૧ ભટ મણીશંકર ઇશ્વર
 ૧ ભટ જીવરામ ચક્રભાઈ
 ૧ ખારોટ મોતીલાલ જીવાભાઈ
 ૧ „ ગંભીરસંગ અરજજી
 ૧ „ ગાંડાલાલ હરીભાઈ
 ૧ „ નાનાલાલ શંભુભાઈ

૧ વાઢળા મોહનલાલ ગોવીંદ
 ૮ મેરઘ મનજીભાઈ પુજા
 ૧ „ બેચર અરજજી
 ૧ „ ધરમશી નારજી
 ૧ „ લવજી ભીમા
 ૧ „ ગોવીંદ પરસોતમ
 ૧ મેરઘ મોહનલાલ વાલજી
 ૧ „ રણછોડ ઓધડ
 ૧ „ ધરમશી ભીમા
 ૧ રાત બેચરભાઈ મોતીભાઈ
 ૧ ભાથી પથુભાઈ ઓધડ
 ૧ દેપાળા રામજી જગન
 ૧ „ ત્રીભોવન જગન
 ૧ „ અમરશી માવજી
 ૧ „ વીઠલ મોતી
 ૧ ખવાસ કાનજી મુળજી
 ૧ ડોક્ટર લાલજી પ્રાગજી
 ૧ રાત લાલજી ઓધડ
 ૧ રાત હકા શયા
 ૧ રાત ઓધડ હરી
 ૧ રાત ગોરધન મોતી
 ૧ ભાથી બનેસંગ ભીમજી
 ૧ ખત્રી વીરજી મોનજી
 ૧ „ જ્ઞેશંગભાઈ હરજીભાઈ
 ૧ „ ચત્રુભુજ કાનજી
 ૧ „ અમરશી બેચર
 ૧ „ મગનલાલ વીરજી
 ૧ „ વીઠલદાસ વીરજી

- ૧ ભાવસાર જ્ઞેશંગ દલુ
 ૧ ખત્રી હરજીવન મેધજી
 ૧ વૈદરાજ મોખતસંગ નાથાભાઈ
 ધંધુકા.
 ૧૦ સોની નાગરદાસ ચતુરદાસ
 ૧ „ ભગવાન સામજી
 ૧ „ સુખનાલ ત્રીકમ
 ૧ „ ઉજમશી નાગર
 ૧ „ ખીમચંદ હરજીવન
 ૧ શુકલ ગુણવંત મગનલાલ
 જામનગર.
 ૧ સુતાર રામજી સતાર ખનાવનાર
 રાજકોટ.
 ૧ લુવાર ખવલ મોરારજી
 ધોળકા.
 ૧ સોની તળશીદાસ વનરાવન
 ૧ „ ગીરધર
 ભાવનગર.
 ૧ સોની મગનલાલ બીમજી
 કડી.
 ૧ સોની અમથાલાલ કુબેરદાસ
 મુજરવદી.
 ૧ સોની કાનજી વાલજી
 અકેવાળીયા.
 ૧ રાણાશ્રી મહીપતસીંહજી પ્રથી-
 સીંહજી

- ૧ રાણાશ્રી ધીરજસીંહજી પ્રથી-
 સીંહજી
 ૧ કુમાર શ્રી રણજીતસીંહજી
 ૧ રાણા શ્રી અજીતસીંહજી ભાવ-
 સીંહજી
 ગુંદીયાળા.
 ૧ નામદાર પ્રતાપસીંહજી કસળ-
 સીંહજી
 વડોદ.
 ૧ કુમાર શ્રી પ્રતાપસીંહજી ભગ-
 વતસીંહજી
 વીરમગામ
 ૧ સોની ચકુ લલુભાઈ
 ૧ „ મણીલાલભાઈ ભુદરભાઈ
 ૧ „ ગોપાળદાસ મોહનલાલ
 ૧ „ વીકલ દામોદરદાસ
 ૧ „ ચમનલાલ છોટાલાલ
 ૧ „ નયુભાઈ મથુરદાસ
 ૧ „ મણીલાલ ઈશ્વર
 ૧ „ માણેકલાલ મોહનલાલ
 ૧ „ અમૃતલાલ
 ૧ „ વજલાલ
 ૧ રાવળ જગજીવન મયારામ
 ૧ દવે જદુરામ મોરારજી
 ૧ ભટ્ટ કેશવલાલ મયારામ

- ૧ ત્રીવાડી દલસુખરામ દેવશંકર
૧ શુકલ સોમનાથ મુળશંકર
૧ રાત મોહનલાલ છગનલાલ

ખારવા.

- ૧ સોની દેવચંદ હરીભાઈ
૧ „ ઉજમશી કુંગર
૧ દોશી કરતુર ગોખર
૧ „ મગન તળશી
૧ જ્ઞેશી જોભાઈ મોતીરામ
૧ „ નાગર મોતીરામ
૧ પોસ્ટમેન આલા લાખા

વઢવાણુ કુમ્પ

- ૧ સોની ગોરધન ગંગારામ
૧ „ ડાહ્યાભાઈ મોતી
૧ „ શીવલાલ પ્રેમચંદ
૧ „ ગંગારામ નારણદાસ
૧ „ ત્રીભોવન શામજી
૧ „ મેધજી મંગળભાઈ
૧ „ માદેવ શામજી
૧ „ જ્યેષ્ઠ પ્રેમચંદ
૧ „ નારણ મોતી
૧ „ પોપટલાલ ત્રીભોવન
૧ રાત કરશન છગન
૧ ભાવસાર નારાયણ જસરાજ
૨ કંદોઈ ડાહ્યાલાલ જોડાભાઈ

- ૧ શાહ મોતીલાલ પોપટલાલ
૧ „ દેવીભક્ત લાલચંદ
સુંદરજી

- ૧ „ ઉજમશી નેણુશી
૧ „ રતીલાલ કુંવરજી
દેવચંદરાડી

- ૧ સોની વનમાળી રણછોડ
૧ શાહ કચરા પરષોતમ
૧ „ ખીમચંદ વીરચંદ
દુધજરે.

- ૧ સોની પનજી જેમલ
૧ „ ખીમચંદ ચતુરભાઈ
અમદાવાદ

- ૨ „ વનમાળી ભુદર
૧ „ ગાડાલાલ ત્રીકમ
૧ „ ધારશી માદેવ
૧ „ લવજી સુંદરજી
૧ „ નાનાલાલ અમરશી
૧ „ કુલચંદ દામોદર
૧ „ નાનાલાલ ઈશ્વર
મેસાણા.

- ૧ „ મોહનલાલ જીવા
૧ „ મણીલાલ અમથા
૧ „ મોતીલાલ ભુદર
૧ „ મણીલાલ હરિભાઈ
૧ „ ત્રીકમલાલ નાનચંદ

૧ „ દામોદર ગોવિંદજી

૧ ત્રવાડી બખલદાસ ત્રીકમદાસ
પાટણ

૧ „ ગોરધનદાસ પરષોતમ

૧ „ બાલુ પરબુ
લીંબડી

૧ „ જોડલાલ મુળજી

૧ „ હીરા જુડા

૧ „ મણીલાલ મોતીલાલ

૧ „ શીવલાલ ટોકર

૧ „ પરષોતમ કલ્યાણ

૧ „ રામજી માવજી

૧ „ અમૃતલાલ હરિલાલ

૧ „ જગજીવન દયાલજી

૧ „ દેશવલાલ જગજીવન

૧ „ લખમીચંદ નાથા

૧ „ ધરમશી ગોખર

૧ „ મોહનલાલ પોપટલાલ
પાટડી

૧ „ લખમીચંદ હિજમશી
મુળી

૧ „ જોરામ મોતી

સીથા

૧ „ ખુશાલ માદેવ

બોડીપીપડી

૧ „ રતનશી કેશવજી
અખજ (ધેલડાપોરટ)

૧ સોનો રવજી ત્રીભોવન
પાણસણા

૧ સોની માદેવ ઝીણા

૧ સોની રઘુ ગીરધર
ઉતેલીયા

૧ સોની કુંગર હકા
કટુડા

૧ સોની ત્રીભોવન વિકલ
ધોલેરા

૧ સોની સુખલાલ ભગવાન

૧ સોની મોતી વાઘજી

મારખી

૧ સોની ગોવિંદ ઝવેર

૧ વાઢાલા કરસન મોતી
રામપરા

૧ સોની પોપટલાલ દલીચંદ
કુમાણા

૧ સોની લાલજી કમળચંદ
ખરવાળા

૧ સોની નરસીદાસ હરિભાઈ

